

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ КОНВЕНЦИЈЕ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА О БОРБИ ПРОТИВ ДЕЗЕРТИФИКАЦИЈЕ У ЗЕМЉАМА СА ТЕШКОМ СУШОМ и/или ДЕЗЕРТИФИКАЦИЈОМ, ПОСЕБНО У АФРИЦИ

Члан 1.

Потврђује се Конвенција Уједињених нација о борби против дезертификације у земљама са тешком сушом и/или дезертификацијом, посебно у Африци, сачињена 17. јуна 1994. године у Паризу, у оригиналу на арапском, кинеском, енглеском, француском, руском и шпанском језику.

Члан 2.

Текст Конвенције Уједињених нација о борби против дезертификације у земљама са тешком сушом и/или дезертификацијом, посебно у Африци, у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

„UNITED NATIONS CONVENTION TO COMBAT DESERTIFICATION IN COUNTRIES EXPERIENCING SERIOUS DROUGHT and/or DESERTIFICATION, PARTICULARLY IN AFRICA

The Parties to this Convention,

Affirming that human beings in affected or threatened areas are at the centre of concerns to combat desertification and mitigate the effects of drought,

Reflecting the urgent concern of the international community, including States and international organizations, about the adverse impacts of desertification and drought,

Aware that arid, semi-arid and dry sub-humid areas together account for a significant proportion of the Earth's land area and are the habitat and source of livelihood for a large segment of its population,

Acknowledging that desertification and drought are problems of global dimension in that they affect all regions of the world and that joint action of the international community is needed to combat desertification and/or mitigate the effects of drought,

Noting the high concentration of developing countries, notably the least developed countries, among those experiencing serious drought and/or desertification, and the particularly tragic consequences of these phenomena in Africa,

Noting also that desertification is caused by complex interactions among physical, biological, political, social, cultural and economic factors,

Considering the impact of trade and relevant aspects of international economic relations on the ability of affected countries to combat desertification adequately,

Conscious that sustainable economic growth, social development and poverty eradication are priorities of affected developing countries, particularly in Africa, and are essential to meeting sustainability objectives,

Mindful that desertification and drought affect sustainable development through their interrelationships with important social problems such as poverty, poor health and nutrition, lack of food security, and those arising from migration, displacement of persons and demographic dynamics,

Appreciating the significance of the past efforts and experience of States and international organizations in combating desertification and mitigating the effects of drought, particularly in implementing the Plan of Action to Combat Desertification which was adopted at the United Nations Conference on Desertification in 1977,

Realizing that, despite efforts in the past, progress in combating desertification and mitigating the effects of drought has not met expectations and that a new and more effective approach is needed at all levels within the framework of sustainable development,

Recognizing the validity and relevance of decisions adopted at the United Nations Conference on Environment and Development, particularly of Agenda 21 and its chapter 12, which provide a basis for combating desertification,

Reaffirming in this light the commitments of developed countries as contained in paragraph 13 of chapter 33 of Agenda 21,

Recalling General Assembly resolution 47/188, particularly the priority in it prescribed for Africa, and all other relevant United Nations resolutions, decisions and programmes on desertification and drought, as well as relevant declarations by African countries and those from other regions,

Reaffirming the Rio Declaration on Environment and Development which states, in its Principle 2, that States have, in accordance with the Charter of the United Nations and the principles of international law, the sovereign right to exploit their own resources pursuant to their own environmental and developmental policies, and the responsibility to ensure that activities within their jurisdiction or control do not cause damage to the environment of other States or of areas beyond the limits of national jurisdiction,

Recognizing that national Governments play a critical role in combating desertification and mitigating the effects of drought and that progress in that respect depends on local implementation of action programmes in affected areas,

Recognizing also the importance and necessity of international cooperation and partnership in combating desertification and mitigating the effects of drought,

Recognizing further the importance of the provision to affected developing countries, particularly in Africa, of effective means, inter alia substantial financial resources, including new and additional funding, and access to technology, without which it will be difficult for them to implement fully their commitments under this Convention,

Expressing concern over the impact of desertification and drought on affected countries in Central Asia and the Transcaucasus,

Stressing the important role played by women in regions affected by desertification and/or drought, particularly in rural areas of developing countries, and the importance of ensuring the full participation of both men and women at all levels in programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought,

Emphasizing the special role of non-governmental organizations and other major groups in programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought,

Bearing in mind the relationship between desertification and other environmental problems of global dimension facing the international and national communities,

Bearing also in mind the contribution that combating desertification can make to achieving the objectives of the United Nations Framework Convention on Climate Change, the Convention on Biological Diversity and other related environmental conventions,

Believing that strategies to combat desertification and mitigate the effects of drought will be most effective if they are based on sound systematic observation and rigorous scientific knowledge and if they are continuously re-evaluated,

Recognizing the urgent need to improve the effectiveness and coordination of international cooperation to facilitate the implementation of national plans and priorities,

Determined to take appropriate action in combating desertification and mitigating the effects of drought for the benefit of present and future generations,

Have agreed as follows:

PART I

INTRODUCTION

Article 1

Use of terms

For the purposes of this Convention:

(a) "desertification" means land degradation in arid, semi-arid and dry sub-humid areas resulting from various factors, including climatic variations and human activities;

(b) "combating desertification" includes activities which are part of the integrated development of land in arid, semi-arid and dry sub-humid areas for sustainable development which are aimed at:

- (i) prevention and/or reduction of land degradation;
- (ii) rehabilitation of partly degraded land; and
- (iii) reclamation of desertified land;

(c) "drought" means the naturally occurring phenomenon that exists when precipitation has been significantly below normal recorded levels, causing serious hydrological imbalances that adversely affect land resource production systems;

(d) "mitigating the effects of drought" means activities related to the prediction of drought and intended to reduce the vulnerability of society and natural systems to drought as it relates to combating desertification;

(e) "land" means the terrestrial bio-productive system that comprises soil, vegetation, other biota, and the ecological and hydrological processes that operate within the system;

(f) "land degradation" means reduction or loss, in arid, semi-arid and dry sub-humid areas, of the biological or economic productivity and complexity of rainfed cropland, irrigated cropland, or range, pasture, forest and woodlands resulting from land uses or from a process or combination of processes, including processes arising from human activities and habitation patterns, such as:

- (i) soil erosion caused by wind and/or water;
- (ii) deterioration of the physical, chemical and biological or economic properties of soil; and
- (iii) long-term loss of natural vegetation;

(g) "arid, semi-arid and dry sub-humid areas" means areas, other than polar and sub-polar regions, in which the ratio of annual precipitation to potential evapotranspiration falls within the range from 0.05 to 0.65;

(h) "affected areas" means arid, semi-arid and/or dry sub-humid areas affected or threatened by desertification;

(i) "affected countries" means countries whose lands include, in whole or in part, affected areas;

(j) "regional economic integration organization" means an organization constituted by sovereign States of a given region which has competence in respect of matters governed by this Convention and has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to this Convention;

(k) "developed country Parties" means developed country Parties and regional economic integration organizations constituted by developed countries.

Article 2

Objective

1. The objective of this Convention is to combat desertification and mitigate the effects of drought in countries experiencing serious drought and/or desertification, particularly in Africa, through effective action at all levels, supported by international cooperation and partnership arrangements, in the framework of an integrated approach which is consistent with Agenda 21, with a view to contributing to the achievement of sustainable development in affected areas.

2. Achieving this objective will involve long-term integrated strategies that focus simultaneously, in affected areas, on improved productivity of land, and the rehabilitation, conservation and sustainable management of land and water resources, leading to improved living conditions, in particular at the community level.

Article 3

Principles

In order to achieve the objective of this Convention and to implement its provisions, the Parties shall be guided, inter alia, by the following:

(a) the Parties should ensure that decisions on the design and implementation of programmes to combat desertification and/or mitigate the effects of drought are taken with the participation of populations and local communities and that an enabling environment is created at higher levels to facilitate action at national and local levels;

(b) the Parties should, in a spirit of international solidarity and partnership, improve cooperation and coordination at subregional, regional and international levels, and better focus financial, human, organizational and technical resources where they are needed;

(c) the Parties should develop, in a spirit of partnership, cooperation among all levels of government, communities, non-governmental organizations and landholders to establish a better understanding of the nature and value of land and scarce water resources in affected areas and to work towards their sustainable use; and

(d) the Parties should take into full consideration the special needs and circumstances of affected developing country Parties, particularly the least developed among them.

PART II

GENERAL PROVISIONS

Article 4

General obligations

1. The Parties shall implement their obligations under this Convention, individually or jointly, either through existing or prospective bilateral and multilateral arrangements or a combination thereof, as appropriate, emphasizing the need to coordinate efforts and develop a coherent long-term strategy at all levels.
2. In pursuing the objective of this Convention, the Parties shall:
 - (a) adopt an integrated approach addressing the physical, biological and socio-economic aspects of the processes of desertification and drought;
 - (b) give due attention, within the relevant international and regional bodies, to the situation of affected developing country Parties with regard to international trade, marketing arrangements and debt with a view to establishing an enabling international economic environment conducive to the promotion of sustainable development;
 - (c) integrate strategies for poverty eradication into efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought;
 - (d) promote cooperation among affected country Parties in the fields of environmental protection and the conservation of land and water resources, as they relate to desertification and drought;
 - (e) strengthen subregional, regional and international cooperation;
 - (f) cooperate within relevant intergovernmental organizations;
 - (g) determine institutional mechanisms, if appropriate, keeping in mind the need to avoid duplication; and
 - (h) promote the use of existing bilateral and multilateral financial mechanisms and arrangements that mobilize and channel substantial financial resources to affected developing country Parties in combating desertification and mitigating the effects of drought.
3. Affected developing country Parties are eligible for assistance in the implementation of the Convention.

Article 5

Obligations of affected country Parties

In addition to their obligations pursuant to article 4, affected country Parties undertake to:

- (a) give due priority to combating desertification and mitigating the effects of drought, and allocate adequate resources in accordance with their circumstances and capabilities;
- (b) establish strategies and priorities, within the framework of sustainable development plans and/or policies, to combat desertification and mitigate the effects of drought;
- (c) address the underlying causes of desertification and pay special attention to the socio- economic factors contributing to desertification processes;

(d) promote awareness and facilitate the participation of local populations, particularly women and youth, with the support of non-governmental organizations, in efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought; and

(e) provide an enabling environment by strengthening, as appropriate, relevant existing legislation and, where they do not exist, enacting new laws and establishing long-term policies and action programmes.

Article 6

Obligations of developed country Parties

In addition to their general obligations pursuant to article 4, developed country Parties undertake to:

(a) actively support, as agreed, individually or jointly, the efforts of affected developing country Parties, particularly those in Africa, and the least developed countries, to combat desertification and mitigate the effects of drought;

(b) provide substantial financial resources and other forms of support to assist affected developing country Parties, particularly those in Africa, effectively to develop and implement their own long-term plans and strategies to combat desertification and mitigate the effects of drought;

(c) promote the mobilization of new and additional funding pursuant to article 20, paragraph 2 (b);

(d) encourage the mobilization of funding from the private sector and other non-governmental sources; and

(e) promote and facilitate access by affected country Parties, particularly affected developing country Parties, to appropriate technology, knowledge and know-how.

Article 7

Priority for Africa

In implementing this Convention, the Parties shall give priority to affected African country Parties, in the light of the particular situation prevailing in that region, while not neglecting affected developing country Parties in other regions.

Article 8

Relationship with other conventions

1. The Parties shall encourage the coordination of activities carried out under this Convention and, if they are Parties to them, under other relevant international agreements, particularly the United Nations Framework Convention on Climate Change and the Convention on Biological Diversity, in order to derive maximum benefit from activities under each agreement while avoiding duplication of effort. The Parties shall encourage the conduct of joint programmes, particularly in the fields of research, training, systematic observation and information collection and exchange, to the extent that such activities may contribute to achieving the objectives of the agreements concerned.

2. The provisions of this Convention shall not affect the rights and obligations of any Party deriving from a bilateral, regional or international agreement into which it has entered prior to the entry into force of this Convention for it.

PART III

ACTION PROGRAMMES, SCIENTIFIC AND TECHNICAL COOPERATION AND SUPPORTING MEASURES

Section 1: Action programmes

Article 9

Basic approach

1. In carrying out their obligations pursuant to article 5, affected developing country Parties and any other affected country Party in the framework of its regional implementation annex or, otherwise, that has notified the Permanent Secretariat in writing of its intention to prepare a national action programme, shall, as appropriate, prepare, make public and implement national action programmes, utilizing and building, to the extent possible, on existing relevant successful plans and programmes, and subregional and regional action programmes, as the central element of the strategy to combat desertification and mitigate the effects of drought. Such programmes shall be updated through a continuing participatory process on the basis of lessons from field action, as well as the results of research. The preparation of national action programmes shall be closely interlinked with other efforts to formulate national policies for sustainable development.

2. In the provision by developed country Parties of different forms of assistance under the terms of article 6, priority shall be given to supporting, as agreed, national, subregional and regional action programmes of affected developing country Parties, particularly those in Africa, either directly or through relevant multilateral organizations or both.

3. The Parties shall encourage organs, funds and programmes of the United Nations system and other relevant intergovernmental organizations, academic institutions, the scientific community and non-governmental organizations in a position to cooperate, in accordance with their mandates and capabilities, to support the elaboration, implementation and follow-up of action programmes.

Article 10

National action programmes

1. The purpose of national action programmes is to identify the factors contributing to desertification and practical measures necessary to combat desertification and mitigate the effects of drought.

2. National action programmes shall specify the respective roles of government, local communities and land users and the resources available and needed. They shall, inter alia:

(a) incorporate long-term strategies to combat desertification and mitigate the effects of drought, emphasize implementation and be integrated with national policies for sustainable development;

(b) allow for modifications to be made in response to changing circumstances and be sufficiently flexible at the local level to cope with different socio-economic, biological and geo-physical conditions;

(c) give particular attention to the implementation of preventive measures for lands that are not yet degraded or which are only slightly degraded;

(d) enhance national climatological, meteorological and hydrological capabilities and the means to provide for drought early warning;

(e) promote policies and strengthen institutional frameworks which develop cooperation and coordination, in a spirit of partnership, between the donor community, governments at all levels, local populations and community groups, and facilitate access by local populations to appropriate information and technology;

(f) provide for effective participation at the local, national and regional levels of non-governmental organizations and local populations, both women and men, particularly resource users, including farmers and pastoralists and their representative organizations, in policy planning, decision-making, and implementation and review of national action programmes; and

(g) require regular review of, and progress reports on, their implementation.

3. National action programmes may include, inter alia, some or all of the following measures to prepare for and mitigate the effects of drought:

(a) establishment and/or strengthening, as appropriate, of early warning systems, including local and national facilities and joint systems at the subregional and regional levels, and mechanisms for assisting environmentally displaced persons;

(b) strengthening of drought preparedness and management, including drought contingency plans at the local, national, subregional and regional levels, which take into consideration seasonal to interannual climate predictions;

(c) establishment and/or strengthening, as appropriate, of food security systems, including storage and marketing facilities, particularly in rural areas;

(d) establishment of alternative livelihood projects that could provide incomes in drought prone areas; and

(e) development of sustainable irrigation programmes for both crops and livestock.

4. Taking into account the circumstances and requirements specific to each affected country Party, national action programmes include, as appropriate, inter alia, measures in some or all of the following priority fields as they relate to combating desertification and mitigating the effects of drought in affected areas and to their populations: promotion of alternative livelihoods and improvement of national economic environments with a view to strengthening programmes aimed at the eradication of poverty and at ensuring food security; demographic dynamics; sustainable management of natural resources; sustainable agricultural practices; development and efficient use of various energy sources; institutional and legal frameworks; strengthening of capabilities for assessment and systematic observation, including hydrological and meteorological services, and capacity building, education and public awareness.

Article 11

Subregional and regional action programmes

Affected country Parties shall consult and cooperate to prepare, as appropriate, in accordance with relevant regional implementation annexes, subregional and/or regional action programmes to harmonize, complement and increase the efficiency of national programmes. The provisions of article 10 shall apply mutatis mutandis to subregional and regional programmes. Such cooperation may include agreed joint programmes for the sustainable management of transboundary natural resources, scientific and technical cooperation, and strengthening of relevant institutions.

Article 12

International cooperation

Affected country Parties, in collaboration with other Parties and the international community, should cooperate to ensure the promotion of an enabling international environment in the implementation of the Convention. Such cooperation should also cover fields of technology transfer as well as scientific research and development, information collection and dissemination and financial resources.

Article 13

Support for the elaboration and implementation of action programmes

1. Measures to support action programmes pursuant to article 9 include, inter alia:
 - (a) financial cooperation to provide predictability for action programmes, allowing for necessary long-term planning;
 - (b) elaboration and use of cooperation mechanisms which better enable support at the local level, including action through non-governmental organizations, in order to promote the replicability of successful pilot programme activities where relevant;
 - (c) increased flexibility in project design, funding and implementation in keeping with the experimental, iterative approach indicated for participatory action at the local community level; and
 - (d) as appropriate, administrative and budgetary procedures that increase the efficiency of cooperation and of support programmes.
2. In providing such support to affected developing country Parties, priority shall be given to African country Parties and to least developed country Parties.

Article 14

Coordination in the elaboration and implementation of action programmes

1. The Parties shall work closely together, directly and through relevant intergovernmental organizations, in the elaboration and implementation of action programmes.
2. The Parties shall develop operational mechanisms, particularly at the national and field levels, to ensure the fullest possible coordination among developed country Parties, developing country Parties and relevant intergovernmental and non-governmental organizations, in order to avoid duplication, harmonize interventions and approaches, and maximize the impact of assistance. In affected developing country Parties, priority will be given to coordinating activities related to international cooperation in order to maximize the efficient use of resources, to ensure responsive assistance, and to facilitate the implementation of national action programmes and priorities under this Convention.

Article 15

Regional implementation annexes

Elements for incorporation in action programmes shall be selected and adapted to the socio- economic, geographical and climatic factors applicable to affected country Parties or regions, as well as to their level of development. Guidelines for the preparation of action programmes and their exact focus and content for particular subregions and regions are set out in the regional implementation annexes.

Section 2: Scientific and technical cooperation

Article 16

Information collection, analysis and exchange

The Parties agree, according to their respective capabilities, to integrate and coordinate the collection, analysis and exchange of relevant short term and long term data and information to ensure systematic observation of land degradation in affected areas and to understand better and assess the processes and effects of drought and desertification. This would help accomplish, inter alia, early warning and advance planning for periods of adverse climatic variation in a form suited for practical application by users at all levels, including especially local populations. To this end, they shall, as appropriate:

(a) facilitate and strengthen the functioning of the global network of institutions and facilities for the collection, analysis and exchange of information, as well as for systematic observation at all levels, which shall, inter alia:

- (i) aim to use compatible standards and systems;
- (ii) encompass relevant data and stations, including in remote areas;
- (iii) use and disseminate modern technology for data collection, transmission and assessment on land degradation; and
- (iv) link national, subregional and regional data and information centres more closely with global information sources;

(b) ensure that the collection, analysis and exchange of information address the needs of local communities and those of decision makers, with a view to resolving specific problems, and that local communities are involved in these activities;

(c) support and further develop bilateral and multilateral programmes and projects aimed at defining, conducting, assessing and financing the collection, analysis and exchange of data and information, including, inter alia, integrated sets of physical, biological, social and economic indicators;

(d) make full use of the expertise of competent intergovernmental and non-governmental organizations, particularly to disseminate relevant information and experiences among target groups in different regions;

(e) give full weight to the collection, analysis and exchange of socio-economic data, and their integration with physical and biological data;

(f) exchange and make fully, openly and promptly available information from all publicly available sources relevant to combating desertification and mitigating the effects of drought; and

(g) subject to their respective national legislation and/or policies, exchange information on local and traditional knowledge, ensuring adequate protection for it and providing appropriate return from the benefits derived from it, on an equitable basis and on mutually agreed terms, to the local populations concerned.

Article 17

Research and development

1. The Parties undertake, according to their respective capabilities, to promote technical and scientific cooperation in the fields of combating desertification and mitigating the effects of drought through appropriate national, subregional, regional and international institutions. To this end, they shall support research activities that:

- (a) contribute to increased knowledge of the processes leading to desertification and drought and the impact of, and distinction between, causal factors, both natural and human, with a view to combating desertification and mitigating the effects of drought, and achieving improved productivity as well as sustainable use and management of resources;
- (b) respond to well defined objectives, address the specific needs of local populations and lead to the identification and implementation of solutions that improve the living standards of people in affected areas;
- (c) protect, integrate, enhance and validate traditional and local knowledge, know-how and practices, ensuring, subject to their respective national legislation and/or policies, that the owners of that knowledge will directly benefit on an equitable basis and on mutually agreed terms from any commercial utilization of it or from any technological development derived from that knowledge;
- (d) develop and strengthen national, subregional and regional research capabilities in affected developing country Parties, particularly in Africa, including the development of local skills and the strengthening of appropriate capacities, especially in countries with a weak research base, giving particular attention to multidisciplinary and participative socio- economic research;
- (e) take into account, where relevant, the relationship between poverty, migration caused by environmental factors, and desertification;
- (f) promote the conduct of joint research programmes between national, subregional, regional and international research organizations, in both the public and private sectors, for the development of improved, affordable and accessible technologies for sustainable development through effective participation of local populations and communities; and
- (g) enhance the availability of water resources in affected areas, by means of, inter alia, cloud-seeding.

2. Research priorities for particular regions and subregions, reflecting different local conditions, should be included in action programmes. The Conference of the Parties shall review research priorities periodically on the advice of the Committee on Science and Technology.

Article 18

Transfer, acquisition, adaptation and development of technology

1. The Parties undertake, as mutually agreed and in accordance with their respective national legislation and/or policies, to promote, finance and/or facilitate the financing of the transfer, acquisition, adaptation and development of environmentally sound, economically viable and socially acceptable technologies relevant to combating desertification and/or mitigating the effects of drought, with a view to contributing to the achievement of sustainable development in affected areas. Such cooperation shall be conducted bilaterally or multilaterally, as appropriate, making full use of the expertise of intergovernmental and non-governmental organizations. The Parties shall, in particular:
- (a) fully utilize relevant existing national, subregional, regional and international information systems and clearing-houses for the dissemination of information on available technologies, their sources, their environmental risks and the broad terms under which they may be acquired;
 - (b) facilitate access, in particular by affected developing country Parties, on favourable terms, including on concessional and preferential terms, as mutually

agreed, taking into account the need to protect intellectual property rights, to technologies most suitable to practical application for specific needs of local populations, paying special attention to the social, cultural, economic and environmental impact of such technology;

(c) facilitate technology cooperation among affected country Parties through financial assistance or other appropriate means;

(d) extend technology cooperation with affected developing country Parties, including, where relevant, joint ventures, especially to sectors which foster alternative livelihoods; and

(e) take appropriate measures to create domestic market conditions and incentives, fiscal or otherwise, conducive to the development, transfer, acquisition and adaptation of suitable technology, knowledge, know-how and practices, including measures to ensure adequate and effective protection of intellectual property rights.

2. The Parties shall, according to their respective capabilities, and subject to their respective national legislation and/or policies, protect, promote and use in particular relevant traditional and local technology, knowledge, know-how and practices and, to that end, they undertake to:

(a) make inventories of such technology, knowledge, know-how and practices and their potential uses with the participation of local populations, and disseminate such information, where appropriate, in cooperation with relevant intergovernmental and non-governmental organizations;

(b) ensure that such technology, knowledge, know-how and practices are adequately protected and that local populations benefit directly, on an equitable basis and as mutually agreed, from any commercial utilization of them or from any technological development derived therefrom;

(c) encourage and actively support the improvement and dissemination of such technology, knowledge, know-how and practices or of the development of new technology based on them; and

(d) facilitate, as appropriate, the adaptation of such technology, knowledge, know-how and practices to wide use and integrate them with modern technology, as appropriate.

Section 3: Supporting measures

Article 19

Capacity building, education and public awareness

1. The Parties recognize the significance of capacity building -- that is to say, institution building, training and development of relevant local and national capacities -- in efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought. They shall promote, as appropriate, capacity- building:

(a) through the full participation at all levels of local people, particularly at the local level, especially women and youth, with the cooperation of non-governmental and local organizations;

(b) by strengthening training and research capacity at the national level in the field of desertification and drought;

(c) by establishing and/or strengthening support and extension services to disseminate relevant technology methods and techniques more effectively, and by

training field agents and members of rural organizations in participatory approaches for the conservation and sustainable use of natural resources;

(d) by fostering the use and dissemination of the knowledge, know-how and practices of local people in technical cooperation programmes, wherever possible;

(e) by adapting, where necessary, relevant environmentally sound technology and traditional methods of agriculture and pastoralism to modern socio-economic conditions;

(f) by providing appropriate training and technology in the use of alternative energy sources, particularly renewable energy resources, aimed particularly at reducing dependence on wood for fuel;

(g) through cooperation, as mutually agreed, to strengthen the capacity of affected developing country Parties to develop and implement programmes in the field of collection, analysis and exchange of information pursuant to article 16;

(h) through innovative ways of promoting alternative livelihoods, including training in new skills;

(i) by training of decision makers, managers, and personnel who are responsible for the collection and analysis of data for the dissemination and use of early warning information on drought conditions and for food production;

(j) through more effective operation of existing national institutions and legal frameworks and, where necessary, creation of new ones, along with strengthening of strategic planning and management; and

(k) by means of exchange visitor programmes to enhance capacity building in affected country Parties through a long-term, interactive process of learning and study.

2. Affected developing country Parties shall conduct, in cooperation with other Parties and competent intergovernmental and non-governmental organizations, as appropriate, an interdisciplinary review of available capacity and facilities at the local and national levels, and the potential for strengthening them.

3. The Parties shall cooperate with each other and through competent intergovernmental organizations, as well as with non-governmental organizations, in undertaking and supporting public awareness and educational programmes in both affected and, where relevant, unaffected country Parties to promote understanding of the causes and effects of desertification and drought and of the importance of meeting the objective of this Convention. To that end, they shall:

(a) organize awareness campaigns for the general public;

(b) promote, on a permanent basis, access by the public to relevant information, and wide public participation in education and awareness activities;

(c) encourage the establishment of associations that contribute to public awareness;

(d) develop and exchange educational and public awareness material, where possible in local languages, exchange and second experts to train personnel of affected developing country Parties in carrying out relevant education and awareness programmes, and fully utilize relevant educational material available in competent international bodies;

(e) assess educational needs in affected areas, elaborate appropriate school curricula and expand, as needed, educational and adult literacy programmes and opportunities for all, in particular for girls and women, on the identification,

conservation and sustainable use and management of the natural resources of affected areas; and

(f) develop interdisciplinary participatory programmes integrating desertification and drought awareness into educational systems and in non-formal, adult, distance and practical educational programmes.

4. The Conference of the Parties shall establish and/or strengthen networks of regional education and training centres to combat desertification and mitigate the effects of drought. These networks shall be coordinated by an institution created or designated for that purpose, in order to train scientific, technical and management personnel and to strengthen existing institutions responsible for education and training in affected country Parties, where appropriate, with a view to harmonizing programmes and to organizing exchanges of experience among them. These networks shall cooperate closely with relevant intergovernmental and non-governmental organizations to avoid duplication of effort.

Article 20

Financial resources

1. Given the central importance of financing to the achievement of the objective of the Convention, the Parties, taking into account their capabilities, shall make every effort to ensure that adequate financial resources are available for programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought.

2. In this connection, developed country Parties, while giving priority to affected African country Parties without neglecting affected developing country Parties in other regions, in accordance with article 7, undertake to:

(a) mobilize substantial financial resources, including grants and concessional loans, in order to support the implementation of programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought;

(b) promote the mobilization of adequate, timely and predictable financial resources, including new and additional funding from the Global Environment Facility of the agreed incremental costs of those activities concerning desertification that relate to its four focal areas, in conformity with the relevant provisions of the Instrument establishing the Global Environment Facility;

(c) facilitate through international cooperation the transfer of technology, knowledge and know-how; and

(d) explore, in cooperation with affected developing country Parties, innovative methods and incentives for mobilizing and channelling resources, including those of foundations, non-governmental organizations and other private sector entities, particularly debt swaps and other innovative means which increase financing by reducing the external debt burden of affected developing country Parties, particularly those in Africa.

3. Affected developing country Parties, taking into account their capabilities, undertake to mobilize adequate financial resources for the implementation of their national action programmes.

4. In mobilizing financial resources, the Parties shall seek full use and continued qualitative improvement of all national, bilateral and multilateral funding sources and mechanisms, using consortia, joint programmes and parallel financing, and shall seek to involve private sector funding sources and mechanisms, including those of non-governmental organizations. To this end, the Parties shall fully utilize the operational mechanisms developed pursuant to article 14.

5. In order to mobilize the financial resources necessary for affected developing country Parties to combat desertification and mitigate the effects of drought, the Parties shall:

(a) rationalize and strengthen the management of resources already allocated for combating desertification and mitigating the effects of drought by using them more effectively and efficiently, assessing their successes and shortcomings, removing hindrances to their effective use and, where necessary, reorienting programmes in light of the integrated long- term approach adopted pursuant to this Convention;

(b) give due priority and attention within the governing bodies of multilateral financial institutions, facilities and funds, including regional development banks and funds, to supporting affected developing country Parties, particularly those in Africa, in activities which advance implementation of the Convention, notably action programmes they undertake in the framework of regional implementation annexes; and

(c) examine ways in which regional and subregional cooperation can be strengthened to support efforts undertaken at the national level.

6. Other Parties are encouraged to provide, on a voluntary basis, knowledge, know-how and techniques related to desertification and/or financial resources to affected developing country Parties.

7. The full implementation by affected developing country Parties, particularly those in Africa, of their obligations under the Convention will be greatly assisted by the fulfilment by developed country Parties of their obligations under the Convention, including in particular those regarding financial resources and transfer of technology. In fulfilling their obligations, developed country Parties should take fully into account that economic and social development and poverty eradication are the first priorities of affected developing country Parties, particularly those in Africa.

Article 21

Financial mechanisms

1. The Conference of the Parties shall promote the availability of financial mechanisms and shall encourage such mechanisms to seek to maximize the availability of funding for affected developing country Parties, particularly those in Africa, to implement the Convention. To this end, the Conference of the Parties shall consider for adoption inter alia approaches and policies that:

(a) facilitate the provision of necessary funding at the national, subregional, regional and global levels for activities pursuant to relevant provisions of the Convention;

(b) promote multiple-source funding approaches, mechanisms and arrangements and their assessment, consistent with article 20;

(c) provide on a regular basis, to interested Parties and relevant intergovernmental and non- governmental organizations, information on available sources of funds and on funding patterns in order to facilitate coordination among them;

(d) facilitate the establishment, as appropriate, of mechanisms, such as national desertification funds, including those involving the participation of non-governmental organizations, to channel financial resources rapidly and efficiently to the local level in affected developing country Parties; and

(e) strengthen existing funds and financial mechanisms at the subregional and regional levels, particularly in Africa, to support more effectively the implementation of the Convention.

2. The Conference of the Parties shall also encourage the provision, through various mechanisms within the United Nations system and through multilateral financial institutions, of support at the national, subregional and regional levels to activities that enable developing country Parties to meet their obligations under the Convention.

3. Affected developing country Parties shall utilize, and where necessary, establish and/or strengthen, national coordinating mechanisms, integrated in national development programmes, that would ensure the efficient use of all available financial resources. They shall also utilize participatory processes involving non-governmental organizations, local groups and the private sector, in raising funds, in elaborating as well as implementing programmes and in assuring access to funding by groups at the local level. These actions can be enhanced by improved coordination and flexible programming on the part of those providing assistance.

4. In order to increase the effectiveness and efficiency of existing financial mechanisms, a Global Mechanism to promote actions leading to the mobilization and channelling of substantial financial resources, including for the transfer of technology, on a grant basis, and/or on concessional or other terms, to affected developing country Parties, is hereby established. This Global Mechanism shall function under the authority and guidance of the Conference of the Parties and be accountable to it.

5. The Conference of the Parties shall identify, at its first ordinary session, an organization to house the Global Mechanism. The Conference of the Parties and the organization it has identified shall agree upon modalities for this Global Mechanism to ensure inter alia that such Mechanism:

(a) identifies and draws up an inventory of relevant bilateral and multilateral cooperation programmes that are available to implement the Convention;

(b) provides advice, on request, to Parties on innovative methods of financing and sources of financial assistance and on improving the coordination of cooperation activities at the national level;

(c) provides interested Parties and relevant intergovernmental and non-governmental organizations with information on available sources of funds and on funding patterns in order to facilitate coordination among them; and

(d) reports to the Conference of the Parties, beginning at its second ordinary session, on its activities.

6. The Conference of the Parties shall, at its first session, make appropriate arrangements with the organization it has identified to house the Global Mechanism for the administrative operations of such Mechanism, drawing to the extent possible on existing budgetary and human resources.

7. The Conference of the Parties shall, at its third ordinary session, review the policies, operational modalities and activities of the Global Mechanism accountable to it pursuant to paragraph 4, taking into account the provisions of article 7. On the basis of this review, it shall consider and take appropriate action.

PART IV INSTITUTIONS

Article 22

Conference of the Parties

1. A Conference of the Parties is hereby established.
2. The Conference of the Parties is the supreme body of the Convention. It shall make, within its mandate, the decisions necessary to promote its effective implementation. In particular, it shall:
 - (a) regularly review the implementation of the Convention and the functioning of its institutional arrangements in the light of the experience gained at the national, subregional, regional and international levels and on the basis of the evolution of scientific and technological knowledge;
 - (b) promote and facilitate the exchange of information on measures adopted by the Parties, and determine the form and timetable for transmitting the information to be submitted pursuant to article 26, review the reports and make recommendations on them;
 - (c) establish such subsidiary bodies as are deemed necessary for the implementation of the Convention;
 - (d) review reports submitted by its subsidiary bodies and provide guidance to them;
 - (e) agree upon and adopt, by consensus, rules of procedure and financial rules for itself and any subsidiary bodies;
 - (f) adopt amendments to the Convention pursuant to articles 30 and 31;
 - (g) approve a programme and budget for its activities, including those of its subsidiary bodies, and undertake necessary arrangements for their financing;
 - (h) as appropriate, seek the cooperation of, and utilize the services of and information provided by, competent bodies or agencies, whether national or international, intergovernmental or non-governmental;
 - (i) promote and strengthen the relationship with other relevant conventions while avoiding duplication of effort; and
 - (j) exercise such other functions as may be necessary for the achievement of the objective of the Convention.
3. The Conference of the Parties shall, at its first session, adopt its own rules of procedure, by consensus, which shall include decision-making procedures for matters not already covered by decision-making procedures stipulated in the Convention. Such procedures may include specified majorities required for the adoption of particular decisions.
4. The first session of the Conference of the Parties shall be convened by the interim secretariat referred to in article 35 and shall take place not later than one year after the date of entry into force of the Convention. Unless otherwise decided by the Conference of the Parties, the second, third and fourth ordinary sessions shall be held yearly, and thereafter, ordinary sessions shall be held every two years.
5. Extraordinary sessions of the Conference of the Parties shall be held at such other times as may be decided either by the Conference of the Parties in ordinary session or at the written request of any Party, provided that, within three months of

the request being communicated to the Parties by the Permanent Secretariat, it is supported by at least one third of the Parties.

6. At each ordinary session, the Conference of the Parties shall elect a Bureau. The structure and functions of the Bureau shall be determined in the rules of procedure. In appointing the Bureau, due regard shall be paid to the need to ensure equitable geographical distribution and adequate representation of affected country Parties, particularly those in Africa.

7. The United Nations, its specialized agencies and any State member thereof or observers thereto not Party to the Convention, may be represented at sessions of the Conference of the Parties as observers. Any body or agency, whether national or international, governmental or non-governmental, which is qualified in matters covered by the Convention, and which has informed the Permanent Secretariat of its wish to be represented at a session of the Conference of the Parties as an observer, may be so admitted unless at least one third of the Parties present object. The admission and participation of observers shall be subject to the rules of procedure adopted by the Conference of the Parties.

8. The Conference of the Parties may request competent national and international organizations which have relevant expertise to provide it with information relevant to article 16, paragraph (g), article 17, paragraph 1 (c) and article 18, paragraph 2(b).

Article 23

Permanent Secretariat

1. A Permanent Secretariat is hereby established.

2. The functions of the Permanent Secretariat shall be:

(a) to make arrangements for sessions of the Conference of the Parties and its subsidiary bodies established under the Convention and to provide them with services as required;

(b) to compile and transmit reports submitted to it;

(c) to facilitate assistance to affected developing country Parties, on request, particularly those in Africa, in the compilation and communication of information required under the Convention;

(d) to coordinate its activities with the secretariats of other relevant international bodies and conventions;

(e) to enter, under the guidance of the Conference of the Parties, into such administrative and contractual arrangements as may be required for the effective discharge of its functions;

(f) to prepare reports on the execution of its functions under this Convention and present them to the Conference of the Parties; and

(g) to perform such other secretariat functions as may be determined by the Conference of the Parties.

3. The Conference of the Parties, at its first session, shall designate a Permanent Secretariat and make arrangements for its functioning.

Article 24

Committee on Science and Technology

1. A Committee on Science and Technology is hereby established as a subsidiary body of the Conference of the Parties to provide it with information and advice on scientific and technological matters relating to combating desertification and mitigating the effects of drought. The Committee shall meet in conjunction with the ordinary sessions of the Conference of the Parties and shall be multidisciplinary and open to the participation of all Parties. It shall be composed of government representatives competent in the relevant fields of expertise. The Conference of the Parties shall decide, at its first session, on the terms of reference of the Committee.

2. The Conference of the Parties shall establish and maintain a roster of independent experts with expertise and experience in the relevant fields. The roster shall be based on nominations received in writing from the Parties, taking into account the need for a multidisciplinary approach and broad geographical representation.

3. The Conference of the Parties may, as necessary, appoint ad hoc panels to provide it, through the Committee, with information and advice on specific issues regarding the state of the art in fields of science and technology relevant to combating desertification and mitigating the effects of drought. These panels shall be composed of experts whose names are taken from the roster, taking into account the need for a multidisciplinary approach and broad geographical representation. These experts shall have scientific backgrounds and field experience and shall be appointed by the Conference of the Parties on the recommendation of the Committee. The Conference of the Parties shall decide on the terms of reference and the modalities of work of these panels.

Article 25

Networking of institutions, agencies and bodies

1. The Committee on Science and Technology shall, under the supervision of the Conference of the Parties, make provision for the undertaking of a survey and evaluation of the relevant existing networks, institutions, agencies and bodies willing to become units of a network. Such a network shall support the implementation of the Convention.

2. On the basis of the results of the survey and evaluation referred to in paragraph 1, the Committee on Science and Technology shall make recommendations to the Conference of the Parties on ways and means to facilitate and strengthen networking of the units at the local, national and other levels, with a view to ensuring that the thematic needs set out in articles 16 to 19 are addressed.

3. Taking into account these recommendations, the Conference of the Parties shall:

(a) identify those national, subregional, regional and international units that are most appropriate for networking, and recommend operational procedures, and a time frame, for them; and

(b) identify the units best suited to facilitating and strengthening such networking at all levels.

PART V

PROCEDURES

Article 26

Communication of information

1. Each Party shall communicate to the Conference of the Parties for consideration at its ordinary sessions, through the Permanent Secretariat, reports on the measures which it has taken for the implementation of the Convention. The Conference of the Parties shall determine the timetable for submission and the format of such reports.
2. Affected country Parties shall provide a description of the strategies established pursuant to article 5 and of any relevant information on their implementation.
3. Affected country Parties which implement action programmes pursuant to articles 9 to 15 shall provide a detailed description of the programmes and of their implementation.
4. Any group of affected country Parties may make a joint communication on measures taken at the subregional and/or regional levels in the framework of action programmes.
5. Developed country Parties shall report on measures taken to assist in the preparation and implementation of action programmes, including information on the financial resources they have provided, or are providing, under the Convention.
6. Information communicated pursuant to paragraphs 1 to 4 shall be transmitted by the Permanent Secretariat as soon as possible to the Conference of the Parties and to any relevant subsidiary body.
7. The Conference of the Parties shall facilitate the provision to affected developing countries, particularly those in Africa, on request, of technical and financial support in compiling and communicating information in accordance with this article, as well as identifying the technical and financial needs associated with action programmes.

Article 27

Measures to resolve questions on implementation

The Conference of the Parties shall consider and adopt procedures and institutional mechanisms for the resolution of questions that may arise with regard to the implementation of the Convention.

Article 28

Settlement of disputes

1. Parties shall settle any dispute between them concerning the interpretation or application of the Convention through negotiation or other peaceful means of their own choice.
2. When ratifying, accepting, approving, or acceding to the Convention, or at any time thereafter, a Party which is not a regional economic integration organization may declare in a written instrument submitted to the Depositary that, in respect of any dispute concerning the interpretation or application of the Convention, it recognizes one or both of the following means of dispute settlement as compulsory in relation to any Party accepting the same obligation:

- (a) arbitration in accordance with procedures adopted by the Conference of the Parties in an annex as soon as practicable;
 - (b) submission of the dispute to the International Court of Justice.
3. A Party which is a regional economic integration organization may make a declaration with like effect in relation to arbitration in accordance with the procedure referred to in paragraph 2 (a).
4. A declaration made pursuant to paragraph 2 shall remain in force until it expires in accordance with its terms or until three months after written notice of its revocation has been deposited with the Depositary.
5. The expiry of a declaration, a notice of revocation or a new declaration shall not in any way affect proceedings pending before an arbitral tribunal or the International Court of Justice unless the Parties to the dispute otherwise agree.
6. If the Parties to a dispute have not accepted the same or any procedure pursuant to paragraph 2 and if they have not been able to settle their dispute within twelve months following notification by one Party to another that a dispute exists between them, the dispute shall be submitted to conciliation at the request of any Party to the dispute, in accordance with procedures adopted by the Conference of the Parties in an annex as soon as practicable.

Article 29

Status of annexes

1. Annexes form an integral part of the Convention and, unless expressly provided otherwise, a reference to the Convention also constitutes a reference to its annexes.
2. The Parties shall interpret the provisions of the annexes in a manner that is in conformity with their rights and obligations under the articles of this Convention.

Article 30

Amendments to the Convention

1. Any Party may propose amendments to the Convention.
2. Amendments to the Convention shall be adopted at an ordinary session of the Conference of the Parties. The text of any proposed amendment shall be communicated to the Parties by the Permanent Secretariat at least six months before the meeting at which it is proposed for adoption. The Permanent Secretariat shall also communicate proposed amendments to the signatories to the Convention.
3. The Parties shall make every effort to reach agreement on any proposed amendment to the Convention by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement reached, the amendment shall, as a last resort, be adopted by a two-thirds majority vote of the Parties present and voting at the meeting. The adopted amendment shall be communicated by the Permanent Secretariat to the Depositary, who shall circulate it to all Parties for their ratification, acceptance, approval or accession.
4. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession in respect of an amendment shall be deposited with the Depositary. An amendment adopted pursuant to paragraph 3 shall enter into force for those Parties having accepted it on the ninetieth day after the date of receipt by the Depositary of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession by at least two thirds of the Parties to the Convention which were Parties at the time of the adoption of the amendment.

5. The amendment shall enter into force for any other Party on the ninetieth day after the date on which that Party deposits with the Depositary its instrument of ratification, acceptance or approval of, or accession to the said amendment.
6. For the purposes of this article and article 31, "Parties present and voting" means Parties present and casting an affirmative or negative vote.

Article 31

Adoption and amendment of annexes

1. Any additional annex to the Convention and any amendment to an annex shall be proposed and adopted in accordance with the procedure for amendment of the Convention set forth in article 30, provided that, in adopting an additional regional implementation annex or amendment to any regional implementation annex, the majority provided for in that article shall include a two-thirds majority vote of the Parties of the region concerned present and voting. The adoption or amendment of an annex shall be communicated by the Depositary to all Parties.
2. An annex, other than an additional regional implementation annex, or an amendment to an annex, other than an amendment to any regional implementation annex, that has been adopted in accordance with paragraph 1, shall enter into force for all Parties to the Convention six months after the date of communication by the Depositary to such Parties of the adoption of such annex or amendment, except for those Parties that have notified the Depositary in writing within that period of their non- acceptance of such annex or amendment. Such annex or amendment shall enter into force for Parties which withdraw their notification of non-acceptance on the ninetieth day after the date on which withdrawal of such notification has been received by the Depositary.
3. An additional regional implementation annex or amendment to any regional implementation annex that has been adopted in accordance with paragraph 1, shall enter into force for all Parties to the Convention six months after the date of the communication by the Depositary to such Parties of the adoption of such annex or amendment, except with respect to:
 - (a) any Party that has notified the Depositary in writing, within such six month period, of its non-acceptance of that additional regional implementation annex or of the amendment to the regional implementation annex, in which case such annex or amendment shall enter into force for Parties which withdraw their notification of non-acceptance on the ninetieth day after the date on which withdrawal of such notification has been received by the Depositary; and
 - (b) any Party that has made a declaration with respect to additional regional implementation annexes or amendments to regional implementation annexes in accordance with article 34, paragraph 4, in which case any such annex or amendment shall enter into force for such a Party on the ninetieth day after the date of deposit with the Depositary of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect to such annex or amendment.
4. If the adoption of an annex or an amendment to an annex involves an amendment to the Convention, that annex or amendment to an annex shall not enter into force until such time as the amendment to the Convention enters into force.

Article 32

Right to vote

1. Except as provided for in paragraph 2, each Party to the Convention shall have one vote.
2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to the Convention. Such an organization shall not exercise its right to vote if any of its member States exercises its right, and vice versa.

PART VI

FINAL PROVISIONS

Article 33

Signature

This Convention shall be opened for signature at Paris, on 14-15 October 1994, by States Members of the United Nations or any of its specialized agencies or that are Parties to the Statute of the International Court of Justice and by regional economic integration organizations. It shall remain open for signature, thereafter, at the United Nations Headquarters in New York until 13 October 1995.

Article 34

Ratification, acceptance, approval and accession

1. The Convention shall be subject to ratification, acceptance, approval or accession by States and by regional economic integration organizations. It shall be open for accession from the day after the date on which the Convention is closed for signature. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depositary.
2. Any regional economic integration organization which becomes a Party to the Convention without any of its member States being a Party to the Convention shall be bound by all the obligations under the Convention. Where one or more member States of such an organization are also Party to the Convention, the organization and its member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under the Convention. In such cases, the organization and the member States shall not be entitled to exercise rights under the Convention concurrently.
3. In their instruments of ratification, acceptance, approval or accession, regional economic integration organizations shall declare the extent of their competence with respect to the matters governed by the Convention. They shall also promptly inform the Depositary, who shall in turn inform the Parties, of any substantial modification in the extent of their competence.
4. In its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, any Party may declare that, with respect to it, any additional regional implementation annex or any amendment to any regional implementation annex shall enter into force only upon the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect thereto.

Article 35

Interim arrangements

The secretariat functions referred to in article 23 will be carried out on an interim basis by the secretariat established by the General Assembly of the United Nations in its resolution 47/188 of 22 December 1992, until the completion of the first session of the Conference of the Parties.

Article 36

Entry into force

1. The Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
2. For each State or regional economic integration organization ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit by such State or regional economic integration organization of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
3. For the purposes of paragraphs 1 and 2, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by States members of the organization.

Article 37

Reservations

No reservations may be made to this Convention.

Article 38

Withdrawal

1. At any time after three years from the date on which the Convention has entered into force for a Party, that Party may withdraw from the Convention by giving written notification to the Depositary.
2. Any such withdrawal shall take effect upon expiry of one year from the date of receipt by the Depositary of the notification of withdrawal, or on such later date as may be specified in the notification of withdrawal.

Article 39

Depositary

The Secretary-General of the United Nations shall be the Depositary of the Convention.

Article 40

Authentic texts

The original of the present Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized to that effect, have signed the present Convention.

DONE AT Paris, this 17th day of June one thousand nine hundred and ninety-four.

ANNEX I

REGIONAL IMPLEMENTATION ANNEX FOR AFRICA

Article 1

Scope

This Annex applies to Africa, in relation to each Party and in conformity with the Convention, in particular its article 7, for the purpose of combating desertification and/or mitigating the effects of drought in its arid, semi-arid and dry sub-humid areas.

Article 2

Purpose

The purpose of this Annex, at the national, subregional and regional levels in Africa and in the light of its particular conditions, is to:

- (a) identify measures and arrangements, including the nature and processes of assistance provided by developed country Parties, in accordance with the relevant provisions of the Convention;
- (b) provide for the efficient and practical implementation of the Convention to address conditions specific to Africa; and
- (c) promote processes and activities relating to combating desertification and/or mitigating the effects of drought within the arid, semi-arid and dry sub-humid areas of Africa.

Article 3

Particular conditions of the African region

In carrying out their obligations under the Convention, the Parties shall, in the implementation of this Annex, adopt a basic approach that takes into consideration the following particular conditions of Africa:

- (a) the high proportion of arid, semi-arid and dry sub-humid areas;
- (b) the substantial number of countries and populations adversely affected by desertification and by the frequent recurrence of severe drought;
- (c) the large number of affected countries that are landlocked;
- (d) the widespread poverty prevalent in most affected countries, the large number of least developed countries among them, and their need for significant amounts of external assistance, in the form of grants and loans on concessional terms, to pursue their development objectives;
- (e) the difficult socio-economic conditions, exacerbated by deteriorating and fluctuating terms of trade, external indebtedness and political instability, which induce internal, regional and international migrations;
- (f) the heavy reliance of populations on natural resources for subsistence which, compounded by the effects of demographic trends and factors, a weak technological base and unsustainable production practices, contributes to serious resource degradation;
- (g) the insufficient institutional and legal frameworks, the weak infrastructural base and the insufficient scientific, technical and educational capacity, leading to substantial capacity building requirements; and

(h) the central role of actions to combat desertification and/or mitigate the effects of drought in the national development priorities of affected African countries.

Article 4

Commitments and obligations of African country Parties

1. In accordance with their respective capabilities, African country Parties undertake to:

- (a) adopt the combating of desertification and/or the mitigation of the effects of drought as a central strategy in their efforts to eradicate poverty;
- (b) promote regional cooperation and integration, in a spirit of solidarity and partnership based on mutual interest, in programmes and activities to combat desertification and/or mitigate the effects of drought;
- (c) rationalize and strengthen existing institutions concerned with desertification and drought and involve other existing institutions, as appropriate, in order to make them more effective and to ensure more efficient use of resources;
- (d) promote the exchange of information on appropriate technology, knowledge, know-how and practices between and among them; and
- (e) develop contingency plans for mitigating the effects of drought in areas degraded by desertification and/or drought.

2. Pursuant to the general and specific obligations set out in articles 4 and 5 of the Convention, affected African country Parties shall aim to:

- (a) make appropriate financial allocations from their national budgets consistent with national conditions and capabilities and reflecting the new priority Africa has accorded to the phenomenon of desertification and/or drought;
- (b) sustain and strengthen reforms currently in progress toward greater decentralization and resource tenure as well as reinforce participation of local populations and communities; and
- (c) identify and mobilize new and additional national financial resources, and expand, as a matter of priority, existing national capabilities and facilities to mobilize domestic financial resources.

Article 5

Commitments and obligations of developed country Parties

1. In fulfilling their obligations pursuant to articles 4, 6 and 7 of the Convention, developed country Parties shall give priority to affected African country Parties and, in this context, shall:

- (a) assist them to combat desertification and/or mitigate the effects of drought by, inter alia, providing and/or facilitating access to financial and/or other resources, and promoting, financing and/or facilitating the financing of the transfer, adaptation and access to appropriate environmental technologies and know-how, as mutually agreed and in accordance with national policies, taking into account their adoption of poverty eradication as a central strategy;
- (b) continue to allocate significant resources and/or increase resources to combat desertification and/or mitigate the effects of drought; and
- (c) assist them in strengthening capacities to enable them to improve their institutional frameworks, as well as their scientific and technical capabilities,

information collection and analysis, and research and development for the purpose of combating desertification and/or mitigating the effects of drought.

2. Other country Parties may provide, on a voluntary basis, technology, knowledge and know-how relating to desertification and/or financial resources, to affected African country Parties. The transfer of such knowledge, know-how and techniques is facilitated by international cooperation.

Article 6

Strategic planning framework for sustainable development

1. National action programmes shall be a central and integral part of a broader process of formulating national policies for the sustainable development of affected African country Parties.

2. A consultative and participatory process involving appropriate levels of government, local populations, communities and non-governmental organizations shall be undertaken to provide guidance on a strategy with flexible planning to allow maximum participation from local populations and communities. As appropriate, bilateral and multilateral assistance agencies may be involved in this process at the request of an affected African country Party.

Article 7

Timetable for preparation of action programmes

Pending entry into force of this Convention, the African country Parties, in cooperation with other members of the international community, as appropriate, shall, to the extent possible, provisionally apply those provisions of the Convention relating to the preparation of national, subregional and regional action programmes.

Article 8

Content of national action programmes

1. Consistent with article 10 of the Convention, the overall strategy of national action programmes shall emphasize integrated local development programmes for affected areas, based on participatory mechanisms and on integration of strategies for poverty eradication into efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought. The programmes shall aim at strengthening the capacity of local authorities and ensuring the active involvement of local populations, communities and groups, with emphasis on education and training, mobilization of non-governmental organizations with proven expertise and strengthening of decentralized governmental structures.

2. National action programmes shall, as appropriate, include the following general features:

(a) the use, in developing and implementing national action programmes, of past experiences in combating desertification and/or mitigating the effects of drought, taking into account social, economic and ecological conditions;

(b) the identification of factors contributing to desertification and/or drought and the resources and capacities available and required, and the setting up of appropriate policies and institutional and other responses and measures necessary to combat those phenomena and/or mitigate their effects; and

(c) the increase in participation of local populations and communities, including women, farmers and pastoralists, and delegation to them of more responsibility for management.

3. National action programmes shall also, as appropriate, include the following:

(a) measures to improve the economic environment with a view to eradicating poverty:

(i) increasing incomes and employment opportunities, especially for the poorest members of the community, by:

- developing markets for farm and livestock products;
- creating financial instruments suited to local needs;
- encouraging diversification in agriculture and the setting-up of agricultural enterprises; and
- developing economic activities of a para-agricultural or non- agricultural type;

(ii) improving the long-term prospects of rural economies by the creation of:

- incentives for productive investment and access to the means of production; and
- price and tax policies and commercial practices that promote growth;

(iii) defining and applying population and migration policies to reduce population pressure on land; and

(iv) promoting the use of drought resistant crops and the application of integrated dry- land farming systems for food security purposes;

(b) measures to conserve natural resources:

(i) ensuring integrated and sustainable management of natural resources, including:

- agricultural land and pastoral land;
- vegetation cover and wildlife;
- forests;
- water resources; and
- biological diversity;

(ii) training with regard to, and strengthening, public awareness and environmental education campaigns and disseminating knowledge of techniques relating to the sustainable management of natural resources; and

(iii) ensuring the development and efficient use of diverse energy sources, the promotion of alternative sources of energy, particularly solar energy, wind energy and bio-gas, and specific arrangements for the transfer, acquisition and adaptation of relevant technology to alleviate the pressure on fragile natural resources;

(c) measures to improve institutional organization:

(i) defining the roles and responsibilities of central government and local authorities within the framework of a land use planning policy;

(ii) encouraging a policy of active decentralization, devolving responsibility for management and decision-making to local authorities, and encouraging initiatives and the assumption of responsibility by local communities and the establishment of local structures; and

(iii) adjusting, as appropriate, the institutional and regulatory framework of natural resource management to provide security of land tenure for local populations;

- (d) measures to improve knowledge of desertification:
 - (i) promoting research and the collection, processing and exchange of information on the scientific, technical and socio-economic aspects of desertification;
 - (ii) improving national capabilities in research and in the collection, processing, exchange and analysis of information so as to increase understanding and to translate the results of the analysis into operational terms; and
 - (iii) encouraging the medium and long term study of:
 - socio-economic and cultural trends in affected areas;
 - qualitative and quantitative trends in natural resources; and
 - the interaction between climate and desertification; and
- (e) measures to monitor and assess the effects of drought:
 - (i) developing strategies to evaluate the impacts of natural climate variability on regional drought and desertification and/or to utilize predictions of climate variability on seasonal to interannual time scales in efforts to mitigate the effects of drought;
 - (ii) improving early warning and response capacity, efficiently managing emergency relief and food aid, and improving food stocking and distribution systems, cattle protection schemes and public works and alternative livelihoods for drought prone areas; and
 - (iii) monitoring and assessing ecological degradation to provide reliable and timely information on the process and dynamics of resource degradation in order to facilitate better policy formulations and responses.

Article 9

Preparation of national action programmes and implementation and evaluation indicators

Each affected African country Party shall designate an appropriate national coordinating body to function as a catalyst in the preparation, implementation and evaluation of its national action programme. This coordinating body shall, in the light of article 3 and as appropriate:

- (a) undertake an identification and review of actions, beginning with a locally driven consultation process, involving local populations and communities and with the cooperation of local administrative authorities, developed country Parties and intergovernmental and non-governmental organizations, on the basis of initial consultations of those concerned at the national level;
- (b) identify and analyze the constraints, needs and gaps affecting development and sustainable land use and recommend practical measures to avoid duplication by making full use of relevant ongoing efforts and promote implementation of results;
- (c) facilitate, design and formulate project activities based on interactive, flexible approaches in order to ensure active participation of the population in affected areas, to minimize the negative impact of such activities, and to identify and prioritize requirements for financial assistance and technical cooperation;
- (d) establish pertinent, quantifiable and readily verifiable indicators to ensure the assessment and evaluation of national action programmes, which encompass actions in the short, medium and long terms, and of the implementation of such programmes; and
- (e) prepare progress reports on the implementation of the national action programmes.

Article 10

Organizational framework of subregional action programmes

1. Pursuant to article 4 of the Convention, African country Parties shall cooperate in the preparation and implementation of subregional action programmes for central, eastern, northern, southern and western Africa and, in that regard, may delegate the following responsibilities to relevant subregional intergovernmental organizations:

- (a) acting as focal points for preparatory activities and coordinating the implementation of the subregional action programmes;
- (b) assisting in the preparation and implementation of national action programmes;
- (c) facilitating the exchange of information, experience and know-how as well as providing advice on the review of national legislation; and
- (d) any other responsibilities relating to the implementation of subregional action programmes.

2. Specialized subregional institutions may provide support, upon request, and/or be entrusted with the responsibility to coordinate activities in their respective fields of competence.

Article 11

Content and preparation of subregional action programmes

Subregional action programmes shall focus on issues that are better addressed at the subregional level. They shall establish, where necessary, mechanisms for the management of shared natural resources. Such mechanisms shall effectively handle transboundary problems associated with desertification and/or drought and shall provide support for the harmonious implementation of national action programmes. Priority areas for subregional action programmes shall, as appropriate, focus on:

- (a) joint programmes for the sustainable management of transboundary natural resources through bilateral and multilateral mechanisms, as appropriate;
- (b) coordination of programmes to develop alternative energy sources;
- (c) cooperation in the management and control of pests as well as of plant and animal diseases;
- (d) capacity building, education and public awareness activities that are better carried out or supported at the subregional level;
- (e) scientific and technical cooperation, particularly in the climatological, meteorological and hydrological fields, including networking for data collection and assessment, information sharing and project monitoring, and coordination and prioritization of research and development activities;
- (f) early warning systems and joint planning for mitigating the effects of drought, including measures to address the problems resulting from environmentally induced migrations;
- (g) exploration of ways of sharing experiences, particularly regarding participation of local populations and communities, and creation of an enabling environment for improved land use management and for use of appropriate technologies;
- (h) strengthening of the capacity of subregional organizations to coordinate and provide technical services, as well as establishment, reorientation and strengthening of subregional centres and institutions; and

(i) development of policies in fields, such as trade, which have impact upon affected areas and populations, including policies for the coordination of regional marketing regimes and for common infrastructure.

Article 12

Organizational framework of the regional action programme

1. Pursuant to article 11 of the Convention, African country Parties shall jointly determine the procedures for preparing and implementing the regional action programme.
2. The Parties may provide appropriate support to relevant African regional institutions and organizations to enable them to assist African country Parties to fulfil their responsibilities under the Convention.

Article 13

Content of the regional action programme

The regional action programme includes measures relating to combating desertification and/or mitigating the effects of drought in the following priority areas, as appropriate:

- (a) development of regional cooperation and coordination of sub-regional action programmes for building regional consensus on key policy areas, including through regular consultations of sub-regional organizations;
- (b) promotion of capacity building in activities which are better implemented at the regional level;
- (c) the seeking of solutions with the international community to global economic and social issues that have an impact on affected areas taking into account article 4, paragraph 2 (b) of the Convention;
- (d) promotion among the affected country Parties of Africa and its subregions, as well as with other affected regions, of exchange of information and appropriate techniques, technical know-how and relevant experience; promotion of scientific and technological cooperation particularly in the fields of climatology, meteorology, hydrology, water resource development and alternative energy sources; coordination of sub-regional and regional research activities; and identification of regional priorities for research and development;
- (e) coordination of networks for systematic observation and assessment and information exchange, as well as their integration into world wide networks; and
- (f) coordination of and reinforcement of sub-regional and regional early warning systems and drought contingency plans.

Article 14

Financial resources

1. Pursuant to article 20 of the Convention and article 4, paragraph 2, affected African country Parties shall endeavour to provide a macroeconomic framework conducive to the mobilization of financial resources and shall develop policies and establish procedures to channel resources more effectively to local development programmes, including through non-governmental organizations, as appropriate.
2. Pursuant to article 21, paragraphs 4 and 5 of the Convention, the Parties agree to establish an inventory of sources of funding at the national, subregional, regional

and international levels to ensure the rational use of existing resources and to identify gaps in resource allocation, to facilitate implementation of the action programmes. The inventory shall be regularly reviewed and updated.

3. Consistent with article 7 of the Convention, the developed country Parties shall continue to allocate significant resources and/or increased resources as well as other forms of assistance to affected African country Parties on the basis of partnership agreements and arrangements referred to in article 18, giving, *inter alia*, due attention to matters related to debt, international trade and marketing arrangements in accordance with article 4, paragraph 2 (b) of the Convention.

Article 15

Financial Mechanisms

1. Consistent with article 7 of the Convention underscoring the priority to affected African country Parties and considering the particular situation prevailing in this region, the Parties shall pay special attention to the implementation in Africa of the provisions of article 21, paragraph 1 (d) and (e) of the Convention, notably by:

- (a) facilitating the establishment of mechanisms, such as national desertification funds, to channel financial resources to the local level; and
- (b) strengthening existing funds and financial mechanisms at the subregional and regional levels.

2. Consistent with articles 20 and 21 of the Convention, the Parties which are also members of the governing bodies of relevant regional and subregional financial institutions, including the African Development Bank and the African Development Fund, shall promote efforts to give due priority and attention to the activities of those institutions that advance the implementation of this Annex.

3. The Parties shall streamline, to the extent possible, procedures for channelling funds to affected African country Parties.

Article 16

Technical assistance and cooperation

The Parties undertake, in accordance with their respective capabilities, to rationalize technical assistance to, and cooperation with, African country Parties with a view to increasing project and programme effectiveness by, *inter alia*:

- (a) limiting the costs of support measures and backstopping, especially overhead costs; in any case, such costs shall only represent an appropriately low percentage of the total cost of the project so as to maximize project efficiency;
- (b) giving preference to the utilization of competent national experts or, where necessary, competent experts from within the subregion and/or region, in project design, preparation and implementation, and to the building of local expertise where it does not exist; and
- (c) effectively managing and coordinating, as well as efficiently utilizing, technical assistance to be provided.

Article 17

Transfer, acquisition, adaptation and access to environmentally sound technology

In implementing article 18 of the Convention relating to transfer, acquisition, adaptation and development of technology, the Parties undertake to give priority to African country Parties and, as necessary, to develop with them new models of partnership and cooperation with a view to strengthening capacity building in the fields of scientific research and development and information collection and dissemination to enable them to implement their strategies to combat desertification and mitigate the effects of drought.

Article 18

Coordination and partnership agreements

1. African country Parties shall coordinate the preparation, negotiation and implementation of national, subregional and regional action programmes. They may involve, as appropriate, other Parties and relevant intergovernmental and non-governmental organizations in this process.
2. The objectives of such coordination shall be to ensure that financial and technical cooperation is consistent with the Convention and to provide the necessary continuity in the use and administration of resources.
3. African country Parties shall organize consultative processes at the national, subregional and regional levels. These consultative processes may:
 - (a) serve as a forum to negotiate and conclude partnership agreements based on national, subregional and regional action programmes; and
 - (b) specify the contribution of African country Parties and other members of the consultative groups to the programmes and identify priorities and agreements on implementation and evaluation indicators, as well as funding arrangements for implementation.
4. The Permanent Secretariat may, at the request of African country Parties, pursuant to article 23 of the Convention, facilitate the convocation of such consultative processes by:
 - (a) providing advice on the organization of effective consultative arrangements, drawing on experiences from other such arrangements;
 - (b) providing information to relevant bilateral and multilateral agencies concerning consultative meetings or processes, and encouraging their active involvement; and
 - (c) providing other information that may be relevant in establishing or improving consultative arrangements.
5. The subregional and regional coordinating bodies shall, inter alia:
 - (a) recommend appropriate adjustments to partnership agreements;
 - (b) monitor, assess and report on the implementation of the agreed subregional and regional programmes; and
 - (c) aim to ensure efficient communication and cooperation among African country Parties.
6. Participation in the consultative groups shall, as appropriate, be open to Governments, interested groups and donors, relevant organs, funds and programmes of the United Nations system, relevant subregional and regional

organizations, and representatives of relevant non-governmental organizations. Participants of each consultative group shall determine the modalities of its management and operation.

7. Pursuant to article 14 of the Convention, developed country Parties are encouraged to develop, on their own initiative, an informal process of consultation and coordination among themselves, at the national, subregional and regional levels, and, at the request of an affected African country Party or of an appropriate subregional or regional organization, to participate in a national, subregional or regional consultative process that would evaluate and respond to assistance needs in order to facilitate implementation.

Article 19

Follow-up arrangements

Follow-up of this Annex shall be carried out by African country Parties in accordance with the Convention as follows:

- (a) at the national level, by a mechanism the composition of which should be determined by each affected African country Party and which shall include representatives of local communities and shall function under the supervision of the national coordinating body referred to in article 9;
- (b) at the subregional level, by a multidisciplinary scientific and technical consultative committee, the composition and modalities of operation of which shall be determined by the African country Parties of the subregion concerned; and
- (c) at the regional level, by mechanisms defined in accordance with the relevant provisions of the Treaty establishing the African Economic Community, and by an African Scientific and Technical Advisory Committee.

ANNEX II

REGIONAL IMPLEMENTATION ANNEX FOR ASIA

Article 1

Purpose

The purpose of this Annex is to provide guidelines and arrangements for the effective implementation of the Convention in the affected country Parties of the Asian region in the light of its particular conditions.

Article 2

Particular conditions of the Asian region

In carrying out their obligations under the Convention, the Parties shall, as appropriate, take into consideration the following particular conditions which apply in varying degrees to the affected country Parties of the region:

- (a) the high proportion of areas in their territories affected by, or vulnerable to, desertification and drought and the broad diversity of these areas with regard to climate, topography, land use and socio-economic systems;
- (b) the heavy pressure on natural resources for livelihoods;
- (c) the existence of production systems, directly related to widespread poverty, leading to land degradation and to pressure on scarce water resources;
- (d) the significant impact of conditions in the world economy and social problems such as poverty, poor health and nutrition, lack of food security, migration, displaced persons and demographic dynamics;
- (e) their expanding, but still insufficient, capacity and institutional frameworks to deal with national desertification and drought problems; and
- (f) their need for international cooperation to pursue sustainable development objectives relating to combating desertification and mitigating the effects of drought.

Article 3

Framework for national action programmes

1. National action programmes shall be an integral part of broader national policies for sustainable development of the affected country Parties of the region.
2. The affected country Parties shall, as appropriate, develop national action programmes pursuant to articles 9 to 11 of the Convention, paying special attention to article 10, paragraph 2 (f). As appropriate, bilateral and multilateral cooperation agencies may be involved in this process at the request of the affected country Party concerned.

Article 4

National action programmes

1. In preparing and implementing national action programmes, the affected country Parties of the region, consistent with their respective circumstances and policies, may, inter alia, as appropriate:
 - (a) designate appropriate bodies responsible for the preparation, coordination and implementation of their action programmes;

- (b) involve affected populations, including local communities, in the elaboration, coordination and implementation of their action programmes through a locally driven consultative process, with the cooperation of local authorities and relevant national and non- governmental organizations;
- (c) survey the state of the environment in affected areas to assess the causes and consequences of desertification and to determine priority areas for action;
- (d) evaluate, with the participation of affected populations, past and current programmes for combating desertification and mitigating the effects of drought, in order to design a strategy and elaborate activities in their action programmes;
- (e) prepare technical and financial programmes based on the information derived from the activities in subparagraphs (a) to (d);
- (f) develop and utilize procedures and benchmarks for evaluating implementation of their action programmes;
- (g) promote the integrated management of drainage basins, the conservation of soil resources, and the enhancement and efficient use of water resources;
- (h) strengthen and/or establish information, evaluation and follow up and early warning systems in regions prone to desertification and drought, taking account of climatological, meteorological, hydrological, biological and other relevant factors; and
- (i) formulate in a spirit of partnership, where international cooperation, including financial and technical resources, is involved, appropriate arrangements supporting their action programmes.

2. Consistent with article 10 of the Convention, the overall strategy of national action programmes shall emphasize integrated local development programmes for affected areas, based on participatory mechanisms and on the integration of strategies for poverty eradication into efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought. Sectoral measures in the action programmes shall be grouped in priority fields which take account of the broad diversity of affected areas in the region referred to in article 2 (a).

Article 5

Subregional and joint action programmes

1. Pursuant to article 11 of the Convention, affected country Parties in Asia may mutually agree to consult and cooperate with other Parties, as appropriate, to prepare and implement subregional or joint action programmes, as appropriate, in order to complement, and increase effectiveness in the implementation of, national action programmes. In either case, the relevant Parties may jointly agree to entrust subregional, including bilateral or national organizations, or specialized institutions, with responsibilities relating to the preparation, coordination and implementation of programmes. Such organizations or institutions may also act as focal points for the promotion and coordination of actions pursuant to articles 16 to 18 of the Convention.

2. In preparing and implementing subregional or joint action programmes, the affected country Parties of the region shall, inter alia, as appropriate:

- (a) identify, in cooperation with national institutions, priorities relating to combating desertification and mitigating the effects of drought which can better be met by such programmes, as well as relevant activities which could be effectively carried out through them;
- (b) evaluate the operational capacities and activities of relevant regional, subregional and national institutions;

(c) assess existing programmes relating to desertification and drought among all or some parties of the region or subregion and their relationship with national action programmes; and

(d) formulate in a spirit of partnership, where international cooperation, including financial and technical resources, is involved, appropriate bilateral and/or multilateral arrangements supporting the programmes.

3. Subregional or joint action programmes may include agreed joint programmes for the sustainable management of transboundary natural resources relating to desertification, priorities for coordination and other activities in the fields of capacity building, scientific and technical cooperation, particularly drought early warning systems and information sharing, and means of strengthening the relevant subregional and other organizations or institutions.

Article 6

Regional activities

Regional activities for the enhancement of subregional or joint action programmes may include, inter alia, measures to strengthen institutions and mechanisms for coordination and cooperation at the national, subregional and regional levels, and to promote the implementation of articles 16 to 19 of the Convention. These activities may also include:

(a) promoting and strengthening technical cooperation networks;

(b) preparing inventories of technologies, knowledge, know-how and practices, as well as traditional and local technologies and know-how, and promoting their dissemination and use;

(c) evaluating the requirements for technology transfer and promoting the adaptation and use of such technologies; and

(d) encouraging public awareness programmes and promoting capacity building at all levels, strengthening training, research and development and building systems for human resource development.

Article 7

Financial resources and mechanisms

1. The Parties shall, in view of the importance of combating desertification and mitigating the effects of drought in the Asian region, promote the mobilization of substantial financial resources and the availability of financial mechanisms, pursuant to articles 20 and 21 of the Convention.

2. In conformity with the Convention and on the basis of the coordinating mechanism provided for in article 8 and in accordance with their national development policies, affected country Parties of the region shall, individually or jointly:

(a) adopt measures to rationalize and strengthen mechanisms to supply funds through public and private investment with a view to achieving specific results in action to combat desertification and mitigate the effects of drought;

(b) identify international cooperation requirements in support of national efforts, particularly financial, technical and technological; and

(c) promote the participation of bilateral and/or multilateral financial cooperation institutions with a view to ensuring implementation of the Convention.

3. The Parties shall streamline, to the extent possible, procedures for channelling funds to affected country Parties in the region.

Article 8

Cooperation and coordination mechanisms

1. Affected country Parties, through the appropriate bodies designated pursuant to article 4, paragraph 1 (a), and other Parties in the region, may, as appropriate, set up a mechanism for, inter alia, the following purposes:

- (a) exchange of information, experience, knowledge and know-how;
- (b) cooperation and coordination of actions, including bilateral and multilateral arrangements, at the subregional and regional levels;
- (c) promotion of scientific, technical, technological and financial cooperation pursuant to articles 5 to 7;
- (d) identification of external cooperation requirements; and
- (e) follow-up and evaluation of the implementation of action programmes.

2. Affected country Parties, through the appropriate bodies designated pursuant to article 4, paragraph 1 (a), and other Parties in the region, may also, as appropriate, consult and coordinate as regards the national, subregional and joint action programmes. They may involve, as appropriate, other Parties and relevant intergovernmental and non-governmental organizations in this process. Such coordination shall, inter alia, seek to secure agreement on opportunities for international cooperation in accordance with articles 20 and 21 of the Convention, enhance technical cooperation and channel resources so that they are used effectively.

3. Affected country Parties of the region shall hold periodic coordination meetings, and the Permanent Secretariat may, at their request, pursuant to article 23 of the Convention, facilitate the convocation of such coordination meetings by:

- (a) providing advice on the organization of effective coordination arrangements, drawing on experience from other such arrangements;
- (b) providing information to relevant bilateral and multilateral agencies concerning coordination meetings, and encouraging their active involvement; and
- (c) providing other information that may be relevant in establishing or improving coordination processes.

ANNEX III

**REGIONAL IMPLEMENTATION ANNEX FOR LATIN
AMERICA AND THE CARIBBEAN**

Article 1

Purpose

The purpose of this Annex is to provide general guidelines for the implementation of the Convention in the Latin American and Caribbean region, in light of its particular conditions.

Article 2

Particular conditions of the Latin American and Caribbean region

The Parties shall, in accordance with the provisions of the Convention, take into consideration the following particular conditions of the region:

- (a) the existence of broad expanses which are vulnerable and have been severely affected by desertification and/or drought and in which diverse characteristics may be observed, depending on the area in which they occur; this cumulative and intensifying process has negative social, cultural, economic and environmental effects which are all the more serious in that the region contains one of the largest resources of biological diversity in the world;
- (b) the frequent use of unsustainable development practices in affected areas as a result of complex interactions among physical, biological, political, social, cultural and economic factors, including international economic factors such as external indebtedness, deteriorating terms of trade and trade practices which affect markets for agricultural, fishery and forestry products; and
- (c) a sharp drop in the productivity of ecosystems being the main consequence of desertification and drought, taking the form of a decline in agricultural, livestock and forestry yields and a loss of biological diversity; from the social point of view, the results are impoverishment, migration, internal population movements, and the deterioration of the quality of life; the region will therefore have to adopt an integrated approach to problems of desertification and drought by promoting sustainable development models that are in keeping with the environmental, economic and social situation in each country.

Article 3

Action programmes

1. In conformity with the Convention, in particular its articles 9 to 11, and in accordance with their national development policies, affected country Parties of the region shall, as appropriate, prepare and implement national action programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought as an integral part of their national policies for sustainable development. Subregional and regional programmes may be prepared and implemented in accordance with the requirements of the region.
2. In the preparation of their national action programmes, affected country Parties of the region shall pay particular attention to article 10, paragraph 2 (f) of the Convention.

Article 4

Content of national action programmes

In the light of their respective situations, the affected country Parties of the region may take account, inter alia, of the following thematic issues in developing their national strategies for action to combat desertification and/or mitigate the effects of drought, pursuant to article 5 of the Convention:

- (a) increasing capacities, education and public awareness, technical, scientific and technological cooperation and financial resources and mechanisms;
- (b) eradicating poverty and improving the quality of human life;
- (c) achieving food security and sustainable development and management of agricultural, livestock-rearing, forestry and multipurpose activities;
- (d) sustainable management of natural resources, especially the rational management of drainage basins;
- (e) sustainable management of natural resources in high-altitude areas;
- (f) rational management and conservation of soil resources and exploitation and efficient use of water resources;
- (g) formulation and application of emergency plans to mitigate the effects of drought;
- (h) strengthening and/or establishing information, evaluation and follow-up and early warning systems in areas prone to desertification and drought, taking account of climatological, meteorological, hydrological, biological, soil, economic and social factors;
- (i) developing, managing and efficiently using diverse sources of energy, including the promotion of alternative sources;
- (j) conservation and sustainable use of biodiversity in accordance with the provisions of the Convention on Biological Diversity;
- (k) consideration of demographic aspects related to desertification and drought; and
- (l) establishing or strengthening institutional and legal frameworks permitting application of the Convention and aimed, inter alia, at decentralizing administrative structures and functions relating to desertification and drought, with the participation of affected communities and society in general.

Article 5

Technical, scientific and technological cooperation

In conformity with the Convention, in particular its articles 16 to 18, and on the basis of the coordinating mechanism provided for in article 7, affected country Parties of the region shall, individually or jointly:

- (a) promote the strengthening of technical cooperation networks and national, subregional and regional information systems, as well as their integration, as appropriate, in worldwide sources of information;
- (b) prepare an inventory of available technologies and know-how and promote their dissemination and use;
- (c) promote the use of traditional technology, knowledge, know-how and practices pursuant to article 18, paragraph 2 (b), of the Convention;

- (d) identify transfer of technology requirements; and
- (e) promote the development, adaptation, adoption and transfer of relevant existing and new environmentally sound technologies.

Article 6

Financial resources and mechanisms

In conformity with the Convention, in particular its articles 20 and 21, on the basis of the coordinating mechanism provided for in article 7 and in accordance with their national development policies, affected country Parties of the region shall, individually or jointly:

- (a) adopt measures to rationalize and strengthen mechanisms to supply funds through public and private investment with a view to achieving specific results in action to combat desertification and mitigate the effects of drought;
- (b) identify international cooperation requirements in support of national efforts; and
- (c) promote the participation of bilateral and/or multilateral financial cooperation institutions with a view to ensuring implementation of the Convention.

Article 7

Institutional framework

1. In order to give effect to this Annex, affected country Parties of the region shall:
 - (a) establish and/or strengthen national focal points to coordinate action to combat desertification and/or mitigate the effects of drought; and
 - (b) set up a mechanism to coordinate the national focal points for the following purposes:
 - (i) exchanges of information and experience;
 - (ii) coordination of activities at the subregional and regional levels;
 - (iii) promotion of technical, scientific, technological and financial cooperation;
 - (iv) identification of external cooperation requirements; and
 - (v) follow-up and evaluation of the implementation of action programmes.
2. Affected country Parties of the region shall hold periodic coordination meetings and the Permanent Secretariat may, at their request, pursuant to article 23 of the Convention, facilitate the convocation of such coordination meetings, by:
 - (a) providing advice on the organization of effective coordination arrangements, drawing on experience from other such arrangements;
 - (b) providing information to relevant bilateral and multilateral agencies concerning coordination meetings, and encouraging their active involvement; and
 - (c) providing other information that may be relevant in establishing or improving coordination processes.

ANNEX IV

REGIONAL IMPLEMENTATION ANNEX FOR THE NORTHERN MEDITERRANEAN

Article 1

Purpose

The purpose of this Annex is to provide guidelines and arrangements necessary for the effective implementation of the Convention in affected country Parties of the northern Mediterranean region in the light of its particular conditions.

Article 2

Particular conditions of the northern Mediterranean region

The particular conditions of the northern Mediterranean region referred to in article 1 include:

- (a) semi-arid climatic conditions affecting large areas, seasonal droughts, very high rainfall variability and sudden and high-intensity rainfall;
- (b) poor and highly erodible soils, prone to develop surface crusts;
- (c) uneven relief with steep slopes and very diversified landscapes;
- (d) extensive forest coverage losses due to frequent wildfires;
- (e) crisis conditions in traditional agriculture with associated land abandonment and deterioration of soil and water conservation structures;
- (f) unsustainable exploitation of water resources leading to serious environmental damage, including chemical pollution, salinization and exhaustion of aquifers; and
- (g) concentration of economic activity in coastal areas as a result of urban growth, industrial activities, tourism and irrigated agriculture.

Article 3

Strategic planning framework for sustainable development

1. National action programmes shall be a central and integral part of the strategic planning framework for sustainable development of the affected country Parties of the northern Mediterranean.
2. A consultative and participatory process, involving appropriate levels of government, local communities and non-governmental organizations, shall be undertaken to provide guidance on a strategy with flexible planning to allow maximum local participation, pursuant to article 10, paragraph 2 (f) of the Convention.

Article 4

Obligation to prepare national action programmes and timetable

Affected country Parties of the northern Mediterranean region shall prepare national action programmes and, as appropriate, subregional, regional or joint action programmes. The preparation of such programmes shall be finalized as soon as practicable.

Article 5

Preparation and implementation of national action programmes

In preparing and implementing national action programmes pursuant to articles 9 and 10 of the Convention, each affected country Party of the region shall, as appropriate:

- (a) designate appropriate bodies responsible for the preparation, coordination and implementation of its programme;
- (b) involve affected populations, including local communities, in the elaboration, coordination and implementation of the programme through a locally driven consultative process, with the cooperation of local authorities and relevant non-governmental organizations;
- (c) survey the state of the environment in affected areas to assess the causes and consequences of desertification and to determine priority areas for action;
- (d) evaluate, with the participation of affected populations, past and current programmes in order to design a strategy and elaborate activities in the action programme;
- (e) prepare technical and financial programmes based on the information gained through the activities in subparagraphs (a) to (d); and
- (f) develop and utilize procedures and benchmarks for monitoring and evaluating the implementation of the programme.

Article 6

Content of national action programmes

Affected country Parties of the region may include, in their national action programmes, measures relating to:

- (a) legislative, institutional and administrative areas;
- (b) land use patterns, management of water resources, soil conservation, forestry, agricultural activities and pasture and range management;
- (c) management and conservation of wildlife and other forms of biological diversity;
- (d) protection against forest fires;
- (e) promotion of alternative livelihoods; and
- (f) research, training and public awareness.

Article 7

Subregional, regional and joint action programmes

1. Affected country Parties of the region may, in accordance with article 11 of the Convention, prepare and implement subregional and/or regional action programmes in order to complement and increase the efficiency of national action programmes. Two or more affected country Parties of the region, may similarly agree to prepare a joint action programme between or among them.

2. The provisions of articles 5 and 6 shall apply mutatis mutandis to the preparation and implementation of subregional, regional and joint action programmes. In addition, such programmes may include the conduct of research and development activities concerning selected ecosystems in affected areas.

3. In preparing and implementing subregional, regional or joint action programmes, affected country Parties of the region shall, as appropriate:

- (a) identify, in cooperation with national institutions, national objectives relating to desertification which can better be met by such programmes and relevant activities which could be effectively carried out through them;
- (b) evaluate the operational capacities and activities of relevant regional, subregional and national institutions; and
- (c) assess existing programmes relating to desertification among Parties of the region and their relationship with national action programmes.

Article 8

Coordination of subregional, regional and joint action programmes

Affected country Parties preparing a subregional, regional or joint action programme may establish a coordination committee composed of representatives of each affected country Party concerned to review progress in combating desertification, harmonize national action programmes, make recommendations at the various stages of preparation and implementation of the subregional, regional or joint action programme, and act as a focal point for the promotion and coordination of technical cooperation pursuant to articles 16 to 19 of the Convention.

Article 9

Non-eligibility for financial assistance

In implementing national, subregional, regional and joint action programmes, affected developed country Parties of the region are not eligible to receive financial assistance under this Convention.

Article 10

Coordination with other subregions and regions

Subregional, regional and joint action programmes in the northern Mediterranean region may be prepared and implemented in collaboration with those of other subregions or regions, particularly with those of the subregion of northern Africa.

ANNEX V

REGIONAL IMPLEMENTATION ANNEX FOR CENTRAL AND EASTERN EUROPE

Article 1

PURPOSE

The purpose of this Annex is to provide guidelines and arrangements for the effective implementation of the Convention in affected country Parties of the Central and Eastern European region, in the light of its particular conditions.

Article 2

PARTICULAR CONDITIONS OF THE CENTRAL AND EASTERN EUROPEAN REGION

The particular conditions of the Central and Eastern European region referred to in article 1, which apply in varying degrees to the affected country Parties of the region, include:

- (a) specific problems and challenges related to the current process of economic transition, including macroeconomic and financial problems and the need for strengthening the social and political framework for economic and market reforms;
- (b) the variety of forms of land degradation in the different ecosystems of the region, including the effects of drought and the risks of desertification in regions prone to soil erosion caused by water and wind;
- (c) crisis conditions in agriculture due, inter alia, to depletion of arable land, problems related to inappropriate irrigation systems and gradual deterioration of soil and water conservation structures;
- (d) unsustainable exploitation of water resources leading to serious environmental damage, including chemical pollution, salinisation and exhaustion of aquifers;
- (e) forest coverage losses due to climatic factors, consequences of air pollution and frequent wildfires;
- (f) the use of unsustainable development practices in affected areas as a result of complex interactions among physical, biological, political, social and economic factors;
- (g) the risks of growing economic hardships and deteriorating social conditions in areas affected by land degradation, desertification and drought;
- (h) the need to review research objectives and the policy and legislative framework for the sustainable management of natural resources; and
- (i) the opening up of the region to wider international cooperation and the pursuit of broad objectives of sustainable development.

Article 3

ACTION PROGRAMMES

1. National action programmes shall be an integral part of the policy framework for sustainable development and address in an appropriate manner the various forms of land degradation, desertification and drought affecting the Parties of the region.

2. A consultative and participatory process, involving appropriate levels of government, local communities and non-governmental organizations, shall be undertaken to provide guidance on a strategy with flexible planning to allow maximum local participation, pursuant to article 10, paragraph 2(f), of the Convention. As appropriate, bilateral and multilateral cooperation agencies may be involved in this process at the request of the affected country Party concerned.

Article 4

PREPARATION AND IMPLEMENTATION OF NATIONAL ACTION PROGRAMMES

In preparing and implementing national action programmes pursuant to articles 9 and 10 of the Convention, each affected country Party of the region shall, as appropriate:

- (a) designate appropriate bodies responsible for the preparation, coordination and implementation of its programme;
- (b) involve affected populations, including local communities, in the elaboration, coordination and implementation of the programme through a locally driven consultative process, with the cooperation of local authorities and relevant non-governmental organizations;
- (c) survey the state of the environment in affected areas to assess the causes and consequences of desertification and to determine priority areas for action;
- (d) evaluate, with the participation of affected populations, past and current programmes in order to design a strategy and elaborate actions in the action programme;
- (e) prepare technical and financial programmes based on the information gained through the activities in subparagraphs (a) to (d); and
- (f) develop and utilize procedures and benchmarks for monitoring and evaluating the implementation of the programme.

Article 5

SUBREGIONAL, REGIONAL AND JOINT ACTION PROGRAMMES

- 1. Affected country Parties of the region, in accordance with articles 11 and 12 of the Convention, may prepare and implement subregional and/or regional action programmes in order to complement and increase the effectiveness and efficiency of national action programmes. Two or more affected country Parties of the region may similarly agree to prepare a joint action programme between or among them.
- 2. Such programmes may be prepared and implemented in collaboration with other Parties or regions. The objective of such collaboration would be to secure an enabling international environment and to facilitate financial and/or technical support or other forms of assistance to address more effectively desertification and drought issues at different levels.
- 3. The provisions of articles 3 and 4 shall apply, *mutatis mutandis*, to the preparation and implementation of subregional, regional and joint action programmes. In addition, such programmes may include the conduct of research and development activities concerning selected ecosystems in affected areas.
- 4. In preparing and implementing subregional, regional or joint action programmes, affected country Parties of the region shall, as appropriate:

- (a) identify, in cooperation with national institutions, national objectives relating to desertification which can better be met by such programmes, and relevant activities, which could be effectively carried out through them;
- (b) evaluate the operational capacities and activities of relevant regional, subregional and national institutions;
- (c) assess existing programmes relating to desertification among Parties of the region and their relationship with national action programmes; and
- (d) consider action for the coordination of subregional, regional and joint action programmes, including, as appropriate, the establishment of coordination committees composed of representatives of each affected country Party concerned to review progress in combating desertification, harmonize national action programmes, make recommendations at the various stages of preparation and implementation of the subregional, regional or joint action programmes, and act as focal points for the promotion and coordination of technical cooperation pursuant to articles 16 to 19 of the Convention.

Article 6

TECHNICAL, SCIENTIFIC AND TECHNOLOGICAL COOPERATION

In conformity with the objective and principles of the Convention, Parties of the region shall, individually or jointly:

- (a) promote the strengthening of scientific and technical cooperation networks, of monitoring indicators and of information systems at all levels, as well as their integration, as appropriate, in worldwide systems of information; and
- (b) promote the development, adaptation and transfer of relevant existing and new environmentally sound technologies within and outside the region.

Article 7

FINANCIAL RESOURCES AND MECHANISMS

In conformity with the objective and principles of the Convention, affected country Parties of the region shall, individually or jointly:

- (a) adopt measures to rationalize and strengthen mechanisms to supply funds through public and private investment with a view to achieving concrete results in action to combat land degradation and desertification and mitigate the effects of drought;
- (b) identify international cooperation requirements in support of national efforts, thereby creating, in particular, an enabling environment for investments and encouraging active investment policies and an integrated approach to effectively combating desertification, including early identification of the problems caused by this process;
- (c) seek the participation of bilateral and/or multilateral partners and financial cooperation institutions with a view to ensuring implementation of the Convention, including programme activities which take into account the specific needs of affected country Parties of the region; and
- (d) assess the possible impact of article 2(a) on the implementation of articles 6, 13 and 20 and other related provisions of the Convention.

Article 8

INSTITUTIONAL FRAMEWORK

1. In order to give effect to this Annex, Parties of the region shall:
 - (a) establish and/or strengthen national focal points to coordinate action to combat desertification and/or mitigate the effects of drought; and
 - (b) consider mechanisms to strengthen regional cooperation, as appropriate.
2. The Permanent Secretariat may, at the request of Parties of the region and pursuant to article 23 of the Convention, facilitate the convocation of coordination meetings in the region by:
 - (a) providing advice on the organization of effective coordination arrangements, drawing on experience from other such arrangements; and
 - (b) providing other information that may be relevant in establishing or improving coordination processes.

**КОНВЕНЦИЈА УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА
О БОРБИ ПРОТИВ ДЕЗЕРТИФИКАЦИЈЕ У ЗЕМЉАМА СА ТЕШКОМ
СУШОМ и/или ДЕЗЕРТИФИКАЦИЈОМ, ПОСЕБНО У АФРИЦИ**

Стране ове Конвенције,

Потврђујући да су становници у угроженим или погођеним подручјима центар бригае у борби против дезертификације и ублажавања последица суше,

Изражавајући озбиљну забринутост међународне заједнице, укључујући државе и међународне организације поводом штетних утицаја дезертификације и суше,

Свесне да аридна, семиаридна и сува субхумидна подручја заједно чине знатан део копна Земље, и која су пребивалишта и извор средстава за егзистенцију великог дела његовог становништва,

Констатујући да су дезертификација и суша проблеми глобалних размера, које погађају све регионе света и да су потребне заједничке акције међународне заједнице у борби против дезертификације, или ублажавања последица суше,

Имајући у виду да велики број земаља у развоју, посебно најмање развијене земље, имају озбиљне проблеме са сушом и/или дезертификацијом, а посебно трагичне последице ових појава у Африци,

Имајући у виду, такође, да дезертификацију изазивају сложена међуделовања физичких, биолошких, политичких, социјалних, културних и економских фактора,

Узимајући у обзир утицај трговине и релевантних аспеката међународних економских односа на способност погођених земаља за одговарајућу борбу против дезертификације,

Свесне да су стабилан економски раст, социјални развој и искорењивање сиромаштва приоритетни задаци угрожених земаља у развоју, посебно у Африци, и да су изузетно важни за постизање циљева одрживости,

Узимајући у обзир да дезертификација и суша неповољно утичу на одрживи развој директним међуодносом са важним социјалним проблемима као што су сиромаштво, лоше здравље и исхрана, недостатак залихе хране, као и са проблемима који произилазе из миграција, расељавања лица и демографских динамика,

Високо ценећи значај досадашњих напора и искустава држава и међународних организација у борби против дезертификације и ублажавања последица суше, нарочито у спровођењу Акционог плана у борби против дезертификације усвојеног 1977. године на Конференцији Уједињених нација о дезертификацији,

Схватајући да, и поред напора у прошлости, напредак у борби против дезертификације и ублажавања последица суше није постигнут очекивани напредак у сузбијању дезертификације и последица суше те да је потребан нови и ефикасан приступ на свим нивоима у оквиру одрживог развоја,

Увиђајући оправданост и релевантност одлука усвојених на Конференцији УН за животну средину и развој, посебно Агенде 21 и његовог поглавља 12, који одређују основу за борбу против дезертификације,

Поново потврђујући, у том смислу, да су обавезе развијених земаља садржане у члану 13 поглавља 33 Агенде 21,

Узимајући у обзир Резолуцију 47/188. Генералне Скупштине, посебно приоритете одређене за Африку и све остале одговарајуће резолуције, одлуке и програме УН о дезертификацији и суши, као и релевантне декларације афричких земаља и земаља других региона,

Поново потврђујући Рио Декларацију о заштити животне средине и развоју, која у свом Начелу 2 каже, да у складу са Повељом Уједињених нација и начелима међународног права, државе имају суверено право на коришћење властитих природних ресурса у складу са својим властитим политикама заштите животне средине и развоја, и одговорност да осигурају како активности у оквиру њихове надлежности или контроле не би изазвало штете по животну средину и других држава или подручја изван граница националне надлежности,

Увиђајући да националне владе имају одлучујућу улогу у борби против дезертификације и ублажавања последица суше и да напредак у тој области зависи од спровођења акционих програма на локалним новоу у угроженим областима,

Увиђајући, такође, значај и неопходност међународне сарадње и партнерства у борби против дезертификације и ублажавања последица суше,

Увиђајући, даље, важност помоћи угроженим земаљама у развоју, посебно у Африци, ефикасним средствима, између осталог, знатним финансијским средствима, укључујући и нове и додатне фондове, као и приступ технологијама без којих ће им бити тешко потпуно спровести њихове обавезе одређене овом Конвенцијом,

Изражавајући забринутост због утицаја дезертификације и суше на угрожене земље у Централној Азији и Закавказју,

Истичући значајну улогу жена у регионима угроженим дезертификацијом и/или сушом, посебно у руралним подручјима земаља у развоју, те важност осигурања пуног учешћа и мушкараца, и жена на свим нивоима у програмима борбе против дезертификације и ублажавања последица суше,

Подвлачећи посебну улогу невладиних организација и других значајних група у програмима борбе против дезертификације и ублажавања последица суше,

Имајући у виду, такође, однос између дезертификације и других глобалних проблема заштите животне средине с којима се суочавају међународне и националне заједнице,

Имајући, такође, у виду допринос који борба против дезертификације може да има у постизању циљева Оквирне Конвенције Уједињених нација о промени климе, Конвенције о биолошкој разноврсности и других конвенција о заштити животне средине,

Верујући да ће стратегије борбе против дезертификације и ублажавања последица суше бити најефикасније уколико се заснивају на одговарајућем систематичном осматрању и прецизним научним сазнањима и уколико се буду непрекидно проверавале,

Увиђајући да је неопходно да се повећа ефикасност и координација међународне сарадње како би се олакшало спровођење националних планова и приоритета,

Решене да предузму одговарајуће мере за сузбијање дезертификације и ублажавања последица суше за добробит интереса садашњих и будућих генерација,

Споразумеле су се у следећем:

Д Е О I У В О Д

УПОТРЕБА ТЕРМИНА

Члан 1.

За потребе ове Конвенције :

- (а) „дезертификација” означава деградацију земљишта у аридним, семиаридним и сувим субхумидним областима као последица различитих фактора, укључујући промене климе и људских активности;
- (б) „борба против дезертификације” обухвата активности за одрживи развој које су део свеукупног развоја земљишта у аридним, семиаридним и сувим субхумидним областима у интересу стабилног развоја у циљу :
 - (I) спречавања и/или ублажавања деградације земљишта;
 - (II) санирања делимично деградираног земљишта; и
 - (III) мелиорација потпуно деградираног земљишта;
- (в) „суша” значи природну појаву која настаје када је количина падавина знатно нижа од нормално забележеног нивоа, узрокујући озбиљне хидролошке поремећаје који штетно утичу на производне системе обрадивог земљишта;
- (г) „ублажавање последица суше” означава активности везане за прогнозирање суше намењене смањењу рањивости друштвених и природних система од суше, што је везано за процес борбе против дезертификације;
- (д) „земљиште” означава терестични био-продуктивни систем који обухвата земљиште, вегетацију, друге живе врсте и еколошке и хидролошке процесе који се одвијају унутар тог система;
- (ђ) „деградација земљишта” представља смањивање или губитак у аридним, семиаридним и сувим субхумидним подручјима, биолошке и економске продуктивности и комплекситета кишом напојеног земљишта, наводњаваних обрадивих земљишта, пашњака, шума и шумских земљишта која се појављује као резултат коришћења земљишта или процеса, или комбинације процеса, укључујући процесе који произилазе из људских активности и начина становања, као што су:
 - (I) ерозија земљишта услед деловања ветра и/или воде;
 - (II) погоршање физичких, хемијских и биолошких или економских својстава земљишта; и
 - (III) дугорочни губитак природне вегетације;
- (е) „аридне, семиаридне и суве субхумидне области “ представљају подручја ван поларних и субполарних региона у којима се однос просечних годишњих падавина и потенцијалне евапотранспирације креће од 0,05 до 0,65;

- (ж) „угрожене области” значе аридне, семиаридне и/или суве субхумидне области угрожене или захваћене дезертификацијом или којима прети дезертификација;
- (з) „угрожене земље” су земље чије територије укључују у целини или делимично угрожена подручја;
- (и) „регионална организација за економске интеграције” је организација коју су основале суверене државе датог региона, а у чијој су надлежности питања уређења овом Конвенцијом и која је на одговарајући начин овлашћена да у складу са њеним унутрашњим процедурама, потпише, ратификује, прихвати, одобри или приступи овој Конвенцији;
- (ј) „развијене земље Стране” су стране из реда развијених земаља, и регионалне организације за економске интеграције које су основале развијене земље.

ЦИЉЕВИ

Члан 2.

- (1) Циљ ове Конвенције је борба против дезертификације и ублажавање последица суше у земљама угроженим јаким сушама, и/или дезертификацијом, посебно у Африци, ефикасним деловањем на свим нивоима, које подржавају договори о међународној сарадњи и партнерству, у оквиру целовитог прилаза који је садржан у Агенди 21, у доприношењу постизања одрживог развоја у угроженим областима.
- (2) Постизање овог циља ће укључивањем дугорочне интегралне стратегије које су истовремено усмерене, у угроженим областима, ка унапређивању продуктивности земљишта и санирању, очувању и стабилном управљању ресурсима земљишта и вода, водити ка побољшаним условима живота, посебно на нивоу заједница.

ПРИНЦИПИ

Члан 3.

Ради постизања циљева ове Конвенције и спровођења њених одредби, Стране се руководе, између осталог, следећим:

- (а) Стране треба да гарантују да су одлуке о разради и спровођењу програма борбе против дезертификације и/или ублажавања последица суше донешене уз учешће становништва и локалних заједница и да је створено повољно окружење на вишим нивоима како би се олакшало деловање на националним и локалним нивоима;
- (б) Стране требају, у духу међународне солидарности и партнерства, да унапређују сарадњу и координацију на субрегионалним, регионалним и међународним нивоима и ефикасније усмеравају финансијске, људске, организационе и техничке ресурсе тамо где је то потребно;
- (в) Стране треба, у духу партнерства, да развијају сарадњу на свим нивоима влада, заједница, невладиних организација и власницима пољопривредног земљишта како би се успоставило боље познавање природе и вредности земљишта и оскудних водених ресурса у угроженим областима и да раде ка њиховом одрживом коришћењу; и

- (г) Стране требају да потпуно узму у разматрање посебне потребе и околности угрожених земаља у развоју Страна, нарочито, најслабијих међу њима.

Д Е О II

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

ОПШТЕ ОБАВЕЗЕ

Члан 4.

- (1) Стране ће извршавати своје обавезе из ове Конвенције, индивидуално или заједнички, било кроз постојеће или будуће билатералне или мултилатералне аранжмане или њиховом комбинацијом, прикладно, наглашавајући потребу за усклађивањем напора и развијањем јасне дугорочне стратегије на свим нивоима.
- (2) У спровођењу циљева ове Конвенције, Стране ће:
- (а) усвојити целовит приступ посвећујући физичким, биолошким и социолошким видовима процеса дезертификације и суше;
 - (б) посветити одговарајућу пажњу, у оквиру одговарајућих међународних и регионалних органа, стању у угроженим земљама у развоју, Странама, у погледу међународне трговине, трговачке споразуме и дуговања са циљем успостављања повољног међународног економског окружења који води унапређењу одрживог развоја;
 - (в) укључити стратегије за сузбијање сиромаштва у напоре за борбу против дезертификације и ублажавања последица суше;
 - (г) унапређивати сарадњу између угрожених земаља-Страна у области заштите животне средине и очувања земљишних и водних ресурса, где се они односе на дезертификацију и сушу;
 - (д) јачати субрегионалну, регионалну и међународну сарадњу;
 - (ђ) сарађивати са одговарајућим међувладиним организацијама;
 - (е) одредити институционалне механизме, ако је прихватљиво, узимајући у обзир избегавање дуплирања; и
 - (ж) унапређивати примену постојећих билатералних и мултилатералних финансијских механизма и споразума који мобилишу и усмеравају значајне финансијске ресурсе угроженим земљама у развоју Странама у процесу борбе против дезертификације и ублажавања последица суше.
- (3) Угрожене земље у развоју Стране имају право на помоћ у спровођењу Конвенције.

ОБАВЕЗЕ УГРОЖЕНИХ ЗЕМАЉА СТРАНА

Члан 5.

Поред својих обавеза према члану 4. угрожене земље Стране обавезују се да :

- (а) дају предност борби против дезертификације и за ублажавање последица суше и доделу одговарајућих средстава у складу са својим околностима и могућностима;
- (б) утврђују стратегије и приоритете у оквиру планова и/или политика одрживог развоја, у борби против дезертификације и ублажавања последица суше;
- (в) означе основне узроке дезертификације и обрате посебну пажњу на социјално-економске чиниоце који доприносе процесима дезертификације;
- (г) подижу свест и олакшају учешће локалног становништва, посебно жена и омладине, уз подршку невладиних организација у напорима у борби против дезертификације и ублажавања последица суше; и
- (д) осигурају повољно окружење јачањем, прикладно, релевантног постојећег законодавства, а где оно не постоји, доношењем нових закона и формирања дугорочне политике и програма деловања;

ОБАВЕЗЕ РАЗВИЈЕНИХ ЗЕМАЉА СТРАНА

Члан 6.

Поред својих општих обавеза према члану 4., развијене земље Стране обавезују се да:

- (а) активно подржавају, како је договорено, индивидуално или заједнички, напоре угрожених земаља у развоју Страна, посебно оних у Африци; и најмање развијених земаља, у борби против дезертификације и ублажавања последица суше;
- (б) обезбеде значајна финансијска средства и друге облике подршке за пружање помоћи угроженим земљама у развоју Странама, посебно оним у Африци, да ефикасно развију и спроводе њихове дугорочне планове и стратегије за борбу против дезертификације и ублажавања последица суше;
- (в) унапреде мобилизацију новог и допунског финансирања сагласно члану 20., тачка 2 (б),
- (г) подстакну мобилизацију финансирања из приватног сектора и других невладиних извора; и
- (д) обезбеде и олакшају приступ угроженим земаљама Странама, а посебно угроженим земаља у развоју Странама, одговарајућим технологијама, знањима и вештинама.

ПРИОРИТЕТ ЗА АФРИКУ

Члан 7.

У спровођењу ове Конвенције Стране ће дати предност угроженим земљама Африке Странама, у погледу посебне ситуације која преовлађује у том региону, али не занемарујући ни угрожене земље у развоју Стране у другим регионима.

ОДНОС СА ДРУГИМ КОНВЕНЦИЈАМА

Члан 8.

- (1) Стране ће подстицати координацију активности која произилази из ове Конвенције и, ако су њихове Стране, из других одговарајућих међународних

споразума, нарочито Оквирне Конвенције Уједињених Нација о промени климе и Конвенције о биолошкој разноврсности, како би оствариле максималну корист од активности из сваког споразума истовремено избегавајући при томе дуплирање напора. Стране ће подстицати спровођење заједничких програма, посебно у области истраживања, обуке, систематског осматрања, и прикупљања и размене информација, у толикој мери да те активности могу допринети достизању циљева одређених споразума.

- (2) Одредбе ове Конвенције неће утицати на она права и обавезе било које Стране која произилазе из билатералног, регионалног или међународног споразума склопљеног пре ступања на снагу ове Конвенције.

ДЕО III

АКЦИОНИ ПРОГРАМИ, НАУЧНА И ТЕХНИЧКА САРАДЊА И МЕРЕ ПОДРШКЕ

Одељак 1

АКЦИОНИ ПРОГРАМИ

ОСНОВНИ ПРИСТУП

Члан 9.

- (1) У извршавању својих обавеза према члану 5., угрожене земље у развоју Стране и било која друга угрожена земља Страна у оквиру свог регионалног спровођења прилога, иначе која је у писменом облику информисала Стални Секретаријат о својој намери да припреми национални акциони програм ће, по потреби, припремити, јавно изградити и спроводити националне акционе програме, користећи и развијајући, што је највише могуће, постојеће релевантне успешне планове и програме, субрегионалне и регионалне акционе програме, као централне елементе стратегије за борбу против дезертификације и ублажавања последица суше. Такви програми ће се ажурирати кроз непрекидни процес учешћа на основи сазнања из деловања на терену, као и резултата истраживања. Припрема националних акционих програма биће уско повезана с другим напорима у формулисању националних политика за одрживи развој.
- (2) У одредби о различитим облицима помоћи од развијених земаља Страна у смислу члана 6., предност ће се дати подржавању, као што је договорено, националних, субрегионалних и регионалних акционих програма угрожених земаља у развоју Страна, посебно оних у Африци, било директно или кроз релевантне мултилатералне организације или на оба начина.
- (3) Стране ће подстицати органе, фондове и програме из система Уједињених Нација или других релевантних међувладиних организација, академских институција, научних заједница и невладиних организација које су на положају да сарађују, у складу са својим мандатним могућностима, да подрже израду, спровођење и праћење акционих програма.

НАЦИОНАЛНИ АКЦИОНИ ПРОГРАМИ

Члан 10.

- (1) Циљ националних акционих програма је да идентификују чиниоце који доприносе дезертификацији и практичне мере неопходне за борбу против дезертификације и ублажавања последица суше.
- (2) Национални акциони програми одредиће одговарајуће улоге владе, локалних заједница и корисника земљишта и расположиве потребне ресурсе. Они ће између осталог:
 - (а) уградити дугорочне стратегије у борби против дезертификације и ублажавања последица суше, нагласити спровођење и бити интегрисани у националне политике за одрживи развој;
 - (б) омогућити уношење измена као одговор на промену околности и бити довољно флексибилни на локалном нивоу да се испуне под различитим социо-економским, биолошким и геофизичким условима;
 - (в) посебно обратити пажњу на спровођење превентивних мера за земљишта која још нису деградирана или су тек делимично деградирана;
 - (г) увећати националне, климатске, метеоролошке и хидролошке могућности и средства за рану најаву суше;
 - (д) унапредити и јачати институционалне оквири који развијају сарадњу и координацију, у духу партнерства, између донаторске заједнице, влада на свим нивоима, локалног становништва и групација у оквиру заједнице, и олакшати приступ локалног становништва одговарајућим информацијама и технологијама;
 - (ђ) обезбедити редовно учешће невладиних организација и локалног становништва како жена, тако и мушкараца, посебно корисника природних ресурса, укључујући земљораднике и сточаре и њихове представничке организације на локалном, националном и регионалном нивоу у планирању политике, доношења одлука и спровођења и ревизија националних акционих програма; и
 - (е) захтевати редовну ревизију извештаја о напретку њиховог спровођења;
- (3) Национални акциони програми могу, поред осталог, да укључују неке или све следеће мере приправности и ублажавања последица суше:
 - (а) успостављање и/или јачање, по потреби, система ране најаве, укључујући локалну и националну опрему и заједничке системе на субрегионалним и регионалним нивоима, и механизме помоћи расељеним лицима из еколошких разлога;
 - (б) јачање приправности и управљање у случају суше укључујући и планове, за непредвиђене ситуације на локалном, националном субрегионалном и регионалном нивоу, који узимају у обзир сезонске и годишње климатске прогнозе;
 - (в) успостављање и/или јачање, по потреби, система чувања хране, укључујући средства за складиштење и трговину, посебно у пољопривредним областима;
 - (г) постављање пројеката алтернативном начину живота који могу осигурати приходе у областима склоним сушама; и

- (д) развој програма о одрживом наводњавању за усеве и напајања за стоку.
- (4) Узимајући у обзир околности и захтеве који су својствени за сваку угрожену земљу Страну, национални акциони програми укључују, по потреби, између осталог, мере у неким или свим следећим приоритетним подручјима, који се односе на борбу против дезертификације и ублажавања последица суше у угроженим областима и на њихово становништво: унапређивање алтернативних начина живота и побољшања националног економског окружења у погледу јачања програма за искорењивање сиромаштва и сигурност хране; демографску динамику; одрживо управљање природним ресурсима; одрживу пољопривредну праксу; развој и ефикасно коришћење различитих извора енергије; институционални и правни оквир, јачање способности процене и систематског осматрања, укључујући хидролошке и метеоролошке службе, као и јачање капацитета, образовање и јавну свест.

СУБРЕГИОНАЛНИ И РЕГИОНАЛНИ АКЦИОНИ ПРОГРАМИ

Члан 11.

Угрожене земље Стране ће се консултовати и сарађивати у припреми усклађивања, допуне и повећања ефикасности националних програма, по потреби, у складу са одговарајућим регионалним спровођењем прилога, субрегионалним и/или регионалним акционим програмима. Одредбе члана 10. ће се примењивати „*mutatis mutandis*” на субрегионалне и регионалне програме. Таква сарадња може да укључује усаглашене заједничке програме одрживог управљања прекограничним природним ресурсима, научну и техничку сарадњу и јачање одговарајућих институција.

МЕЂУНАРОДНА САРАДЊА

Члан 12.

Угрожене земље Стране заједно са другим Странама и међународном заједницом, треба да сарађују, да би обезбедиле јачање повољног међународног окружења за спровођење ове Конвенције. Таква сарадња треба да обухвати, такође, области трансфера технологија, као и научна истраживања и развој, сакупљање и дистрибуцију информација и финансијска средства.

ПОДРШКА У ИЗРАДИ И СПРОВОЂЕЊУ АКЦИОНИХ ПРОГРАМА

Члан 13.

- (1) Мере за пружање подршке акционим програмима сагласно члану 9. укључују, између осталог:
- (а) финансијску сарадњу ради обезбеђивања визије акционих програма, узимајући у обзир неопходно дугорочно планирање;
 - (б) израду и примену механизма сарадње који боље омогућавају да се пружи подршка на локалном нивоу укључујући акцију кроз невладине организације у циљу унапређења вишеструке примењивости квалитетних пилот-програма где је то релевантно;

- (в) повећање флексибилности у изради, финансирању и спровођењу пројеката при праћењу експерименталног, учесталог приступа за акцију учешћа на нивоу локалне заједнице; и
 - (г) по потреби, неопходне административне и буџетске процедуре које повећавају ефикасност програма сарадње и подршке.
- (2) При пружању такве подршке угроженим земљама у развоју Странама приоритет ће се дати земљама Африке Странама и најслабије развијеним земљама Странама.

КООРДИНАЦИЈА У ИЗРАДИ И СПРОВОЂЕЊУ АКЦИОНИХ ПРОГРАМА

Члан 14.

- (1) Стране ће тесно сарађивати директно или преко одговарајућих међународних организација, у изради и спровођењу акционих програма.
- (2) Стране ће развијати механизме деловања, посебно на националним и нивоима области, како би осигурале најцеловитију могућу координацију међу развијеним земљама Странама, земљама у развоју Странама и одговарајућим међувладиним и невладиним организацијама ради избегавања дуплирања, усагласиле интервенције и приступе и максимално повећале ефикасност у помоћи. У угроженим земљама у развоју, Странама, приоритет ће се дати међународној координацији активности које се односе на међународну сарадњу, у циљу максимално ефикасног коришћења природних ресурса, обезбеђивања ефикасне помоћи, и лакшег спровођења националних акционих програма и приоритета из ове Конвенције.

СПРОВОЂЕЊЕ РЕГИОНАЛНИХ ПРИЛОГА

Члан 15.

Елементи који ће бити укључени у акционе програме биће изабрани и прилагођени социјално-економским, географским и климатским факторима који су примењиви у угроженим земљама Странама или регионима, као и на њиховим нивоима развоја. Смернице за припрему акционих програма и њихов тачан циљ и садржај за поједине субрегионе и регионе постављени су у спровођењу регионалних прилога.

Одељак 2

ТЕХНИЧКА И НАУЧНА САРАДЊА

САКУПЉАЊЕ, АНАЛИЗА И РАЗМЕНА ИНФОРМАЦИЈА

Члан 16.

Стране су сагласне, према својим способностима, да интегришу и да координирају сакупљање, анализу и размену одговарајућих краткорочних и дугорочних података и информација, како би се осигурало систематско осматрање деградације земљишта у угроженим регионима и боље разумели и проценили процеси и ефекти суше и дезертификације. Захваљујући томе биће остварено, између осталог, рано упозоравање и планирање унапред, за периоде неповољних климатских промена, у облику прилагођеном за практичну

примену од стране корисника на свим нивоима, укључујући посебно локално становништво. У том циљу, они ће, по потреби:

- (а) олакшати и јачати функционисање глобалне мреже институција и служби за сакупљање, анализу и размену информација, као и за систематско осматрање на свим нивоима, који ће, нарочито да :
 - (I) теже да примене упоредне стандарде и системе;
 - (II) садрже одговарајуће податке и станице, укључујући и удаљена подручја;
 - (III) примењују и шире модерне технологије за прикупљање, преношење и процену података о деградацији земљишта; и
 - (IV) уже повезују националне, субрегионалне и регионалне базе података и информационе центре са глобалним информативним изворима;
- (б) обезбедити да сакупљање, анализа и размена информација буде упућена потребама локалне заједнице и надлежних органа, у циљу решавања конкретних проблема, и да локалне заједнице буду укључене у ове активности;
- (в) подржати и даље развијати билатералне и мултилатералне програме и пројекте усмерене ка дефинисању, извршавању, процени и финансирању сакупљања, анализу и размену података и информација, укључујући између осталог, обједињене комплете прикупљених физичких, биолошких, социјалних и економских показатеља;
- (г) у пуној мери користити стручност надлежних међувладиних и невладиних организација посебно ради дистрибуције одговарајућих информација и искустава међу циљним групама у различитим регионима;
- (д) истаћи важност прикупљања, анализи и размени социјално-економских података, као и њихово повезивање са физичким и биолошким подацима;
- (ђ) вршити размену и омогућити потпун, отворен и брз приступ информацијама из свих јавно доступних извора релевантних у борби против дезертификације и ублажавања последица суше; и
- (е) с обзиром на своје одговарајуће национално законодавство и/или политику да размењују информације о локалним и традиционалним знањима, осигуравајући прикладну заштиту и корист произашлих из њих, на праведној основи и под заједнички договореним условима према заинтересованом локалном становништву.

ИСТРАЖИВАЊЕ И РАЗВОЈ

Члан 17.

- (1) Стране се обавезују, према својим способностима, да унапреде техничку и научну сарадњу у областима у борби против дезертификације и ублажавања последица суше преко одговарајућих националних, субрегионалних, регионалних и међународних институција. У том циљу оне пружају подршку истраживачком раду који:
 - (а) доприноси бољем познавању процеса који воде ка дезертификацији и суши, као и њихов утицај, разлике између узрочних чинилаца, како природних, тако и људских у циљу борбе против дезертификације и

ублажавања последица суше, и постизања успешније продуктивности, као и одрживог коришћења и управљања природним ресурсима;

- (б) одговара добро дефинисаним циљевима, који се односе на специфичне потребе локалног становништва и воде идентификацији и спровођењу решења која побољшавају животни стандард људи на угроженим подручјима;
 - (в) штити, обједињује, повећава и потврђује традиционална и локална знања, вештину и праксе, обезбеђује сагласно њиховом националном законодавству и/или политици да носиоци тих знања имају непосредну корист на праведној основи и под узајамно прихватљивим условима од сваке комерцијалне употребе или било ког техничког развоја произашлог из тог знања;
 - (г) развија и јача националне, субрегионалне и регионалне способности истраживача у угроженим земаљама у развоју Странама, посебно у Африци, укључујући и развијање локалних знања и јачање потребних капацитета, посебно у земљама слабе истраживачке основе, при чему ће се посебна пажња обратити учествовању мултидисциплинарних и социјално-економских истраживања;
 - (д) узима у обзир, тамо где је то могуће, узајамну повезаност између сиромаштва, миграција изазваних еколошким факторима и дезертификацијом;
 - (ђ) стимулише спровођење заједничких истраживачких програма између националних, субрегионалних, регионалних и међународних истраживачких организација, подједнако у јавним, и приватним секторима у циљу унапређивања савршенијих, прихватљивих по цени коштања и доступних технологија за одрживи развој на бази ефикасног учешћа локалног становништва и заједница; и
 - (е) повећава водене ресурсе у угроженим областима, уз помоћ, између осталог, поступка засејавања облака ради стимулације падавина.
- (2) Приоритетни правци истраживања за посебне регионе и субрегионе који одражавају различите локалне услове, требало би бити укључени у акционе програме. Конференција Страна ревидираће периодично приоритетна истраживања на предлог Одбора за науку и технологију.

ТРАНСФЕР, СТИЦАЊЕ, АДАПТАЦИЈА И РАЗВОЈ ТЕХНОЛОГИЈА

Члан 18.

- (1) Стране се обавезују, како је заједнички договорено и у складу са њиховим националним законодавством и/или политикама, да унапреде, финансирају и/или олакшају финансирање трансфера, стицања, адаптације и развоја еколошки чистих, економски поузданих и социјално прихватљивих технологија одговарајућих за борбу против дезертификације и/или ублажавања последица суше ради постизања циљева одрживог развоја у угроженим областима. Таква сарадња ће се остваривати на билатералној и мултилатералној основи, по потреби, уз потпуно коришћење стручности међувладиних и невладиних организација. Стране ће, нарочито:
- (а) потпуно искористити одговарајуће постојеће националне, субрегионалне, регионалне и међународне информационе системе и координационо-информационе механизме ради дистрибуције

информација о постојећим технологијама, њиховим изворима, ризицима у животној средини и о основним условима под којима исти могу да се стекну;

- (б) олакшати приступ посебно угроженим земљама у развоју Странама, под повољним условима, уз повластице и уступање на основу узајамног договора, посебно узимајући у обзир заштиту права интелектуалне својине, најприхватљивијим технологијама за практичну примену за специфичне потребе локалног становништва, посвећујући посебну пажњу социјалном, културном, економском, и еколошком утицају такве технологије;
 - (в) олакшати технолошку сарадњу између угрожених земаља Страна кроз финансијску помоћ или друга одговарајућа средстава;
 - (г) проширивати технолошку сарадњу међу угроженим земљама у развоју Странама, укључујући, по потреби и заједничка улагања, посебно у секторима који доприносе стварању алтернативних извора средстава за егзистенцију; и
 - (д) предузимати одговарајуће мере у стварању услова на домаћем тржишту и финансијском или другом подстицају који доприносе развоју, трансферу, стицању и прилагођавању одговарајућим технологијама, знањима, вештинама и пракси укључујући и мере ради обезбеђивања адекватне и ефикасне заштите права интелектуалне својине.
- (2) Стране ће у складу са њиховим одговарајућим могућностима које подлежу њиховом националном законодавству и/или политици штитити, унапредити и применити посебно одговарајућу традиционалну и локалну технологију, знање, вештину и праксу и у том циљу оне се обавезују да:
- (а) сачине предлог таквих технологија, знања, вештина и праксе и њихових потенцијалних употреба уз учешће локалног становништва, и шире такве информације, по потреби, у сарадњи са одговарајућим међувладиним и невладиним организацијама;
 - (б) обезбеде да такве технологије, знања, вештине и пракса буду одговарајући заштићене и да локално становништво има директну корист, на праведној основи и као што је заједнички договорено, од сваког комерцијалног коришћења или било каквог техничког развоја на тој основи;
 - (в) подстичу и активно подржавају усавршавање и дистрибуцију таквих технологија, знања, вештина и праксе или развој нових технологија које се разрађују на тој основи; и
 - (г) олакшају, по потреби, прилагођавање таквих технологија, знања, вештина и праксе ради шире употребе, и по потреби, интегрисати их са савременом технологијом.

Одељак 3
МЕРЕ ПОДРШКЕ

ПОДИЗАЊЕ КАПАЦИТЕТА, ОБРАЗОВАЊЕ
И ЈАВНА СВЕСТ

Члан 19.

- (1) Стране препознају значај подизања капацитета-односно, развој институција, обуке и развоја надлежних локалних и националних капацитета – у напорима у борби против дезертификације и ублажавања последица суше. Оне ће унапредити, по потреби, подизање капацитета:
- (а) кроз пуно учешће локалног становништва на свим нивоима, посебно на локалном нивоу, посебно жена и омладине, уз сарадњу са невладиним и локалним организацијама;
 - (б) јачањем капацитета обуке и истраживања на националном нивоу у области дезертификације и суше;
 - (в) оснивањем и/или јачањем подршке и додатним службама за ефикасно ширење одговарајућих технолошких метода и техника, и образовањем теренских службеника и чланова сеоских организација за учешће у приступима за очување и одрживо коришћење природних ресурса;
 - (г) подпомажући примену и ширење знања, вештина и праксе локалног становништва у оквиру програма техничке сарадње, где год је то могуће;
 - (д) прилагођавањем, где је то потребно, одговарајућих чистих технологија и традиционалних сеоских и пољопривредних метода савременим социјално-економским условима;
 - (ђ) обезбеђивањем одговарајуће обуке и технологије у вези са искоришћавањем алтернативних извора енергије, нарочито обновљивих извора енергије, у циљу смањења зависности од дрвета за греј;
 - (е) кроз сарадњу, као што је заједнички договорено, за јачање капацитета угрожених земаља у развоју Страна да развијају и спроводе програме у области прикупљања, анализе и размене информација у складу са чланом 16.;
 - (ж) кроз иновативне развоје за јачање алтернативних извора средстава за живот, укључујући и стицање нових вештина;
 - (з) обуком доносиоца одлука, руководиоца и особља које је одговорно за прикупљање и анализу података за ширење и коришћење информација о раној најави суше и за производњу хране;
 - (и) ефикаснијим деловањем постојећих националних институција и правних оквира, где је потребно, и стварањем нових, заједно с јачањем стратешког планирања и управљања; и
 - (ј) коришћењем програма размене посетилаца ради подизања капацитета у угроженим земаља Страна, кроз дугорочни интерактивни процес учења и истраживања;
- (2) Угрожене земље у развоју Стране, ће спроводити, по потреби, интердисциплинарни преглед расположивих капацитета и средстава на локалном и националном нивоу и могућности за њихово јачање, у сарадњи

са другим заинтересованим Странама и надлежним међувладиним и невладиним организацијама.

- (3) Учесници ће међусобно сарађивати и преко надлежних међувладиних организација, као и са невладиним организацијама у преузимању и подржавању јавне свести и програмима образовања у угроженим и, где је важно, неугроженим земљама Странама, да би потпомогли дубље разумевање о узроцима и дејствима дезертификације и суше и важност постизања циљева ове Конвенције. У том циљу, оне ће:
 - (а) спроводити кампање за општу јавну свест;
 - (б) унапредити стални приступ јавности одговарајућим информацијама, и шире учешће јавности у активностима обуке и јавне свести;
 - (в) подстицати оснивање удружења која доприносе јавној свести;
 - (г) развијати и размењивати материјале о образовању и јавној свести, где је могуће на домаћем језику, размењивати и друге стручњаке да обучавају особље у угроженим земаљама у развоју Странама за спровођење одговарајућег програма образовања свести и пуно коришћење образовних материјала, којима располажу надлежни међународни органи;
 - (д) проценити потребу образовања у угроженим областима, израдити прикладне школске програме и проширити, где је потребно, научно образовање и писменост одраслих, и могућности за све, посебно за девојке и жене, у дефинисању, очувања и трајног коришћења природних ресурса угрожених подручја; и
 - (ђ) развијати интердисциплинарне програме учешћа који укључују свест о дезертификацији и суши у систем образовања и у неформалне, дописне и практичне образовне програме одраслих.
- (4) Конференција Страна ће организовати и/или учврстити мрежу регионалних образовних и тренинг центара у борби против дезертификације и ублажавања последица суше. Те мреже ће бити координисане од стране једне основане или именоване институције у ту сврху, да би се оспособило научно, техничко и руководеће особље и јачале постојеће институције одговорне за образовање и школовање у угроженим земаља Странама, по потреби, у погледу хармонизације програма и организовања размене искустава међу њима. Ове мреже ће уско сарађивати са одговарајућим међувладиним и невладиним организацијама да би се избегло дуплирање напора.

ИЗВОРИ ФИНАНСИРАЊА

Члан 20.

- (1) Због централног значаја финансирања за постизање циља Конвенције, Стране ће, у границама својих могућности, улагати све напоре како би обезбедила одговарајућа финансијска средства за програме у борби против дезертификације и ублажавања последица суше.
- (2) У вези с тим, развијене земље Стране, дајући приоритет угроженим земљама Африке и не игноришући при том угрожене земље у развоју Стране из других региона, у складу са чланом 7., обавезују се да:

- (a) мобилишу знатна финансијска средства, укључујући и донације и повлашћене кредите, како би подржали спровођење програма у борби против дезертификације и ублажавање последица суше;
 - (б) спроводе мобилизацију адекватних, благовремених и предвидивих финансијских извора, укључујући нова и додатна финансирања из Глобалног фонда за заштиту животне средине за покриће додатних издатака за оне активности које се тичу дезертификације и која одговарају његовим четири централним областима, у складу са одговарајућим одлукама Инструмента о оснивању Глобалног фонда за заштиту животне средине;
 - (в) олакшају трансфер технологије, знања и вештине помоћу међународне сарадње; и
 - (г) истраже у сарадњи са угроженим земљама у развоју Странама нове методе и иницијативе за мобилизацију и усмеравање средстава, укључујући и фондации, невладине организације и друге ентитете приватног сектора, посебно замену дуга и друга иновацијска средства која повећавају финансирање за смањење спољног дуга угрожених земаља у развоју Страна, посебно оних у Африци.
- (3) Угрожене земље у развоју Стране, у оквирима својих могућности, обавезују се да мобилишу адекватна финансијска средства за остварење својих националних акционих програма.
- (4) При мобилисању финансијских извора Стране теже да у потпуности искористе и континуирано квалитативно усаврше све националне, билатералне и мултилатералне изворе и механизме финансирања, користећи конзорцијуме, заједничке програме и паралелна финансирања и тражењем и укључивањем финансијских извора и механизма из приватног сектора, укључујући и невладине организације. Са тим циљем Стране ће у потпуности користити оперативне механизме, развијене у складу са чланом 14.
- (5) У циљу мобилисања финансијских средстава, који су потребни угроженим земљама у развоју Странама за борбу против дезертификације и ублажавање последица суше, Стране ће:
- (a) рационализовати и ојачати управљање већ додељеним средствима за борбу против дезертификације и ублажавање последица суше, њиховим ефикасним искоришћавањем, процењујући њихову успешност и недостатке, уклањајући препреке на путу њиховог ефикасног искоришћавања и, где је потребно, преоријентацију програма у погледу интегрисаног дугорочног приступа, усвојеног у складу са овом Конвенцијом;
 - (б) дати дужну предност и пажњу у оквиру руководећих органа мултилатералних финансијских институција, средстава, укључујући регионалне банке за развој и фондове, у помоћи угроженим земљама у развоју Странама, посебно онима у Африци, у активностима које претходе спровођењу Конвенције, посебно акционих програма који се спроводе у оквирима спровођења регионалних прилога; и
 - (в) проучавати начине којима се може учврстити регионална и субрегионална сарадња подршке у напорима који се предузимају на националном нивоу.

- (6) Друге Стране су охрабрене да обезбеде, на добровољној основи, знање, вештине и технике, које се односе на дезертификацију и/или финансијске изворе за угрожене земље у развоју Стране.
- (7) Потпуно спровођење обавеза Конвенције угрожених земаља у развоју Страна, посебно оних у Африци, биће увелико олакшано извршавањем обавеза Конвенције од стране развијених земаља Страна, укључујући и посебне обавезе које се тичу финансијских извора и преноса технологије. У извршењу својих обавеза, развијене земље Стране требају потпуно узети у обзир да су економски и социјални развој и искорењивање сиромаштва први приоритети земаља у развоју Страна, посебно оних у Африци.

ФИНАНСИЈСКИ МЕХАНИЗМИ

Члан 21.

- (1) Ради спровођења Конвенције, Конференција Страна унапредиће расположивост финансијских механизма и подстицати такве механизме да максимално повећају расположивост финансирања за угрожене земље у развоју Стране, посебно оне у Африци. У том циљу, Конференција Страна ће размотрити, између осталог, усвајање таквих приступа и политика које:
 - (а) олакшавају прибављање неопходних финансијских средстава на националном, субрегионалном, регионалном и глобалном нивоу за активности које су у складу са важним одредабама Конвенције;
 - (б) подстичу приступе финансирању из више извора, механизма и споразума, и њихове процене у складу са чланом 20.;
 - (в) достављају на регионалној основи, заинтересованим Странама и одговарајућим међувладиним и невладиним организацијама информације о доступним изворима финансирања и начину финансирања како би се олакшала њихова сарадња;
 - (г) олакшавају успостављање, по потреби, механизма, као што су национални фондови за борбу против дезертификације, укључујући и оне у којима учествују невладине организације како би брзо и ефикасно усмеравали финансијска средства на локалном нивоу у угроженим земаљама у развоју Странама; и
 - (д) јачају постојеће фондове и финансијске механизме на субрегионалном и регионалном нивоу, посебно у Африци, ради пружања подршке за ефикасније спровођење Конвенције.
- (2) Конференција Страна, ће такође подстицати пружање подршке, активностима на националном, субрегионалном и регионалном нивоу које омогућују земаљама у развоју Странама да изврше своје обавезе из ове Конвенције, преко различитих механизма у оквиру система Уједињених Нација и преко мултилатералних финансијских институција.
- (3) Угрожене земље у развоју Стране ће искористити, и где је потребно, основати и/или јачати националне механизме координације, интегрисане у националне развојне програме, што би осигурало ефикасну употребу свих расположивих финансијских извора. Оне ће такође користити процесе учешћа, укључујући невладине удружења, локалне групе и приватни сектор у прикупљању фондова, изради и спровођењу програма и омогућавању групама приступ фондовима на локалном нивоу. Ове активности могу се ефикасно повећати бољом координацијом и флексибилним програмима.

- (4) Ради повећања ефикасности постојећих финансијских механизма оснива се Глобални Механизам за унапређење акција, које воде ка мобилизовању и усмеравању значајних финансијских средстава, укључујући и преношење технологије на бесплатној основи и/или по повлашћеним или другим условима, земаљама у развоју Странама. Овај глобални механизам функционише под руководством и управљањем Конференције Страна и биће јој одговоран.
- (5) Конференција Страна ће на својој првој редовној седници одредити организацију у оквиру Глобалног механизма. Конференција Страна и организација која је одређена, ће усаглашавати услове за функционисање Глобалног механизма како би се осигурало да тај механизам, између осталог:
 - (а) утврди и састави преглед важних билатералних и мултилатералних програма сарадње, који су на располагању за спровођење Конвенције;
 - (б) саветује, на захтев, Стране о иновативним методама финансирања и изворима финансијске помоћи и о побољшању координације активности сарадње на националном нивоу;
 - (в) доставља заинтересованим Странама и надлежним међувладиним и невладиним организацијама информације о постојећим изворима финансијских средстава и одговарајућих начина финансирања, да би се олакшала сарадња међу њима; и
 - (г) подноси реферате о својим активностима Конференцији Страна, почев од њене друге седнице.
- (6) Конференција Страна ће на својој првој седници направити одговарајуће договоре са организацијом у оквиру Глобалног механизма, за административно деловање таквог механизма, склапајући до могућег обима на основу постојећих буџетских и људских потенцијала;
- (7) Конференција Страна ће, на својој трећој редовној седници, ревидирати политике, модалитете деловања и активности Глобалног механизма одговорног Конференцији сходно тачки 4, узимајући у обзир одредбе из члана 7. На основу те ревизије, размотриће и предузети потребне кораке.

ДЕО IV

ИНСТИТУЦИЈЕ

КОНФЕРЕНЦИЈА СТРАНА

Члан 22.

- (1) Овим се оснива Конференција Страна.
- (2) Конференција Страна је највиши орган Конвенције. Она у оквиру свог мандата доноси одлуке, које су неопходне за унапређење њеног ефикасног спровођења. Она ће нарочито:
 - (а) редовно пратити спровођење Конвенције и функционисања њених институционалних споразума у погледу досадашњих искустава на националним, субрегионалним, регионалним и међународним нивоима и на основу развоја научног и технолошког знања;
 - (б) подстицати и олакшати размену информација о мерама које су усвојиле Стране и одређивати форму и временски распоред преноса

информација у сагласности са чланом 26., разматрати извештаје и давати препоруке на основу њих;

- (в) оснивати помоћне органе, који се сматрају потребним за спровођење ове Конвенције;
 - (г) прегледавати извештаје које јој подносе њени помоћни органи и пружати им упутства;
 - (д) усаглашавати и усвајати, на основу консензуса, процедуру и финансијска правила за себе и за друге помоћне органе;
 - (ђ) усвајати исправке у Конвенцији у складу са члановима 30. и 31.;
 - (е) одобравати програм и буџет за своје активности и помоћних тела, и предузети потребне мере за њихово финансирање;
 - (ж) по потреби, тражити одговарајућу сарадњу и користити се услугама и информацијама добијених од компетентних тела или установа, како националних тако и међународних, међувладиних и невладиних;
 - (з) унапређивати и јачати везе са другим одговарајућим конвенцијама, избегавајући при томе дуплирање труда; и
 - (и) остваривати, такође, и друге функције које могу бити неопходне за постизање циљева Конвенције.
- (3) Конференција Страна ће на својој првој седници усвојити, на основу консензуса, сопствену процедуру која ће укључивати процедуру за доношења одлука по питањима која нису предвиђена у овој Конвенцији. У таквим процедурама може се захтевати специфична већина која је потребна за доношење конкретних одлука.
- (4) Прву седницу Конференције Страна сазива Привремени Секретаријат према члану 35. а одржаће се не касније од године дана након датума ступања на снагу ове Конвенције. Друга, трећа и четврта редовна седница ће бити годишње одржане, а касније редовне седнице ће бити одржане сваке друге године, ако Конференција Страна не одлучи другачије.
- (5) Ванредне седнице Конференције Страна ће бити одржане ако тако одлучи Конференција Страна на редовним седницама или на основу писменог захтева било које од Страна и то у року од три месеца пошто Стални секретаријат обавести о том захтеву Страна, подржан од најмање једне трећине укупног броја Страна.
- (6) На свакој редовној седници Конференција Страна ће бирати Председништво. Структура и функције Председништва биће одређени у процедури. При именовању Председништва дужна пажња обратиће се потреби да се осигура правична географска подела и адекватна заступљеност угрожених земаља Страна, посебно оних у Африци.
- (7) Организација Уједињених нација, њене специјализоване организације, а исто тако и било која држава чланица тих организација или било који посматрач при њима који није Страна Конвенције, може присуствовати седници Конференције Страна у својству посматрача. Било који орган или било која установа, било да је национална или међународна, владина или невладина, која је квалификована за проблеме које обухвата ова Конвенција, те која је обавестила Стални секретаријат о својој жељи да буде присутна на седници Конференција Страна у својству посматрача, може добити дозволу за учешће у њој, осим ако против тога не прави приговор најмање једна трећина присутних Страна. Дозвола и учешће

посматрача регулишу се процедуром која је усвојена од Конференције Страна.

- (8) Конференција Страна може се обратити молбом надлежним националним и међународним организацијама, које располажу одговарајућим стручним знањем да јој дају информације, које се односе на члан 16. тачка (е), члан 17. тачка 1 (в), члан 18. тачка 2 (б).

СТАЛНИ СЕКРЕТАРИЈАТ

Члан 23.

- (1) Овим се оснива Стални Секретаријат.
- (2) Стални Секретаријат врши следеће функције:
- (а) организује седнице Конференције Страна и њених помоћних органа, који се оснивају у складу са Конвенцијом и пружају им неопходне услуге;
 - (б) прикупља и прослеђује достављене извештаје;
 - (в) олакшава помоћ, на захтев угрожених земаља у развоју Страна, а посебно оних у Африци, у прикупљању и давању информација које захтева Конвенција;
 - (г) координира своје активности са секретаријатима других важних међународних органа и конвенција;
 - (д) уводи, под руководством Конференције Страна, такве административне и уговорне споразуме који могу бити потребни за ефикасно извршење њене функције;
 - (ђ) припрема извештаје о извршавању задатака у складу са овом Конвенцијом и доставља Конференцији Страна; и
 - (е) извршава било какве друге функције секретаријата које може одредити Конференција Страна.
- (3) Конференција Страна на својој првој седници именује Стални Секретаријат и припрема мере за његово функционисање.

ОДБОР ЗА НАУКУ И ТЕХНОЛОГИЈУ

Члан 24.

- (1) Овим се оснива Одбор за науку и технологију у својству помоћног органа.
- (2) Конференције Страна са задатком да доставља информације и консултације о научно-техничким питањима која се односе на борбу против дезертификације и ублажавање последица суше. Седнице овог Одбора спроводе се заједно са редовним седницама Конференције Страна које су мултидисциплинарног карактера и отворене за учешће свих Страна. У његов састав улазе представници влада, који су компетентни и стручни у одговарајућим областима знања. Конференција Страна ће на својој првој седници донети одлуку о активностима Одбора.
- (3) Конференција Страна саставља и води евидентни списак независних експерата, који располажу искуством и знањима у одговарајућим областима. Овај списак се саставља на основу писмених поднесака Страна о именовању експерата имајући у виду потребе мултилатералног приступа и широке географске представљености.

- (4) Конференција Страна може, ако је потребно, именовати специјалне групе које ће јој преко Одбора подносити информације и консултације по специфичним питањима, која се тичу стања у области науке и технологије знања, која се односе на борбу против дезертификације и ублажавање последица суше. У састав ових група ће улазити поједини експерти чија су имена узета из списка, узимајући у обзир потребе мултидисциплинарног приступа и широке географске заступљености. Ови експерти ће имати научна и практична искуства и биће постављени од Конференције Страна на препоруку Одбора. Конференција Страна доноси одлуку у односу на делокруг пословања и услове рада ових група.

УМРЕЖАВАЊЕ ИНСТИТУЦИЈА, АГЕНЦИЈА И ТЕЛА

Члан 25.

- (1) Одбор за науку и технологију ће под надзором Конференције Страна, донети мере за испитивање и вредновање надлежних постојећих мрежа, институција, агенција и тела која су вољна да постану јединице мреже. Постојање таквих мрежа ће помоћи спровођење Конвенције.
- (2) На основу резултата испитивања и оцењивања, према тачки 1, Одбор за науку и технологију ће припремити препоруке Конференцији Страна о начинима и средствима о јачању јединица мрежа на локалном, националном и другим нивоима у погледу изношења тематских потреба, о којима се говори у члановима 16. до 19. Конвенције.
- (3) Узимајући у обзир ове препоруке Конференција Страна ће:
- (а) одредити националне, субрегионалне, регионалне и међународне јединице, које су најприкладније за умрежавање и препоручити оперативне процедуре, те временски оквир за њих; и
 - (б) одредити јединице који највише одговарају за унапређивање и јачање овакве мреже на свим нивоима.

Д Е О У

ПРОЦЕДУРЕ

ДОСТАВЉАЊЕ ИНФОРМАЦИЈА

Члан 26.

- (1) Свака Страна, на редовним седницама, преко Сталног Секретаријата ће подносити Конференцији Страна на разматрање извештаје о мерама које је предузела за спровођење Конвенције. Конференција Страна ће одредити временски распоред за подношење и формат таквих извештаја.
- (2) Угрожене земље-Стране ће подносити опис стратегија које су одређене чланом 5. и опис битних информација о њиховом спровођењу.
- (3) Угрожене земље-Стране ће, које спроводе акционе програме према члановима 9. до 15. подносити детаљан опис програма њиховог спровођења.
- (4) Било која група из угрожених земаља-Страна може се договарати о заједничким мерама предузетим на субрегионалном и/или регионалном нивоу у оквиру акционих програма.

- (5) Развијене земље-Стране подносе извештаје о предузетим мерама за пружање помоћи у припреми и спровођењу акционих програма укључујући и информацију о финансијским средствима, које су обезбедиле или обезбеђују сагласно са овом Конвенцијом.
- (6) Достављене информације према тачкама 1 до 4 Стални секретаријат ће проследити што је пре могуће Конференцији Страна и свим надлежним помоћним телима.
- (7) Конференција Страна ће на захтев омогућити давање техничке и финансијске помоћи угроженим земаља у развоју-Странама, нарочито онима у Африци, у прикупљању и достављању информација складно с овим чланом, као и у одређивању техничких и финансијских потреба за акционе програме.

МЕРЕ ЗА РЕШАВАЊЕ ПИТАЊА СПРОВОЂЕЊА

Члан 27.

Конференција Страна ће разматрати и усвајати процедуре и институционалне механизме за решавање питања која се могу појавити у погледу спровођења ове Конвенције.

РЕШАВАЊЕ СПОРОВА

Члан 28.

- (1) Стране ће регулисати било какве спорове међу њима, који се тичу тумачења или примене Конвенције, путем преговора, или другим мирним средствима по свом избору.
- (2) При ратификовању, прихватању, одобравању или приступању Конвенцији у било које време после тог, Страна, која није регионална организација за економске интеграције, може поднети Депозитару у писменој форми изјаву о томе да у било ком спору у односу на тумачење или примену Конвенције признаје као обавезујуће једно или оба следећа средства решавања спора у односима са Странама које прихватају исту обавезу:
 - (а) арбитражу у складу са процедурама које је прихватила Конференција Страна у облику прилога у што је могуће краћем року;
 - (б) преношење спора Међународном суду правде.
- (3) Страна која представља регионалну организацију за економске интеграције може направити изјаву с истим смислом везано за арбитражу, а у складу са процедуром према тачки 2 (а).
- (4) Изјава, састављена у складу са тачком 2, остаје на снази до истека рока њеног важења у сагласности са њеним условима или у току три месеца пошто је писмено обавештење о њеном опозиву било дато на чување Депозитару.
- (5) Истицање рока важења изјаве, обавештење о његовом опозиву или нове изјаве ни на који начин неће утицати на поступке који су у току пред арбитражом или Међународним судом правде, осим ако се стране спора не договоре другачије.
- (6) Ако Стране у спору нису прихватиле исту или било коју процедуру у сагласности са тачком 2, или ако нису успеле да реше свој спор у року од

истека дванаест месеци после обавештења послатог од једне Стране другој Страни о томе да међу њима постоји спор, тај спор ће бити послат на помирење на захтев било које од Страна, у складу с поступком који ће Конференција Страна усвојити у облику прилога што је пре могуће.

СТАТУС ПРИЛОГА

Члан 29.

- (1) Прилози представљају саставни део ове Конвенције и, док се не предвиди другачије, било које позивање на ову Конвенцију исто тако значи и позив на њене прилоге.
- (2) Стране ће тумачити одредбе прилога на начин који одговара њиховим правима и обавезама које проистичу из чланства ове Конвенције.

ИЗМЕНЕ У КОНВЕНЦИЈИ

Члан 30.

- (1) Било која Страна може предлагати измене у Конвенцији.
- (2) Измене у Конвенцији ће се прихватати на редовној седници Конференције Страна. Стални Секретаријат упућује Странама текст било које измене која се предлаже најмање шест месеци пре заседања, на коме се предлаже да се оне прихвате. Стални Секретаријат ће такође доставити предложене измене потписницама Конвенције.
- (3) Стране ће уложити све напоре да консензусом постигну сагласност за било коју измену у Конвенцији. Ако су све могућности за постизање консензуса искоришћене, а сагласност није постигнута, измена ће се, у задњем покушају, усвојити двотрећинском већином гласова присутних Страна који гласају на састанку. Прихваћене измене ће Стални Секретаријат доставити Депозитару, који ће их даље доставити свим Странама ради ратификације, прихватања, одобравања или приступања.
- (4) Инструменти о ратификовању, прихватању, одобравању или приступању измене предају се на чување Депозитару. Измена прихваћена у складу са тачком 3, ступа на снагу за оне Стране које су је прихватиле, деведесетог дана од дана добијања Депозитара документа о ратификовању, прихватању, одобрењу или прикључењу од најмање две трећине Страна Конвенције, које су биле Стране у тренутку прихватања измене.
- (5) Исправка ступа на снагу за било коју другу Страну деведесети дан после предаје од Стране на чување Депозитару свог документа о ратификовању, прихватању, одобрењу или приступању наведене исправке или приступању поменутој измени.
- (6) У смислу овог члана и члана 31. термин "Стране присутне и учеснице у гласању" означава Стране које су присуствовале и гласале "за" или "против".

ПРИХВАТАЊЕ И ИЗМЕНА ПРИЛОГА

Члан 31.

- (1) Било који додатни прилог уз Конвенцију и било која исправка уз било који прилог предлажу се и прихватају у складу са процедуром уношења исправки у Конвенцију, која је изнесена у члану 30. с тим што, код

прихватања допунског прилога о регионалном спровођењу, или исправке прилога о било ком регионалном спровођењу, предвиђена већина у складу са чланом ће укључити дво-трећинску већину гласова Страна присутних који су гласали из одговарајућег региона. Усвајање или измене прилога Депозитар ће доставити свим Странама.

- (2) Прилог прихваћен у складу са тачком 1 осим допунских прилога о регионалном спровођењу, или исправку уз прилоге, ступају на снагу за све Стране после шест месеци од дана када је Депозитар доставио тим Странама саопштење о прихватању таквог прилога или такве измене, са изузетком оних Страна које су у трајању тог периода обавестили у писменој форми Депозитара о свом неприхватању таквог прилога или измене. Такав прилог или измена ступају на снагу за Стране које опозивају своје обавештење о неприхватању, деведесети дан после датума када је Депозитар примио саопштење о опозиву таквог саопштења.
- (3) Било који допунски прилог о регионалном спровођењу или било која исправка уз њега, који су били примљени у складу са тачком 1, ступају на снагу за све Стране шест месеци после датума упућивања од стране Депозитара таквим Странама саопштења о прихватању таквог прилога или измене осим, у односу према:
 - (а) било којој Страни која је у трајању таквог шестомесечног периода обавестила Депозитара у писменој форми о свом неприхватању таквог допунског прилога о регионалном спровођењу или измене уз њега и у том случају такав прилог или измене ступају на снагу за Стране, које опозову своје обавештење о неприхватању, деведесети дан после дана када је Депозитар добио саопштење о опозиву таквог обавештења; и
 - (б) било која Страна, која је поднела изјаву у односу на допунске прилоге о регионалном спровођењу или измене уз њу у складу са тачком 4 члана 34., у том случају такав прилог или измена уз њега ступа на снагу за такву Страну деведесети дан после датума предаје на чување Депозитару свог инструмента о ратификовању, прихватању, одобравању или приступању у вези са таквим прилогом или изменом.
- (4) Ако прихваћени прилози или измене прилога укључује измене Конвенције, такав прилог или измена прилога неће ступати на снагу док не ступи на снагу измена Конвенције.

ПРАВО ГЛАСА

Члан 32.

- (1) Са изузетком, који је предвиђен у тачки 2, свака Страна Конвенције има право на један глас.
- (2) Регионалне организације за економске интеграције, у питањима која су у оквиру њихове надлежности, остварују своје право да гласају са бројем гласова који одговара броју њихових држава чланица које су Стране ове Конвенције. Такве организације не остварују своје право гласа, ако била која од њихових држава чланица остварује своје право гласа и обрнуто.

Д Е О VI
ЗАКЉУЧНЕ ОДРЕДБЕ
ПОТПИСИВАЊЕ

Члан 33.

Ова Конвенција биће отворена за потписивање државама чланицама Организације Уједињених нација или било којој њеној специјализованој организацији или Странама Статута Међународног суда и регионалним организацијама за економске интеграције у Паризу од 14. до 15. октобра 1994. године. Она остаје отворена за потписивање, после тога, у седишту Организације Уједињених нација у Њујорку до 13. октобра 1995. године.

РАТИФИКОВАЊЕ, ПРИХВАТАЊЕ
ОДОБРАВАЊЕ И ПРИСТУПАЊЕ

Члан 34.

- (1) Конвенција подлеже ратификовању, прихватању, одобравању или приступању од стране држава или регионалних организација за економске интеграције. Она ће бити отворена за приступање наредни дан после датума кад се затвара за потписивање. Инструменти о ратификовању, прихватању, одобравању или приступању предају се на чување Депозитару.
- (2) Било која регионална организација за економске интеграције, која постаје Страна Конвенције, при чему ни једна од њених држава чланица не представља Страну, везана је свим обавезама које проистичу из Конвенције. У случају када једна или више држава чланица такве организације, такође, представљају Стране, ове организације и њене државе чланице доносе одлуке у односу на своје одговарајуће обавезе на извршењу својих обавеза, које проистичу из Конвенције. У таквим случајевима организација и државе чланице не могу истовремено остварити права која проистичу из Конвенције.
- (3) У својим инструментима о ратификовању, прихватању, одобравању или приступању, регионалне организације за економске интеграције дају саопштења о степену своје компетенције по питањима која регулише Конвенција. Оне ће, такође без одлагања обавештавати Депозитара, који са своје стране обавештава Стране о било каквој суштинској измени степена њихове компетенције.
- (4) У свом инструменту о ратификовању, прихватању, одобравању или приступању, било која Страна може да изјави, у односу на то, било какав допунски прилог о регионалном спровођењу или било која исправка прилога о било ком регионалном спровођењу, који ће ступити на снагу тек после предаје на чување њиховог документа о ратификовању, прихватању, одобрењу или приступању.

ПРИВРЕМЕНИ СПОРАЗУМИ

Члан 35.

Секретарске функције према члану 23., на привременој основи, спроводиће Секретаријат који је основала Општа Скупштина Уједињених нација

резолуцијом 47/188 од 22. децембра 1992. године, све до завршетка прве седнице Конференције Страна.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

Члан 36.

- (1) Конвенција ступа на снагу деведесетог дана после предаје на чување педесетог документа о ратификовању, прихватању, одобравању или приступању.
- (2) За сваку државу или регионалну организацију за економске интеграције, које Конвенцију ратификују, прихвате, одобре, или приступе Конвенцији после предаје на чување педесетог документа о ратификовању, прихватању, одобравању или приступању, Конвенција ступа на снагу деведесетог дана после предаје на чување од стране те државе или такве регионалне организације за економске интеграције.
- (3) У смислу тачке 1 и 2, сваки инструмент који је предала на чување регионална организација за економске интеграције, неће важити као допунски оним које су предале државе чланице те организације.

ИЗУЗИМАЊЕ

Члан 37.

Никаква изузимања се не допуштају према овој Конвенцији.

ИСТУПАЊЕ

Члан 38.

- (1) У било које време по истеку три године од дана ступања Конвенције на снагу за Страну, та Страна учесница може иступити из Конвенције, упутивши писмено саопштење Депозитару.
- (2) Било које иступање ступа на снагу по истеку једне године од дана када је Депозитар добио саопштење о иступању или неког каснијег датума, који може бити назначен у саопштењу о иступању.

ДЕПОЗИТАР

Члан 39.

Функцију Депозитара Конвенције врши Генерални секретар Уједињених нација.

АУТЕНТИЧНИ ТЕКСТОВИ

Члан 40.

Оригинал ове Конвенције, чији текстови на арапском, кинеском, енглеском, француском, руском или шпанском језику су подједнако аутентични, предаје се на чување Генералном Секретару Уједињених Нација.

ЗА ПОТВРДУ ГОРЕ НАВЕДЕНОГ ниже потписани, за то прописно овлашћени, потписали су ову Конвенцију.

УРАЂЕНО у Паризу, седамнаестог јуна хиљаду деветсто деведесет и четврте године.

ПРИЛОГ I

ПРИЛОГ О РЕГИОНАЛНОМ СПРОВОЂЕЊУ ЗА АФРИКУ

ПОДРУЧЈЕ ПРИМЕНЕ

Члан 1.

Овај Прилог примењује се на Африку у односу на сваку Страну и у складу са Конвенцијом, и посебно са њеним чланом 7. у циљу борбе против десертификације и/или ублажавања последица суше у аридним, семиаридним и сувим субхумидним подручјима.

Ц И Љ

Члан 2.

Циљ овог прилога на националном, субрегионалном и регионалном нивоу у Африци и у погледу њених посебних услова, састоји се у :

- (а) одређивању мера и договора, имајући у виду карактер и процесе пружања помоћи од стране развијених земаља Страна, у складу са одговарајућим одредбама Конвенције;
- (б) обезбеђивању ефикасног и практичног спровођења Конвенције, у односу на посебне услове који постоје у Африци; и
- (в) унапређивању процеса и активности везаних за борбу против десертификације и/или за ублажавање последица суше у аридним, семиаридним и сувим субхумидним подручјима Африке.

ПОСЕБНИ УСЛОВИ АФРИЧКОГ РЕГИОНА

Члан 3.

При извршењу ових обавеза у складу са Конвенцијом, Стране ће се у спровођењу овог Прилога придржавати основних принципа, који подразумевају следеће посебне услове у Африци:

- (а) постојање великог дела аридних, семиаридних и сувих субхумидних области;
- (б) знатан број земаља и значајан део становништва угрожен је под негативним утицајем десертификације и често понављаним великим сушама;
- (в) велики број угрожених земаља нема излаз на море;
- (г) широке размере сиромаштва преовлађују у највише угроженим земљама, од којих велики број чине најнеразвијеније земље, и њихове потребе за значајним износима спољне помоћи у виду субвенција и кредити под повољним условима како би се спроводили њихови развојни циљеви;
- (д) тешке социјално—економске услове, погођене погоршаним и несталним условима трговине, спољна дуговања и политичка нестабилност, што узрокује унутрашње, регионалне и међународне миграције;
- (ђ) мали ослонац становништва на природне ресурсе као изворе средстава за егзистенцију, која у комбинацији са демографским тенденцијама и

чиниоцима, слабом технолошком основом и неодрживом производном праксом воде ка озбиљној деградацији ресурса;

- (е) одсуство институционалне и правне основе, слабо развијена инфраструктура, недовољан научно-технички и образовни потенцијал условљавају неопходност значајне изградње капацитета; и
- (ж) централно место за мере у борби против дезертификације и/или ублажавања последица суше у националним приоритетима развоја угрожених афричких земаља.

ОБАВЕЗЕ АФРИЧКИХ ЗЕМАЉА СТРАНА

Члан 4.

- (1) Узимајући у обзир своје одговарајуће могућности, афричке земље Стране обавезују се да ће:
 - (а) прихватити борбу против дезертификације и/или ублажавања последица суше као једну од главних стратегија у својим напорима ка искорењивању сиромаштва;
 - (б) унапредити регионалну сарадњу и интеграцију, у духу солидарности и партнерства полазећи од заједничких интереса, у оквиру програма и активности у борби против дезертификације и/или за ублажавање последица суше;
 - (в) усавршавати и јачати постојеће установе, које се баве проблемима дезертификације и суше и укључити остале постојеће институције, по потреби, да би се повећала њихова ефикасност и обезбедило ефикасно коришћење ресурса;
 - (г) подржавати размену информација о одговарајућим технологијама, знања, вештина и праксе између њих; и
 - (д) развијати интервентне планове за ублажавање последица суше у подручјима која су погођена дезертификацијом и/или сушом.
- (2) Сходно општим и посебним обавезама, изнетим у члановима 4. и 5. Конвенције, угрожене афричке земље Стране ће настојати да:
 - (а) издвајају у оквиру својих националних буџета одговарајућа финансијска средства узимајући у обзир националне услове и могућности и нови приоритетни задатак који је Африка одредила у вези са појавом дезертификације и/или суше;
 - (б) подржавају и јачају реформе које се тренутно напредно спроводе ка већој децентрализацији, ревизије система газдовања ресурсима, а исто тако и шире учешћа локалног становништва и општина; и
 - (в) да утврде и мобилишу нова додатна национална финансијска средства и приоритетно прошире постојеће националне капацитете и средства како би се мобилисали домаћи финансијски извори.

ОБАВЕЗЕ РАЗВИЈЕНИХ ЗЕМАЉА СТРАНА

Члан 5.

- (1) При испуњењу својих обавеза у складу са члановима 4., 6. и 7. Конвенције, развијене земље Стране ће дати приоритет угроженим афричким земљама Странама, и у том смислу, ће:

- (а) пружати им помоћ у борби против дезертификације и/или у ублажавању последица суше, омогућавајући и/или олакшавајући приступ финансијским и/или другим средствима, и унапређујући и финансирајући и/или олакшавајући финансирање трансфера, прилагођавање и приступ одговарајућим еколошким технологијама и вештинама, како је заједнички договорено и у складу са националном политиком, рачунајући на њихово прихватање сузбијања сиромаштва као централне стратегије;
 - (б) настојати да одвајају и достављају значајна средства и/или да увећавају средства за борбу против дезертификације и/или ублажавање последица суше; и
 - (в) помоћи им у јачању капацитета који би омогућио побољшање њихових институционалних основа, као и њихових научних и техничких могућности, сакупљању информација и анализа, и истраживања и развоја у циљу борбе против дезертификације и/или ублажавање последица суше.
- (2) Друге земље Стране на добровољној основи могу пренети угроженим афричким земљама Странама, технологију, знање, вештину, које се односе на борбу против дезертификације и/или изворе финансирања. Трансфери оваквих знања, вештине и метода су олакшани путем међународне сарадње.

ОКВИР СТРАТЕШКОГ ПЛАНИРАЊА ЗА ОДРЖИВИ РАЗВОЈ

Члан 6.

- (1) Национални акциони програми представљају један од централних интегралних делова ширег процеса формулисања националне политике за одрживи развој угрожених афричких земаља Страна.
- (2) Процес учешћа и консултација ће бити покренут, у који су укључени одговарајући нивои владе, локалне заједнице и невладине организације да би се дала упутства за стратегију, уз флексибилно планирање, могућег максималног учешћа локалног становништва. По потреби, у овај процес могу бити укључене билатералне и мултилатералне агенције за сарадњу на захтев заинтересованих афричких угрожених земаља Страна.

РАСПОРЕД ЗА ПРИПРЕМУ АКЦИОНИХ ПРОГРАМА

Члан 7.

У периоду до ступања ове Конвенције на снагу угрожене афричке земље Стране, у сарадњи са другим члановима међународне заједнице, по потреби, колико је то могуће, ће привремено примењивати, оне одредбе ове Конвенције, које се односе на припремање националних, субрегионалних и регионалних акционих програма.

САДРЖАЈ НАЦИОНАЛНИХ АКЦИОНИХ ПРОГРАМА

Члан 8.

- (1) У сагласности са чланом 10. Конвенције, свеобухватна стратегија националних акционих програма ће истаћи интегрисане програме локалног развоја за угрожена подручја, базирани на механизмима учешћа и на интеграцији стратегија за искорењивање сиромаштва у напорима за борбу против дезертификације и ублаживање последица суше. Ови програми усмерени су на јачање потенцијала локалних власти и обезбеђење активног учешћа локалног становништва, општина и група са нагласком на образовања, тренинг, мобилизацију невладиних удружења са доказаним искуством и јачањем децентрализованих владиних структура.
- (2) Национални акциони програми, ако буде потребно, укључиваће и следеће опште карактеристике:
 - (а) примену досадашњих искустава у борби против дезертификације и/или ублажавања последица суше у развијању и спровођењу националних програмима деловања, узимајући у обзир социјалне, економске и еколошке услове;
 - (б) утврђивање чинилаца који доприносе дезертификацији и/или суши, и извора доступних и потребних капацитета и успостављање одговарајуће политике и институционалних и осталих одговора и мера неопходних за сузбијање овог феномена и/или за ублаживање њихових последица; и
 - (в) ширење учешћа локалног становништва и општина, укључујући ту и жене, земљораднике и сточаре и додељивања им веће одговорности у управљању.
- (3) Национални акциони програми ће такође, по потреби, предвиђати следеће:
 - (а) мере за побољшање економских услова са циљем искорењивања сиромаштва:
 - (I) повећање могућности за запослењем, посебно за најсиромашније чланове општине, и то:
 - развојем тржишта пољопривредних и сточарских производа,
 - стварањем финансијских инструмената, који одговарају локалним потребама,
 - потпомагањем разноликости у пољопривреди и стварање пољопривредних предузећа, и
 - развојем економских активности пара-пољопривредног и непољопривредног типа;
 - (II) побољшање дугорочно перспективног развоја сеоске економије путем стварања:
 - стимуланса за продуктивне инвестиције и приступ ка средствима за производњу; и
 - политике цена и пореза и комерцијалне праксе која подстиче развој;
 - (III) дефинисање и примена политике становништва и миграције у сврху смањивања притисака становништва на земљиште; и

- (IV) подстицај коришћења култура отпорних на сушу и примена интегралних система сувог ратарења у сврху обезбеђења хране;
- (б) мере за очување природних ресурса:
- (I) осигурање интегралног и одрживог управљања природним ресурсима, укључујући:
 - пољопривредно земљиште и пашњаке;
 - биљни покривач и животињски свет;
 - шуме;
 - водне ресурсе; и
 - биолошку разноврсност;
 - (II) образовање у сврху јачања јавне свести и кампање о образовању из области заштите животне средине и ширење знања које се односи на одрживо управљање природним ресурсима; и
 - (III) обезбеђење развоја и успешног коришћења различитих извора енергије, унапређење алтернативних извора енергије, посебно соларне енергије, енергије ветра и биогаса, и посебних припрема за трансфере, прихватање и прилагођавање одговарајуће технологије у сврху смањивања притиска на слабе природне ресурсе;
- (в) мере за усавршавање институционалне организације:
- (I) одређивање улоге и обавеза централне владе и локалних органа власти у оквиру политике планирања искоришћавања земљишта;
 - (II) подстицање политике активне децентрализације, преношење одговорности за управљање и доношење одлука на локалне власти, и охрабривање иницијативе и преузимање одговорности са стране локалне заједнице и стварање локалних структура; и
 - (III) прилагођавање, по потребно, институционалног и законског оквира управљања природним ресурсима како би се створила сигурност закупа земљишта за локално становништво;
- (г) мере за продубљивање знања о дезертификацији:
- (I) подстицање истраживања, и прикупљања, обраде и размене информација о научним, техничким и социјално-економским аспектима дезертификације;
 - (II) унапређивање националног потенцијала у области истраживања, прикупљања, обрада, размена и анализа информација, како би се повећало разумевање и како би се резултати анализе превели у оперативне термине; и
 - (III) подстицање средњерочног и дугорочног проучавања:
 - социјално-економских и културних тенденција у угроженим подручјима;
 - квалитативних и квантитативних тенденција у области природних ресурса; и
 - узајамне везе између климе и дезертификације; и
- (д) мере за мониторинг и оцењивање последица суше:
- (I) развијање стратегије за вредновање утицаја природне променљивости климе на процесе суше и дезертификације у региону, и/или искоришћавање сезонских и вишегодишњих

прогноза промењивости климе у напорима на ублажавању последица суше;

- (II) јачање капацитета за рану најаву, успешно пружање интервентне помоћи и помоћи у храни, и модернизовање чувања хране и начина дистрибуције, начина заштите стоке и јавних радова, и алтернативних начина живота у подручјима подложним сушама; и
- (III) надгледање и процена еколошке деградације како би се прикупиле поуздане и правовремене информације о процесу и динамици деградације природних ресурса да би се омогућила боља формулације политике .

ПРИПРЕМА НАЦИОНАЛНИХ АКЦИОНИХ ПРОГРАМА И СПРОВОЂЕЊЕ И ВРЕДНОВАЊЕ ПОКАЗАТЕЉА

Члан 9.

Свака угрожена афричка земља Страна ће именовати одговарајући национални орган за координацију, који ће деловати као катализатор приликом припреме, спровођења и вредновања свог националног акционог програма. То координационо тело ће у смислу члана 3. и по потреби:

- (а) предузети утврђивање и преглед деловања, почев од локалног вођења консултација који укључује локално становништво и општине и у сарадњи са локалним административним властима, развијеним земљама Странама и владиним и невладиним организацијама, на основама почетних консултација са онима заинтересованим на националном нивоу;
- (б) утврдити и анализирати све препреке, потребе и недостатке који утичу на развој и одрживо коришћење земљишта, и препоручити практичне мере помоћу којих би се избегло понављање потпуном применом уложених напора и реализовало спровођење резултата;
- (в) подстиче, планира и формулише пројектне активности засноване на флексибилним приступима који се узајамно допуњују, да би се тиме обезбедило активно учешће становништва у угрожених подручјима и да се сведе на минимум негативно дејство таквих активности, и приоритизација захтева за финансијском помоћи и техничком сарадњом;
- (г) утврђује одговарајуће проверене показатеље како би се осигурала процена и вредновање националних акционих програма и то краткорочних, средњерочних и дугорочних, и спровођење таквих програма; и
- (д) припрема извештаје о напредовању спровођења националних акционих програма,

ОРГАНИЗАЦИОНИ ОКВИР СУБРЕГИОНАЛНИХ АКЦИОНИХ ПРОГРАМА

Члан 10.

- (1) У складу са чланом 4. Конвенције, афричке земље Стране ће сарађивати на припреми и реализацији субрегионалних програма деловања за Централну, Источну, Северну, Јужну и Западну Африку и у вези с тим могу одредити следеће обавезе надлежним субрегионалним међувладиним организацијама:
 - (а) деловање као фокална тачка у припремним активностима и координисању спровођења субрегионалних акционих програма;

- (б) пружање помоћи у припреми и спровођењу националних акционих програма;
 - (в) олакшавање размене информација, искустава, вештине, као и пружање савета у поновном разматрању националног законодавства; и
 - (г) све остале одговорности које се односе на спровођење субрегионалних акционих програма;
- (2) Специјализоване субрегионалне установе могу пружати помоћ по захтевима и/или им се може поверити одговорност да координирају активности у оквиру њихове надлежности.

САДРЖАЈ И ПРИПРЕМА СУБРЕГИОНАЛНИХ АКЦИОНИХ ПРОГРАМА

Члан 11.

Субрегионални акциони програми ће се усмерити на питања која се односе на субрегионални ниво. Они ће утврдити, где је неопходно, механизме управљања заједничким природним ресурсима. Овакви механизми ефикасно решавају прекограничне проблеме, повезане са дезертификацијом и/или сушом и потпомажу усклађено спровођење националних акционих програма. Приоритетне области за субрегионалне акционе програме ће се, по потреби, усмерити на :

- (а) заједничке програме за одрживо управљање прекограничних природних ресурса кроз билатералне и мултилатералне механизме, по потреби;
- (б) координацију програма развоја алтернативних извора енергије;
- (в) сарадњу у области управљања и контроле штеточина, као и болести биљака и животиња;
- (г) јачање капацитета, образовање и активности јавне свести, које се ефикасније остварује или подржава на субрегионалном нивоу;
- (д) научну и техничку сарадњу, нарочито у области климатологије, метеорологије и хидрологије, укључујући и мрежу за сакупљање и оцењивање података, размену информација и контролу над реализацијом пројекта, и координацију и одређивање приоритета истраживања и развојних активности;
- (ђ) системе ране најаве и заједничко планирање мера за ублажавање последица суше, укључујући и мере за решавање проблема који се појављује у вези са миграцијом, изазваном еколошким чиниоцима;
- (е) проучавање размене искустава, нарочито уз учешће локалног становништва и заједница и стварање повољних услова за побољшање праксе и стварањем повољне средине за унапређено управљање земљиштем и примену одговарајућих технологија;
- (ж) јачање капацитета субрегионалних организација у сврху координисања и давања техничких услуга, као и на успостављање и јачање субрегионалних центара и институција; и
- (л) развој политике на областима која имају утицај на угрожена подручја и становништво, као што је трговина, а која укључује политику координисања режима регионалног маркетинга и заједничке инфраструктуре.

ОРГАНИЗАЦИОНИ ОКВИР РЕГИОНАЛНОГ АКЦИОНОГ ПРОГРАМА

Члан 12.

- (1) У складу са чланом 11. Конвенције, афричке земаље Стране заједнички одредити процедуре за припрему и спровођење регионалног акционог програма.
- (2) Стране могу пружати потребну подршку одговарајућим афричким регионалним установама и организацијама, да би им омогућиле да помогну афричким земљама Странама у извршавању обавеза које проистичу из Конвенције.

САДРЖАЈ РЕГИОНАЛНОГ АКЦИОНОГ ПРОГРАМА

Члан 13.

Регионални акциони програм укључује мере које се односе на борбу против дезертификације и/или ублажавања последица суше у следећим приоритетним областима, по потреби:

- (а) развој регионалне сарадње и координација субрегионалних акционих програма за изградњу регионалног консензуса по кључним политичким питањима ове области, кроз редовне консултације међу субрегионалним организацијама;
- (б) јачање капацитета у активностима које се боље реализују на регионалном нивоу;
- (в) изналажење решења у сарадњи са међународном заједницом о глобалним економским и друштвеним проблемима, који утичу на угрожена подручја, узимајући у обзир члан 4. тачка 2 (б) Конвенције,
- (г) јачање размене информација и одговарајућих технологија, техничких вештина и одговарајућих искустава међу угроженим афричким земљама Странама и њиховим субрегионима, као и са осталим угроженим подручјима; унапређење научне и техничке сарадње, посебно у области климатологије, метеорологије, хидрологије, развоја водних ресурса и алтернативних извора енергије; координација субрегионалних и регионалних активности истраживања; и утврђивање регионалних приоритета за истраживање и развој;
- (д) координација мреже за систематско праћење и процену и размену информација, као и њена интеграција у мреже широм света; и
- (ђ) координација и јачање субрегионалних и регионалних система ране најаве и интервентних планова у случају суше.

ИЗВОРИ ФИНАНСИРАЊА

Члан 14.

- (1) У складу са чланом 20. Конвенције и чланом 4. тачка 2, угрожене афричке земље Стране ће настојати да створе микроекономски оквир, који води мобилизацији финансијских средстава и развијању политике и успостављања процедуре за успешније усмеравање средстава до локалних развојних програма, укључујући и кроз невладина удружења, по потреби.

- (2) У складу са чланом 21., тачка 4 и 5 Конвенције, Стране су сагласне да сачине преглед извора финансирања на националном, субрегионалном, регионалном и међународном нивоу ради обезбеђења рационалног искоришћавања постојећих ресурса како би се утврдили недостаци у додељивању средстава, да би се олакшало спровођење акционих програма. Преглед ће бити редовно ревидиран и ажуриран.
- (3) У складу са чланом 7. Конвенције, развијене земље Стране ће наставити да додељују значајна средства и/или повећана средства као и друге облике помоћи угрожених афричких земаља Странама на основу договора о партнерству и договора који су наведени у члану 18., посвећујући, дужну пажњу питањима који се тичу задужености, међународне трговине и трговинских аранжмана у складу са чланом 4. тачка 2 (б) Конвенције.

МЕХАНИЗМИ ФИНАНСИРАЊА

Члан 15.

- (1) У складу са чланом 7. Конвенције наглашавајући приоритет за угрожене афричке земље Стране и узимајући у обзир посебну ситуацију која постоји у овом региону, Стране ће посветити посебну пажњу на спровођење одредаба које произилазе из члана 21. Конвенције, тачака 1 (г) и (д) у Африци, и то нарочито у:
 - (а) олакшавању успостављања механизма, таквих као што су национални фондови за борбу против дезертификације, који обезбеђују усмеравање финансијских средстава до нивоа локалних општина; и
 - (б) јачању постојећих фондова и финансијских механизма на субрегионалном и регионалном нивоима.
- (2) У складу са чланом 20. и 21. Конвенције Стране, које су, такође, чланови владиних тела одговарајућих регионалних и субрегионалних финансијских установа, рачунајући ту и афричку банку и афрички фонд за развој, предузеће напоре да приоритет и важност дају активностима оних установа, које помажу у спровођењу овог прилога.
- (3) Стране ће, према могућностима, ојачати процедуре за усмеравање средстава угроженим афричким земљама Странама.

ТЕХНИЧКА ПОМОЋ И САРАДЊА

Члан 16.

Стране, у оквиру својих могућности, се обавезују да рационализују техничку помоћ афричким земљама Странама и сарадњу са њима, да повећају ефикасност пројеката и програма и то, између осталог:

- (а) ограничавањем трошкова подршке и помоћи, посебно режијских трошкова; у било ком случају такви ће трошкови представљати само одговарајући низак проценат укупног трошка пројекта, како би се максимално повећала успешност пројекта;
- (б) давањем предности компетентним националним стручњацима, или где је то неопходно, компетентним стручњацима унутар субрегиона и/или региона, у изради пројекта, припрема и спровођење, те јачању локалне експертизе онде где она не постоји; и

- (в) ефикасним управљањем и координацијом, као и ефикасним коришћењем одобрене техничке помоћи.

ПРЕНОС, СТИЦАЊЕ, ПРИЛАГОЂАВАЊЕ И ПРИСТУП ЕКОЛОШКИ ПРИХВАТЉИВИМ ТЕХНОЛОГИЈАМА

Члан 17.

При спровођењу одредаба из члана 18. Конвенције, које се односе на трансфер, стицање знања, адаптацију и развој технологије, Стране се обавезују да дају приоритет афричким земљама Странама, и када је неопходно, с њима развију нове modele партнерства и сарадње ради јачања капацитета у подручјима научног истраживања и развоја и прикупљања и ширења информација како би их оспособили за спровођење њихових стратегија сузбијања дезертификације и ублажавања последица суше.

КООРДИНАЦИЈА И УГОВОРИ О ПАРТНЕРСТВУ

Члан 18.

- (1) Афричке земље Стране ће координирати припрему, разматрање и спровођење националних, субрегионалних и регионалних акционих програма. Оне ће моћи да укључе у овај процес, по потреби, друге Стране и надлежне међувладине и невладине организације.
- (2) Циљ овакве координације састоји се у обезбеђивању финансијске и техничке сарадње у складу са одредбама Конвенције, као и у обезбеђивању неопходног континуитета у коришћењу и управљању ресурсима.
- (3) Афричке земље Стране ће организовати на националном, субрегионалном и регионалном нивоу процес консултација. Ови процеси консултовања могу:
 - (а) служити као форум за разматрање и склапање споразума о партнерству, заснованих на националним, субрегионалним и регионалним акционим програмима ; и
 - (б) одређивати допринос афричких земаља Страна и других чланова консултативних група у програмима и одређивању приоритета и уговора о показатељима спровођења и вредновања, као и у финансијским уговорима за спровођење.
- (4) Стални Секретаријат може на молбу афричких земаља Страна, у складу са чланом 23. Конвенције, помагати организовање таквог процеса консултација и то:
 - (а) достављањем савета о организацији ефикасних консултативних аранжмана, ослањајући се на искуства из других сличних аранжмана;
 - (б) достављањем информација о значајним билатералним и мултилатералним установама које се односе на консултативне састанке или консултативне процесе и њиховог подстицања за активно учествовање; и
 - (в) достављањем других информација које могу бити од значаја при успостављању и побољшању консултативних аранжмана.
- (5) Субрегионални и регионални координациони органи, нарочито:

- (а) препоручују одговарајућа усаглашавања за уговоре о партнерству;
 - (б) надгледају, процењују и извештавају о спровођењу договорених субрегионалних и регионалних програма; и
 - (в) труде се да обезбеде ефикасну везу и сарадњу међу афричким земљама Странама.
- (6) Учесће у консултативним скуповима је отворено за Владе, заинтересоване групе и донаторе, релевантне органе, фондове и програме из система организације Уједињених Нација, надлежних субрегионалних и регионалних организација и представнике одговарајућих невладиних организација. Учесници сваке консултативне групе ће одредити модалитете њеног управљања функционисања.
- (7) У складу са чланом 14. Конвенције, развијене земље Стране могу развијати, по својој сопственој иницијативи, неформални процес консултација и координација међу собом на националном, субрегионалном и регионалном нивоу, и по захтеву угрожене афричке земље Стране или одговарајуће субрегионалне или регионалне организације, учествовати у националном, субрегионалном и регионалном консултативном процесу, који би вредновао и одговорио потребама за помоћ како би се олакшало спровођење.

ДАЉЕ АКТИВНОСТИ

Члан 19.

Наредне активности из овог Прилога спроводе афричке земље Стране у складу са Конвенцијом на следећи начин:

- (а) на националном нивоу, путем механизма, чији састав одређује свака угрожена афричка земља Страна и који се састоји од представника локалних општина и делује под руководством националног органа за координацију, о коме се говори у члану 9;
- (б) на субрегионалном нивоу, путем мултидисциплинарног научно-техничког консултативног Одбора, чији састав и модалитете делатности одређују афричке земље Стране из тог субрегиона; и
- (в) на регионалном нивоу, путем механизма одређених у складу са одговарајућим одредбама уговора о афричкој економској заједници и афричком научно-техничком саветодавном одборима.

П Р И Л О Г II

ПРИЛОГ О РЕГИОНАЛНОМ СПРОВОЂЕЊУ ЗА АЗИЈУ

ЦИЉ

Члан 1.

Циљ датог Прилога је давање упутства и аранжмана за ефикасно спровођење Конвенције у угроженим земљама Странама азијске регије у погледу њених специфичних услова.

ПОСЕБНИ УСЛОВИ АЗИЈСКОГ РЕГИОНА

Члан 2.

При извршењу својих обавеза, у складу са одредбама Конвенције, Стране ће, по потреби, узимати у обзир следеће посебне услове, који се у различитом степену могу примењивати на угрожене земље Стране ове регије:

- (а) велики део територије ових земаља је угрожен дезертификацијом или сушом, при чему су ова подручја веома разноврсна с тачке гледишта климе, топографије, коришћења земљишта и социјално економских система;
- (б) јак притисак на природна добра неопходна за обезбеђење средстава за живот;
- (в) постојање система производње, непосредно повезаних за раширено сиромаштво, што води деградацији земљишта и појачаном притиску на сиромашне водне ресурсе;
- (г) значајан утицај услова на светску економију и социјалне проблеме, као што је сиромаштво, лоше здравље и исхрана становништва, недостатак прехранбене снабдевености, миграција, премештање лица и демографска динамика;
- (д) њихови растући, али још увек недовољни потенцијал и институционални оквири ових земаља у области решења националних проблема дезертификације и суше; и
- (ђ) потребу ових земаља за међународном сарадњом ради постизања циљева одрживог развоја, који се односе на борбу против дезертификације и ублажавање последица суше.

ОКВИР ЗА НАЦИОНАЛНЕ АКЦИОНЕ ПРОГРАМЕ

Члан 3.

- (1) Национални акциони програми представљају неодвојиви део шире националне политике одрживог развоја угрожених земаља Страна овог региона.
- (2) Угрожене земље Стране развијаће, по потреби, националне акционе програме у складу са чланом 9. до 11. Конвенције, при чему ће посебно обратити пажњу на члан 10., тачка 2 (ђ). По потреби, агенције за

билатералну и мултилатералну сарадњу могу бити укључене у процес на захтев заинтересоване угрожене земље Стране.

НАЦИОНАЛНИ АКЦИОНИ ПРОГРАМИ

Члан 4.

- (1) У припреми и спровођењу националних акционих програма угрожене земље Стране овог региона у складу својих услова и политике могу, између осталог:
 - (а) именовати одговарајуће органе, одговорне за припрему, координацију и спровођење својих акционих програма;
 - (б) ангажовати угрожено становништво, укључујући и локалне заједнице, у изради, координисању и спровођењу својих акционих програма, кроз локалне консултативне процесе, у сарадњи са локалним властима и надлежних националних и невладиних удружења;
 - (в) вршити анализу стања животне средине у угроженим подручјима са циљем процењивања узрока и последица дезертификације и одређивања приоритетних подручја деловања;
 - (г) оцењивати, уз учешће угроженог становништва, прошлих и текућих програма за борбу против дезертификације и ублажавање последица суше с циљем да се створи стратегија и израда активности у њиховим акционим програмима;
 - (д) припремити техничке и финансијске програме засноване на информацијама произашлих из активности описаних у подчлановима (а) до (г);
 - (ђ) развијати и користити поступке и репере за вредновање спровођења њихових акционих програма;
 - (е) јачање интегралног управљања сливовима, очување земљишних ресурса, и повећање и ефикасно коришћење водних ресурса;
 - (ж) јачати и/или стварати мреже информација, оцена, посматрања и системе ране најаве у регионима подложним дезертификацији и суши, узимајући у обзир климатолошке, метеоролошке, хидролошке, биолошке и друге одговарајуће факторе; и
 - (з) формулисати у духу партнерства, где је укључена, међународна сарадња, укључујући финансијска и техничка средства одговарајуће аранжмане подршке њиховим акционим програмима.
- (2) У складу са чланом 10. Конвенције, свеобухватна стратегија националних акционих програма нагласиће интегрисане локалне развојне програме за угрожена подручја, заснована на механизмима учешћа и интеграције стратегије за искорењавање сиромаштва у напорима за сузбијање дезертификације и ублажавање последица суше. Секторске мере у акционим програмима биће груписане у подручјима приоритета која узимају у обзир и широку разноликост угрожених подручја у регионима наведеним у члану 2. (а).

СУБРЕГИОНАЛНИ И ЗАЈЕДНИЧКИ АКЦИОНИ ПРОГРАМИ

Члан 5.

- (1) У складу са чланом 11. Конвенције угрожене земље Стране, у Азији, могу се међусобно сложити да се консултују и сарађују с другим Странама у вези са припремом и спровођењем субрегионалних или заједничких акционих програма за допуњавање и повећање ефикасности националних акционих програма. У било ком случају надлежне Стране могу се заједно договорити о томе да повере субрегионалним организацијама, укључујући билатералне и националне организације или специјализоване институције, одговорности у вези припреме, координације и спровођења програма. Овакве организације или установе могу, такође, извршавати функције фокалних тачака за подстицање и координацију техничке сарадње сагласно члановима 16. до 18. Конвенције.
- (2) Приликом припрема и остваривања субрегионалних или заједничких акционих програма угрожене земље региона Стране ће предузети, по потреби, да:
 - (а) одређују у сарадњи са националним установама, приоритетне задатке у области борбе против дезертификације и ублажавања последица суше, који могу бити оптимално реализовани помоћу таквих програма, као и одговарајућих активности, које се могу ефикасно спровести у оквиру њих;
 - (б) оцењују оперативне могућности и активности надлежних регионалних, субрегионалних и националних установа;
 - (в) анализирају постојеће програме у вези дезертификације и суше, између свих или појединих Страна овог региона или субрегиона и њихових узајамних веза са националним акционим програмима; и
 - (г) формулишу у духу партнерства, где је укључена међународна сарадња, укључујући финансијска и техничка средства, одговарајуће билатералне и мултилатералне аранжмане подршке програмима.
- (3) Субрегионални или заједнички акциони програми могу укључивати у себе усаглашене заједничке програме за одрживо управљање прекограничних природних ресурса који се односе на дезертификацију и суше, приоритете за координацију и друге активности у области подизања капацитета, научно-техничка сарадња, посебно системе за рану најаву и размену информација, и јачање надлежних субрегионалних и других организација или институција.

РЕГИОНАЛНЕ АКТИВНОСТИ

Члан 6.

Регионалне активности за јачање субрегионалних и заједничких акционих програма могу укључити у себе, мере за учвршћење установа и механизма координације и сарадње на националном, субрегионалном и регионалном нивоу, и помоћ у спровођењу чланова 16. до 19. Конвенције. Ове мере могу такође укључивати:

- (а) подршку и јачање мрежа техничке сарадње;

- (б) припрему пописа технологија, знања, вештина и практичних метода, као и традиционалних и локалних технологија и вештина и подстицај за њихово ширење и коришћење;
- (в) оцењивање потреба за трансфер технологија и подршке у примени таквих технологија; и
- (г) подстицање програма јавне свести и пружања подршке у јачању капацитета на свим нивоима, обуке, истраживање и стварање система развоја људских ресурса.

МЕХАНИЗМИ И ИЗВОРИ ФИНАНСИРАЊА

Члан 7.

- (1) Стране ће, имајући у виду значај борбе против дезертификације и ублажавања последица суше у региону Азије, да помогну мобилизацију значајних финансијских средстава и доступност финансијским механизмима у складу са одредбама чланова 20. и 21. Конвенције.
- (2) У сагласности са Конвенцијом и на основу механизма координације, који је предвиђен у члану 8., а, такође, и у складу са својим политикама националног развоја, угрожене земље Стране овог региона ће индивидуално или заједнички:
 - (а) усвојити мере за рационализацију и јачању механизма ради попуне фондова путем јавних и приватних улагања у сврху постизања специфичних резултата у активностима борбе против дезертификације и ублажавања последица суше;
 - (б) одредити захтеве у међународној сарадњи за подршку националних напора, нарочито финансијских, техничких и технолошких ; и
 - (в) помоћи у учешћу билатералних и/или мултилатералних установа у финансијској сарадњи у циљу лакшег спровођења Конвенције.
- (3) Стране учеснице, колико је то могуће, поједноставити поступке за усмеравање фондова до угрожених земаља Страна у региону.

МЕХАНИЗМИ САРАДЊЕ И КООРДИНАЦИЈЕ

Члан 8.

- (1) Угрожене земље Стране и друге Стране у региону, успоставиће механизам путем одговарајућих тела одређених у члану 4. тачка 1 (а), по потреби, у следеће сврхе:
 - (а) размена информација, искуства, знања и вештина;
 - (б) сарадња и координација деловања, укључујући билатералне и мултилатералне споразуме на субрегионалним и регионалним нивоима;
 - (в) подршка научној, техничкој, технолошкој и финансијској сарадњи у складу са члановима 5. до 7;
 - (г) одређивање захтева за спољном сарадњом; и
 - (д) ажурирање и оцена спровођења акционих програма.
- (2) Угрожене земље Стране и друге земље Стране овог региона могу, по потреби, путем одговарајућих органа, који су одређени у складу са чланом 4. тачка 1 (а), на одговарајући начин обављати консултације и координацију

у односу на националне, субрегионалне и заједничке програме деловања. У одговарајућим случајевима они могу ангажовати у том процесу друге Стране и надлежне међувладине и невладине организације. Циљ овакве координације састоји се, посебно, у постизању сагласности за могућностима међународне сарадње у складу са чланом 20. и 21. Конвенције, унапређивање техничке сарадње и усмеравање средстава за ефикасну употребу.

- (3) Угрожене земље Стране овог региона ће одржавати периодично координационе састанке, а Стални Секретаријат може на њихов захтев, у складу са чланом 23. Конвенције, омогућити одржавање оваквих координационих састанака путем:
- (а) давања савета о доношењу мера за успешну координацију, ослањајући се на искуство из других таквих мера;
 - (б) достављања информација надлежним билатералним и мултилатералним агенцијама о координационим састанцима и подстицања њиховог активног учешћа; и
 - (в) достављања других информација, које могу бити корисне за успостављање или побољшање координационих процеса.

П Р И Л О Г III

ПРИЛОГ О РЕГИОНАЛНОМ СПРОВОЂЕЊУ ЗА ЛАТИНСКУ АМЕРИКУ И КАРИБЕ

ЦИЉ

Члан 1.

Циљ овог Прилога састоји се у давању општих упутстава за спровођење Конвенције у региону Латинске Америке и региона Кариба, узимајући у обзир његове посебне услове.

ПОСЕБНИ УСЛОВИ ЛАТИНО АМЕРИЧКОГ И КАРИБСКОГ РЕГИОНА

Члан 2.

Стране ће, у складу са одредбама Конвенције, узимати у обзир следеће посебне услове региона:

- (а) постојање широких простанстава, која су подложна јаком утицају дезертификације и/или суше, и у којима се уочавају различите карактеристике, зависно од подручја на којима су јављају, овај кумулативан и интензиван процес има негативне социјалне, културне, економске и еколошке утицаје, који су још озбиљнији зато што се у региону налази један од највећих ресурса биолошке разноврсности на свету,
- (б) честа примена неодрживе развојне праксе у угроженим подручјима, представља резултат сложеног узајамног дејства физичких, биолошких, политичких, социјалних, културних и економских фактора, укључујући међународне економске факторе, као што је спољна задуженост, погоршање услова трговине и трговинске праксе, што се негативно одражава на стање тржишта пољопривредних, рибарских и шумских производа; и
- (в) најозбиљнија последица од дезертификације и суше је смањена продуктивност екосистема, која се испољава у смањењу дохотка од земљорадње, сточарства и шумарства, и у смањењу биолошке разноврсности; са социјалне тачке гледишта ова појава проузрокује сиромаштво, миграције, унутрашње кретања становништва, и погоршање квалитета живота; регион ће због тога морати прихватити интегрални приступ у решавању проблема о дезертификацији и суши, путем јачања модела одрживог развоја који прати ситуацију о заштити животне средине, економску и социјалну ситуацију у свакој земљи.

АКЦИОНИ ПРОГРАМИ

Члан 3.

- (1) У складу са Конвенцијом, нарочито са њеним члановима 9. до 11. и узимајући у обзир своју националну развојну политику, угрожене земље Стране овог региона ће, по потреби, припремити и спроводити националне акционе програме о борби против дезертификације и ублажавања последица суше, као интегрални део њихових националних политика за

одрживи развој. У зависности од потреба региона могу се изградити и спроводити субрегионални и регионални програми.

- (2) При припреми својих националних акционих програма угрожене земље Стране овог региона поклањају посебну пажњу члану 10., тачка 2 (ђ) Конвенције.

САДРЖАЈ НАЦИОНАЛНИХ АКЦИОНИХ ПРОГРАМА

Члан 4.

У складу са стањем, угрожене земље Стране овог региона могу узети у обзир, између осталог, следећа тематска питања у развијању својих националних акционих стратегија у борби против дезертификације и/или ублажавања последица суше у складу са чланом 5. Конвенције:

- (а) повећање капацитета, образовања и јавне свести, техничке, научне и технолошке сарадње и финансијских средстава и механизма;
- (б) сузбијање сиромаштва и повећање квалитета живота;
- (в) повећање прехранбене сигурности и одрживог развоја и управљање земљорадњом, сточарством, шумском привредом и вишенаменским активностима;
- (г) одрживо управљање природним ресурсима, нарочито национално управљање сливовима;
- (д) одрживо управљање природним ресурсима у подручјима која се налазе на великим надморским висинама;
- (ђ) рационално управљање и очување земљишних ресурса и експлоатација и рационално коришћење водних ресурса;
- (е) формулисање и примена ванредних планова деловања с циљем ублажавања последица суше;
- (ж) поткрепљивање и/или добијање информација, оцењивање и ажурирање и системи ране најаве у подручјима изложеним дезертификацији и суши, узимајући у обзир климатолошке, метеоролошке, хидролошке, биолошке, педолошке, економске и социјалне аспекте;
- (з) развој, управљање и рационално коришћење разних извора енергије, укључујући и коришћење алтернативних извора енергије;
- (и) заштита и одрживо коришћење биолошке разноврсности у складу са одредбама Конвенције о биолошкој разноврсности;
- (ј) анализа демографских аспеката повезаних са процесима дезертификације и суше;и
- (к) стварање или усавршавање институционалних и правних оквира, који обезбеђују примену Конвенције у циљу децентрализације административних структура и функција, који се односе на дезертификацију и сушу, уз учешће угрожених општина и друштва у целини.

НАУЧНА, ТЕХНИЧКА И ТЕХНОЛОШКА САРАДЊА

Члан 5.

У складу са Конвенцијом и посебно њених чланова 16. до 18. и помоћу механизма координације, који је предвиђен у члану 7. угрожене земље Стране овог региона ће, индивидуално или заједнички:

- (а) јачати мреже техничке сарадње и националних, субрегионалних и регионалних информационих система, као и њихову интеграцију у светску мрежу информација;
- (б) припремити преглед постојећих технологија и вештина и спроводити њихово ширење и примену;
- (в) подстићу примену традиционалних технологија, знања, вештина и метода у сагласности са чланом 18. тачка 2 (б) Конвенције;
- (г) утврдити потребе за трансфером технологија; и
- (д) унапређивати развој, прилагођавање, увођење и трансфер одговарајућих постојећих и нових еколошки прихватљивих технологија.

ФИНАНСИЈСКИ РЕСУРСИ И МЕХАНИЗМИ

Члан 6.

У сагласности са Конвенцијом и нарочито са њеним члановима 20. и 21. и на основу механизма координације који је предвиђен у члану 7., а такође и у складу са својим политикама националних развоја угрожене земље Стране овог региона ће индивидуално или заједнички:

- (а) усвојити мере за рационализацију и јачање механизма финансирања, попуне фондова путем јавних и приватних улагања ради постизања конкретних резултата у борби против дезертификације и ублажавања последица суше;
- (б) одредити потребе о међународној сарадњи за подршку националним напорима;
- (в) потпомоћи учешће билатералних и/или мултилатералних установа за економску сарадњу у циљу лакшег спровођења ове Конвенције.

ИНСТИТУЦИОНАЛНИ ОКВИР

Члан 7.

(1) Са циљем да се остваре одредбе овог Прилога угрожене земље Стране овог региона ће:

- (а) успоставити и/или јачати националне фокалне тачке за координацију активности у борби против дезертификације и/или ублажавања последица суше; и
- (б) стварати механизме за координацију националних фокалних тачака са циљем:
 - (I) размене информација и искустава;
 - (II) координација активности на субрегионалном и регионалном нивоу;
 - (III) унапређење научне, техничке, технолошке и финансијске сарадње;

- (IV) одређивање потреба у спољној сарадњи; и
- (V) праћење спровођења акционих програма.

- (2) Угрожене земље Стране овог региона ће одржати периодично координационе састанке, и Стални секретаријат може, на њихов захтев, у складу са чланом 23. Конвенције, потпомоћи одржавање оваквих координационих састанака путем:
 - (а) давања савета о доношењу мера за успешну координацију, ослањајући се на искуство из других таквих мера;
 - (б) достављања информација надлежним билатералним и мултилатералним агенцијама о координационим састанцима и подстицања њиховог активног учешћа; и
 - (в) достављања других информација, које могу бити корисне за успостављање или побољшања координационих процеса.

П Р И Л О Г І V

ПРИЛОГ О РЕГИОНАЛНОМ СПРОВОЂЕЊУ ЗА СЕВЕРНИ МЕДИТЕРАН

ЦИЉ

Члан 1.

Циљ овог Прилога састоји се у обезбеђењу упутства и мера потребних за ефикасно спровођење Конвенције у угроженим земљама Странама региона Северног Медитерана, у погледу његових специфичних услова.

ПОСЕБНИ УСЛОВИ РЕГИОНА СЕВЕРНОГ МЕДИТЕРАНА

Члан 2.

Посебни услови региона Северног Медитерана, према члану 1, укључују:

- (а) семиаридне климатске услове у великим областима, сезонске суше, веома високо колебање количина падавина и изненадне падавине великог интензитета;
- (б) сиромашна и у значајној мери ерозиона земљишта, на којима се лако образује површинска покорница;
- (в) нераван рељеф са оштрим нагибима и веома разноврсни пејзаж;
- (г) уништење шумског покривача на великим површинама услед честих шумских пожара;
- (д) криза традиционалног стања у пољопривреди уз појаву напуштања земљишта и погоршање структуре очуваности земљишта и заштите воде;
- (ђ) нерационална експлоатација водених ресурса, која води наношењу озбиљних штета животној средини, укључујући и хемијско загађење, салинизацију и исцрпљивање водоносних слојева, и
- (е) концентрацију економске активности у приобалним регионима услед ширења урбанизације, индустријске активности, туризма и наводњавање у пољопривреди,

ОКВИР СТРАТЕШКОГ ПЛАНИРАЊА ЗА ОДРЖИВИ РАЗВОЈ

Члан 3.

- (1) Национални програми деловања представљају један од централних и неодвојивих делова система перспективног планирања у интересу постојаног развоја угрожених земаља-Страна региона Северног Медитерана.
- (2) Процес учешћа и консултација ће бити покренут, у који су укључени одговарајући нивои владе, локалне заједнице и невладине организације да би се дала упутства за стратегију, уз флексибилно планирање, могућег

максималног учешћа локалног становништва, сходно члану 10. тачка 2 (ђ) Конвенције.

ОБАВЕЗА ЗА ПРИПРЕМУ НАЦИОНАЛНИХ АКЦИОНИХ ПРОГРАМА И РАСПОРЕДА ДЕЛОВАЊА

Члан 4.

Угрожене земље Стране региона Северног Медитерана припремиће националне програме деловања и по потреби, субрегионалне, регионалне или заједничке програме деловања. Припрема оваквих програма завршава се по могућности у најкраћем року.

ПРИПРЕМА И СПРОВОЂЕЊЕ НАЦИОНАЛНИХ АКЦИОНИХ ПРОГРАМА

Члан 5.

У припреми и спровођењу националних акционих програма у складу са члановима 9. и 10. Конвенције, свака од угрожених земаља Страна овог региона ће, по потреби:

- (а) именовати одговарајућа тела који су одговорни за припрему, координацију и спровођење свог програма;
- (б) укључити угрожено становништво, укључујући и локалне општине, у изради, координацији и спровођењу програма кроз вођење локалних консултација, у сарадњи са локалним властима и одговарајућим невладиним организацијама;
- (в) начинити преглед стања животне средине на угроженим подручјима са циљем процене узрока и последица дезертификације и одредити приоритетна подручја за деловање;
- (г) проценити, уз учешће угроженог становништва, прошле и текуће програме како би се одредила стратегија и разрадиле активности у акционим програма;
- (д) припремити техничке и финансијске програме засноване на информацији која је добијена као резултат активности наведене у подтачкама (а) - (г);и
- (ђ) развијати и користити поступке и репере за праћење и оцену спровођења програма.

САДРЖАЈ НАЦИОНАЛНИХ АКЦИОНИХ ПРОГРАМА

Члан 6.

Угрожене земље Стране овог региона могу укључивати у своје националне акционе програме, мере које се односе на:

- (а) правне, институционалне и административне области;
- (б) начин коришћења земљишта, управљање водним ресурсима, очување земљишта, шумарство, пољопривредне делатности и управљање пашњацима;
- (в) управљање и очување дивљих и других облика биолошке разноврсности,

- (г) заштиту од шумских пожара;
- (д) унапређење алтернативних начина живота; и
- (ђ) истраживање, обуку и јавну свест.

СУБРЕГИОНАЛНИ, РЕГИОНАЛНИ И ЗАЈЕДНИЧКИ АКЦИОНИ ПРОГРАМИ

Члан 7.

- (1) Угрожене земље Стране овог региона могу, у складу са чланом 11. ове Конвенције, припремити и спроводити субрегионалне и/или регионалне акционе програме, да би се допунила и повећала ефикасност националних програма деловања. На аналоган начин две или више земаља Стране овог региона могу се договорити да припреме заједничке акционе програме.
- (2) У изради и спровођењу субрегионалних, регионалних или заједничких акционих програма примењују се “mutatis mutandis” одредбе чланова 5. и 6. Поред тога, овакви програми могу обухватити вршење истраживања и развојних активности везано за одабране екосистеме на угроженим подручјима.
- (3) У припреми и спровођењу субрегионалних, регионалних или заједничких акционих програма, угрожене земље Страна овог региона ће, по потреби:
 - (а) одредити, у сарадњи са националним установама, националне циљеве везане за дезертификацију, који се лакше могу достићи помоћу оваквих програма и одговарајућих активности помоћу којих се могу ефикасно остварити;
 - (б) проценити оперативне капацитете и активности одговарајућих регионалних, субрегионалних и националних установа; и
 - (в) проценити постојеће програме који су везани за борбу против дезертификације, међу Странама овог региона и њиховог односа са националним акционим програмима.

КООРДИНАЦИЈА СУБРЕГИОНАЛНИХ, РЕГИОНАЛНИХ И ЗАЈЕДНИЧКИХ АКЦИОНИХ ПРОГРАМА

Члан 8.

Угрожене земље Стране, које припремају субрегионалне, регионалне или заједничке акционе програме, могу основати координациони одбор састављен од представника сваке угрожене земље Стране, који ће надгледати напредак у борби против дезертификације, хармонизацију националних акционих програма, припремати препоруке за различите фазе припреме и спровођење субрегионалних, регионалних или заједничких акционих програма, и деловати као фокална тачка за унапређење координације техничке сарадње у складу са члановима 16. до 19. ове Конвенције.

НЕМОГУЋНОСТ ПРИМАЊА ФИНАНСИЈСКЕ ПОМОЋИ

Члан 9.

У спровођењу националних, субрегионалних, регионалних и заједничких акционих програма, угрожене развијене земље Стране овог региона немају право на добијање финансијске помоћи у оквиру ове Конвенције.

КООРДИНАЦИЈА СА ДРУГИМ СУБРЕГИОНИМА И РЕГИОНИМА

Члан 10.

Субрегионални, регионални и заједнички акциони програми у региону Северног Медитерана могу се припремати и спроводити у сарадњи са другим субрегионима и регионима, посебно са оним Северне Африке.

ПРИЛОГ V

ПРИЛОГ О РЕГИОНАЛНОМ СПРОВОЂЕЊУ ЗА ЦЕНТРАЛНУ И ИСТОЧНУ ЕВРОПУ

ЦИЉ

Члан 1.

Сврха овог Прилога је да се обезбеде упутства и решења за успешно спровођење Конвенције у угроженим земљама Странама региона Централне и Источне Европе, у погледу његових посебних услова.

ПОСЕБНИ УСЛОВИ РЕГИОНА ЦЕНТРАЛНЕ И ИСТОЧНЕ ЕВРОПЕ

Члан 2.

Посебни услови региона Централне и Источне Европе из члана 1., који се у различитом степену односе на угрожене земље Стране овог региона, обухватају:

- (а) специфичне проблеме и изазове везане за текући процес економске транзиције, укључујући макроекономске и финансијске проблеме и потребу за јачањем социјалног и политичког оквира за економске и тржишне реформе;
- (б) разноврсност облика деградираног земљишта у различитим екосистемима овог региона, укључујући и последице суше и ризике дезертификације у регионима подложним ерозији земљишта узрокованих водом и ветром;
- (в) кризне услове у пољопривреди услед смањивања површине обрадивог земљишта, проблема везаних за неодговарајуће системе наводњавања и постепеног погоршавања структура за очување тла и воде;
- (г) неодрживу експлоатацију водних ресурса која доводи до озбиљних еколошких штета, укључујући и хемијско загађивање, салинизацију и исцрпљивање водоносних слојева;
- (д) губитке шумског покривача услед климатских фактора, последице загађења ваздуха и честих шумских пожара;
- (ђ) коришћење неодрживе развојне праксе у угроженим областима, као резултат сложених интеракција физичких, биолошких, политичких, социјалних и економских фактора;
- (е) ризике који доносе све веће економске тешкоће и погоршавање социјалних услова у областима угроженим деградацијом земљишта, дезертификацијом и сушом;
- (ж) потребу да се поново размотре циљеви истраживања и политика и законодавни оквир за одрживо руковање природним ресурсима;
- (з) отварање региона за ширу међународну сарадњу и остваривање широких циљева одрживог развоја.

АКЦИОНИ ПРОГРАМИ

Члан 3.

- (1) Национални акциони програми ће бити саставни део оквирне политике одрживог развоја и на одговарајући начин се баве разним облицима деградације земљишта, дезертификацијом и сушом која погађа угрожене земље Стране.
- (2) Процес учешћа и консултација ће бити покренут, у који су укључени одговарајући нивои владе, локалне заједнице и невладине организације да би се дала упутства за стратегију, уз флексибилно планирање, могућег максималног учешћа локалног становништва, сходно члану 10., тачка 2 (ђ) Конвенције. По потреби, у овај процес могу бити укључене билатералне и мултилатералне агенције за сарадњу на захтев заинтересованих угрожених земаља Страна.

ПРИПРЕМА И СПРОВОЂЕЊЕ НАЦИОНАЛНИХ АКЦИОНИХ ПРОГРАМА

Члан 4.

У припремању и спровођењу националних програма акције сходно члановима 9. и 10. Конвенције, свака угрожена земља Страна овог региона ће, према потреби:

- (а) одредити одговарајућа тела надлежна за припрему, координацију и спровођење свог програма;
- (б) укључити угрожено становништво, укључујући и локалне заједнице, у израду, координацију и спровођење програма преко локално вођеног консултативног процеса, уз сарадњу локалних власти и одговарајућих невладиних организација;
- (в) обављати преглед стања животне средине у угроженим областима да би се проценили узроци и последице дезертификације и утврдиле приоритетне области деловања;
- (г) процењивати, уз учешће угроженог становништва, прошле и текуће програме како би развила стратегију и разраду мера у акционом програму;
- (д) припремити техничке и финансијске програме на основу информација добијених кроз активности из подтачкама (а) до (д); и
- (ђ) развијати и користити процедуре и репере за праћење и процењивање спровођења програма.

ПОДРЕГИОНАЛНИ, РЕГИОНАЛНИ И ЗАЈЕДНИЧКИ АКЦИОНИ ПРОГРАМИ

Члан 5.

- (1) Угрожене земље Стране овог региона, у складу са члановима 11. и 12. Конвенције, могу да припреме и примене подрегионалне и/или регионалне акционе програме како би допуниле и повећале успешност и ефикасност националних акционих програма. Две или више угрожене земље Стране овог региона могу да се између себе договоре о примени заједничког акционог програма.

- (2) Такви програми могу да буду припремљени и спроведени у сарадњи са другим Странама или регионима. Циљ такве сарадње био би да се обезбеди повољно међународно окружење и да се олакша пружање финансијске и/или техничке подршке или других облика помоћи ради ефикаснијег решавања питања дезертификације и суше на различитим нивоима.
- (3) Одредбе чланова 3. и 4. ће се примењивати, "mutatis mutandis", у припреми и спровођењу подрегионалних, регионалних и заједничких акционих програма. Уз то, такви програми могу да обухвате обављање истраживачких и развојних активности у вези са одабраним екосистемима у угроженим областима.
- (4) У припремању и спровођењу подрегионалних, регионалних или заједничких акционих програма угрожене земље у региону Стране ће, по потреби:
 - (а) утврдити, у сарадњи са националним институцијама, националне циљеве који се односе на дезертификацију који се у таквим програмима могу успешније остварити, и одговарајуће активности кроз које могу да буду успешно реализовани;
 - (б) оценити оперативне капацитете и активности надлежних регионалних, подрегионалних и националних институција;
 - (в) проценити постојеће програме који се односе на дезертификацију међу Странама овог региона и њихов однос према националним акционим програмима; и
 - (г) разматрати мере за координацију подрегионалних, регионалних и заједничких акционих програма, укључујући, по потреби, оснивање координационих одбора састављених од представника сваке заинтересоване угрожене земље Стране да би извршили преглед о напретку у борби против дезертификације, усаглашавали националне акционе програме, давали препоруке у различитим фазама припреме и спровођења подрегионалних, регионалних или заједничких програма деловања, и деловали као фокалне тачке за унапређење и координацију техничке сарадње сходно члановима 16. до 19. Конвенције.

ТЕХНИЧКА, НАУЧНА И ТЕХНОЛОШКА САРАДЊА

Члан 6.

Сходно циљевима и принципима Конвенције, Стране овог региона ће, појединачно или заједно:

- (а) унапредити јачање мреже научно-техничке сарадње, показатеља праћења и информативних система на свим нивоима, као и њихову интеграцију, по потреби, у светске системе информисања; и
- (б) унапредити развој, прилагођавање и трансфер одговарајућих постојећих и нових еколошких технологија у оквиру и изван региона.

ФИНАНСИЈСКИ РЕСУРСИ И МЕХАНИЗМИ

Члан 7.

Сходно циљевима и принципима Конвенције, угрожене земље Стране овог региона ће, појединачно или заједно:

- (а) усвојити мере да рационализују и јачају механизме за обезбеђивање средстава кроз јавно и приватно инвестирање ради постизања конкретних резултата у акцији борбе против деградације земљишта и дезертификације и ублажавања последица суше;
- (б) одредити захтеве о међународној сарадњи у подршци националним напорима, на тај начин стварајући, посебно, повољно окружење за инвестиције и подстичући активну политику инвестирања и обједињени приступ успешној борби против дезертификације, укључујући и рано откривање проблема проузрокованих овим процесом;
- (в) тражити учешће билатералних и/или мултилатералних партнера и институција за финансијску сарадњу ради обезбеђивања спровођења Конвенције, укључујући програмске активности које узимају у обзир специфичне потребе угрожених земаља Страна овог региона; и
- (г) проценити могући утицај члана 2. (а) на примену чланова 6, 13. и 20. и других сродних одредаба ове Конвенције.

ИНСТИТУЦИОНАЛНИ ОКВИР

Члан 8.

- (1) Да би се овај Прилог извршио, Стране у региону ће:
 - (а) поставити и/или ојачати националне фокалне тачке за координисање акције у борби против дезертификације и/или за ублажавање последица суше; и
 - (б) разматрати механизме за јачање регионалне сарадње, по потреби.
- (2) Стални Секретаријат може, на захтев Страна овог региона сходно члану 23. Конвенције, да олакша сазивање координационих састанака у региону тако што ће:
 - (а) давати савет о доношењу мера за успешну координацију, ослањајући се на искуство из других таквих мера; и
 - (б) пружати друге информације које могу да буду од значаја за покретање или поспешивање процеса координације."

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.